

Hallituksen esitys Eduskunnalle vuonna 1988 pidetyn 75. Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymien yleissopimusten ja suositusten johdosta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleiskokous, 75. Kansainvälinen työkonferenssi, pidettiin Genevessä 1.—22.6.1988. Konferenssissa hyväksyttiin kaksi yleissopimusta ja niihin liittyvät kaksi suositusta. Yleissopimus nro 167 ja suositus nro 175 koskevat turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa. Yleissopimus nro 168 ja suositus nro 176 koskevat työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa.

Rakennusalan työturvallisuutta koskevaa yleissopimusta sovelletaan kaikkeen rakentamiseen. Sopimuksessa asetetaan työsuojelun toteuttamiseen ja työsuojelun yhteistoimintaan liittyviä velvoitteita paitsi työnantajille ja työn tekijöille myös rakennustyömaalla itsenäisesti työtä tekeville henkilöille ja urakoitsijoille. Lisäksi yleissopimus sisältää lukuisia yksityiskohtaisia rakennustyön eri työvaiheita ja -menetelmiä koskevia määräyksiä. Suositus sisältää ohjeita samaan aihepiiriin liittyvistä kysymyksistä.

Suomen voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö ei kaikilta osiltaan vastaa yleissopimuksen vaatimuksia. Koska yleissopimuksen ratifiointi näin ollen ei ole mahdollista, ehdotetaan, että tätä yleissopimusta ei tässä vaiheessa hyväksytä.

Yleissopimuksen nro 168 ja suosituksen nro 176 tavoitteena on työttömyysturvajärjestelmän kehittäminen ja työllisyyspolitiikan ja työttömyysturvan yhteensovittaminen siten, että työttömyysturva ei estä työllistymistä ja tuottavan työn tarjoamista. Lisäksi yleissopimuksen tavoitteena on mahdollisimman kattavan työttömyysturvan luominen. Yleissopimukseen liittyvä suositus sisältää asiaa koskevia tarkempia ohjeita.

Suomen vuoden 1985 alussa uudistettu työttömyysturvajärjestelmä perustuu samaan lähtökohtaan työllistämisen ensisijaisuudesta. Suomen työttömyysturvajärjestelmä ja hallintokäytäntö kattavat muutoinkin yleissopimuksen vaatimukset. Tämän vuoksi ehdotetaan, että yleissopimus hyväksytään.

Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymä yleissopimus tulee kansainvälisesti voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä, kun Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit. Kunkin yleissopimuksen ratifioineen jäsenvaltion osalta sopimus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä kun ratifiointi on rekisteröity. Jäsenvaltio voi irtisanoa yleissopimuksen kymmenen vuoden kuluttua siitä lukien, kun yleissopimus ensiksi tuli voimaan.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu		Sivu
YLEISPERUSTELUT	3	2. Yleissopimus (nro 168), joka koskee työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa sekä samaa asiaa koskeva suositus (nro 176)	7
1. Nykytilanne ja yleissopimusten ja suositusten vaikutus	3	2.1. Yleissopimuksen ja suosituksen sisältö	7
1.1. Yleissopimus (nro 167), joka koskee turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa ja samaa asiaa koskeva suositus (nro 175) ...	3	2.2. Yleissopimuksen ja suosituksen suhde Suomen lainsäädäntöön ja käytäntöön ...	9
1.2. Yleissopimus (nro 168), joka koskee työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa sekä samaa asiaa koskeva suositus (nro 168)	3	3. Yleissopimusten voimaantulo ja irtisanominen .	11
2. Asian valmistelu	4	4. Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymien asiakirjojen eduskuntakäsittely	12
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	4	LIITTEET	
1. Yleissopimus (nro 167), joka koskee turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa ja samaa asiaa koskeva suositus (nro 175)	4	1. Yleissopimus (nro 167), joka koskee turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa	13
1.1. Yleissopimuksen ja suosituksen sisältö	4	2. Suositus (nro 175), joka koskee turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa	29
1.2. Yleissopimuksen ja suosituksen suhde Suomen lainsäädäntöön	6	3. Yleissopimus (nro 168), joka koskee työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa	40
		4. Suositus (nro 176), joka koskee työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa	57

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytilanne ja yleissopimusten ja suositusten vaikutukset

1.1. Yleissopimus (nro 167), joka koskee turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa ja samaa asiaa koskeva suositus (nro 175)

Yleissopimuksella nro 167 on tarkistettu vuodelta 1937 oleva yleissopimus (nro 62), joka koskee turvallisuusmääräyksiä rakennusteollisuudessa. Suomi on ratifioinut tämän yleissopimuksen vuonna 1947. Suositus nro 175 korvaa vuodelta 1937 olevat kaksi suositusta (nrot 53 ja 55), jotka koskevat turvallisuusmääräyksiä rakennusteollisuudessa ja yhteistoimintaa tapaturmien ehkäisemiseksi rakennusteollisuudessa.

Suomessa työturvallisuutta koskeva peruslaki on työturvallisuuslaki (299/58), jota on 1.9.1988 voimaan tulleilla muutoksilla (27/87) perusteellisesti uudistettu. Työsuojelun valvontaa ja työsuojelun yhteistoimintaa koskee laki työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa (131/73). Lakia on uudistettu samaan aikaan edellä mainitun työturvallisuuslain uudistuksen kanssa voimaan tulleilla lailla (29/87). Lakia täydentää asetus työsuojelun valvonnasta (954/73). Rakennusalan työturvallisuutta koskeva erityisnormisto perustuu keskeisesti vuodelta 1969 olevaan valtioneuvoston päätökseen, joka sisältää rakennustyössä noudatettavat järjestysohjeet (274/69).

Edellä mainitut säädökset muutoksineen ja eräät muut myös rakennusalaan liittyvät työturvallisuuslain soveltamista koskevat valtioneuvoston päätökset, joita osin on hiljattain uudistettu, merkitsevät, että Suomen kansallinen lainsäädäntö ja käytäntö suurelta osin vastaavat yleissopimuksen vaatimuksia.

Yleissopimuksessa asetetaan kuitenkin sekä itsenäisesti työtä tekeville henkilöille että rakennustyömaan pää- ja muille urakoitsijoille sellaisia työsuojelun toteuttamisvastuuseen ja yhteistoimintaan liittyviä velvoitteita, joita Suomen lainsäädäntö ei kaikilta osiltaan täytä.

Suomen lainsäädäntö asettaa lähtökohtaisesti velvoitteita vain työnantajalle. Työturvallisuuslain säännökset koskevat vain hyvin rajoitetusti itsenäisesti työtä tekeviä henkilöitä. Urakoitsijoita lain säännökset koskevat sikäli kuin ne samalla ovat työnantajan asemassa.

Rakennustöiden järjestysohjeet, jotka nojautuvat keskeisiltä osiltaan vuoden 1937 yleissopimukseen, sisältävät myös eräitä yksityiskohtia, jotka eivät täysin ole sopusoinnussa yleissopimuksen määräysten kanssa.

Näin ollen yleissopimuksen hyväksyminen ei tässä vaiheessa ole mahdollista.

1.2. Yleissopimus (nro 168), joka koskee työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa sekä samaa asiaa koskeva suositus (nro 176)

Yleissopimuksella muutetaan vuodelta 1934 olevaa sopimusta nro 44, jota Suomi ei ole ratifioinut.

Yleissopimuksen nro 168 lähtökohtana on edistää täystyöllisyyttä ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvaa tuottavaa työtä. Työvoimapolitiikka ja työttömyysturvajärjestelmä on yleissopimuksen mukaan yhteensovitettava siten, että näitä tavoitteita edistetään.

Yleissopimus sisältää myös yksityiskohtaisia määräyksiä työttömyysturvan järjestämisestä, kattavuudesta ja turvan tasosta sekä hakijoiden oikeudesta muutoksenhakuun ja muusta oikeusturvasta. Lisäksi yleissopimus sisältää erityisiä ryhmiä, kuten osa-aikatyöntekijöitä ja uusia työnhakijoita koskevia määräyksiä.

Suomessa vuoden 1985 alussa voimaan tullut työttömyysturvalaki (38/84) ja vuoden 1988 alussa voimaan tullut työllisyyslaki (275/87) täyttävät yleissopimuksen vaatimukset työvoimapoliittisilta osiltaan.

Työttömyysturvalaki säätelee oikeutta työttömyysturvaan, hallintoa ja muutoksenhakua. Asetuksessa (742/84) on tarkemmat määräykset lain täytäntöönpanosta.

Työttömyysturvalain mukaan työttömyysturva maksetaan joko peruspäivärahan (perusturva) tai ansioon suhteutettuna päivärähanä (ansioturva). Työttömyysturva taso ja sen maksamisen edellytykset ovat erilaisia näissä turvamuodoissa. Ansioturva täyttää yleissopimuksen asettamat vaatimukset. Myös perusturva vastaa sopimuksen vaatimuksia. Perusturvan kehittämisen osalta on lisäksi todettava, että hallitusohjelman mukaan sosiaaliturvan eri järjestelmiä kehitetään mm. työttömyysturvan peruspäivärahaa korottamalla.

Osa-aikatyötä tekevien työntekijöiden osalta työttömyysetuudet paranivat 1.7.1989 voimaan tulevan lainmuutoksen ansiosta, joten yleissopimuksen vaatimukset tältäkin osin täyttyvät.

2. Asian valmistelu

Yleissopimukset ja suositukset on valmisteltu Kansainvälisessä työjärjestössä. Niitä käsiteltiin ensimmäisen kerran 73. Kansainvälisessä työkonferenssissa kesäkuussa 1987 ja asiakirjat hyväksyttiin lopullisesti vuonna 1988 pidetyssä 75. Kansainvälisessä työkonferenssissa.

Rakentamisen turvallisuutta ja terveyttä koskeva yleissopimus hyväksyttiin työkonferenssissa äänin 421 puolesta ja ei yhtään vastaan, yhden pidättyessä. Suositus hyväksyttiin yksimielisesti.

Työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa koskeva yleissopimus hyväksyttiin työkonferenssissa äänin 366 puolesta, ei yhtään vas-

taan ja 26 pidättyi. Suositus hyväksyttiin äänin 375 puolesta ei yhtään vastaan ja 17 pidättyi.

Suomesta yleissopimusten ja suositusten käsitteilyyn osallistui sosiaali- ja terveysministeriön, työvoimaministeriön ja työsuojeluhallituksen sekä keskeisimpien työmarkkinajärjestöjen edustajat.

Asiasta on pyydetty lausunnot Suomen ILO-neuvottelukunnalta, sosiaali- ja terveysministeriön vakuutusosastolta, työministeriöltä, työsuojeluhallitukselta sekä keskeisimmiltä työmarkkinajärjestöiltä.

Rakennusalan työturvallisuutta koskevan yleissopimuksen osalta lausunnonantajat ovat yleisesti kiinnittäneet huomiota siihen, että Suomen säännökset eivät kaikilta osiltaan vastaa yleissopimusta. Työsuojeluhallitus on todennut lisäksi, että rakennusalan työturvallisuutta koskevien säännösten ja määräysten uusimiseen olisi aiheellista ryhtyä uudistetun yleissopimuksen ja suosituksen hengessä.

Työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa koskevan sopimuksen osalta lausunnonantajat ovat suositelleet sopimuksen hyväksymistä ja yleensä katsoeet, että Suomen järjestelmä vastaa nykyisellään sopimuksen vaatimuksia. Sosiaali- ja terveysministeriön on kiinnittänyt huomiota perusturvan tasoon todeten sen niukasti yltävän sopimuksen edellyttämälle tasolle. Työministeriö on kiinnittänyt huomiota sopivan työn vastaanottamista koskevan velvoitteen yhteydessä siihen, että työn sopivuuden määritelmä on Suomen lainsäädännössä tiukempi kuin yleissopimuksessa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Yleissopimus (nro 167), joka koskee turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa ja samaa asiaa koskeva suositus (nro 175)

1.1. Yleissopimuksen ja suosituksen sisältö

Yleissopimuksen I jakso sisältää määräykset sopimuksen soveltamisalasta ja sopimuksessa käytettyjen käsitteiden määritelmiä.

Yleissopimus koskee kaikkea rakennustointia, joka käsittää talonrakentamisen, maa-

ja vesirakentamisen sekä pystyttämisen ja purkamisen, mukaan lukien kaikki rakennustyömaalla tapahtuvat prosessit, toiminnot tai kuljetukset, työmaan valmisteluista hankkeen loppuun saattamiseen asti. Jäsenvaltio voi eräin edellytyksin jättää yleissopimuksen tai joidenkin sen määräysten soveltamisalan ulkopuolelle talouselämän erikoisaloja tai erityisiä yrityksiä, joihin soveltamisesta aiheutuisi huomattavia erityisongelmia.

Yleissopimus koskee myös sellaisia itsenäisesti työtä tekeviä henkilöitä, jotka kansallisis-

sa laeissa tai säädöksissä ehkä määritellään (1 artikla).

Sopimuksen 2 artiklassa on määritelty sopimuksessa käytetyt käsitteet, kuten esimerkiksi rakentaminen, rakennustyömaa, työpaikka, työntekijä ja työnantaja. Työnantajalla tarkoitetaan kaikkia henkilöitä, jotka pitävät palveluksessaan yhtä tai useampaa työntekijää rakennustyömaalla sekä myös asiayhteydestä riippuen pääurakoitsijaa, sivu-urakoitsijaa tai alaurakoitsijaa.

Sopimuksen II jakso sisältää yleiset määräykset. Sopimuksen ratifioiva jäsenvaltion sitoutuu hyväksymään ja pitämään voimassa säännökset, jotka varmistavat sopimuksen määräysten soveltamisen. Toteuttamisessa on kuultava keskeisimpiä työmarkkinajärjestöjä ja normituksessa on otettava huomioon kansainvälisten järjestöjen hyväksymät asiaan liittyvät normit (artiklat 3—5).

Artikla 6 edellyttää työnantajien ja työntekijöiden työsuojelun yhteistoimintaa rakennustyömailla. Artiklan 7 mukaan kansallisten säädösten tulee edellyttää, että työnantajat ja itsenäisesti työtä tekevät henkilöt ovat velvollisia noudattamaan säädettyjä turvallisuustoimenpiteitä työpaikoilla.

Artikla 8 koskee tilannetta, jossa kaksi tai useampi työnantaja toimii samanaikaisesti samalla rakennustyömaalla. Tällöin pääurakoitsijan tai muun henkilön tai elimen, joka varsinaisesti valvoo tai on ensisijaisesti vastuussa rakennustyömaan kokonaistoiminnasta, tulee vastata säädettyjen turvallisuus- ja terveystoimenpiteiden koordinoinnista ja mikäli kansalliset säädökset sen sallivat, tällaisten toimenpiteiden toteuttamisesta. Silloin kuin tällainen henkilö tai elin ei ole läsnä työmaalla, tämän tulee, mikäli kansalliset säännökset sen sallivat, nimetä työmaalta pätevä henkilö tai elin, jolla on valtuudet ja keinot varmistaa, että koordinaatio ja toimenpiteet toteutetaan edellä mainitulla tavalla. Lisäksi määrätään, että kukin työnantaja vastaa toimenpiteiden soveltamisesta omien työntekijöidensä osalta.

Artikla 8 asettaa myös rakennustyömaalla samanaikaisesti toimiville työnantajille ja itsenäisesti työtä tekeville henkilöille työsuojelun yhteistoimintaa koskevan velvoitteen. Artiklassa 9 määrätään rakennushankkeen suunnittelijoiden velvollisuudesta ottaa huomioon työturvallisuus.

Sopimuksen 10 artikla edellyttää, että työntekijät ovat oikeutettuja ja velvollisia osallistu-

maan turvallisten työolosuhteiden aikaansaamiseen. Artiklassa 11 on lueteltu työntekijöiden velvollisuuksia, jotka koskevat yhteistoimintaa työnantajan kanssa, huolenpitoa omasta ja muiden työntekijöiden turvallisuudesta, suojeluvälineiden käyttöä ja riskitekijöiden ilmoitusvelvollisuutta työnjohdolle ja työsuojeluvaltuutetulle sekä noudattamaan säädettyjä turvallisuus- ja terveystoimenpiteitä.

Sopimuksen 12 artikla koskee vaarallisen työstä kieltäytymistä. Sen mukaan kansallisissa säännöksissä tulee turvata, että työntekijällä on oikeus poistua vaaratilanteesta silloin kun hänellä on hyvä syy uskoa, että hänen turvallisuuttaan tai terveyttään uhkaa välitön ja vakava vaara. Työnantajan on myös ryhdyttävä toimenpiteisiin työn lopettamiseksi silloin kuin välitön vaara uhkaa työntekijän turvallisuutta.

Yleissopimuksen III jakso koskee varo- ja suojatoimenpiteitä. Artikla 13 sisältää yleiset vaatimukset työpaikkojen turvallisuudesta. Sen mukaan on ryhdyttävä kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin jotta varmistettaisiin, että kaikki työpaikat ovat turvallisia eivätkä aiheuta vaaraa työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle. Turvalliset pääsy- ja poistumistiet on järjestettävä ja merkittävä. Lisäksi edellytetään, että kaikkiin asianmukaisiin varotoimenpiteisiin on ryhdyttävä rakennustyömaalla ja sen läheisyydessä olevien henkilöiden suojelemiseksi työmaan mahdollisesti aiheuttamilta vaaroilta.

Yleissopimuksen artiklat 14—24 sisältävät artikloittain luetellut eri töihin ja työvaiheisiin ja -menetelmiin liittyvät turvallisuusvaatimukset. Lisäksi sopimus sisältää valaistusta-, sähkölaitteita-, räjähdysaineita ja kemialliselle, fyysikaaliselle ja biologiselle vaaralle altistumista koskevat artiklat sekä palontorjuntaa, henkilökohtaisia suojalaitteita ja -vaatetusta, ensiapua ja sosiaalituloja koskevat määräykset (artiklat 25—32).

Artiklan 33 mukaan työntekijöille on tiedotettava työpaikan turvallisuusriskeistä ja annettava niiltä suojautumista koskevaa opastusta ja koulutusta.

Artikla 34 edellyttää, että kansallisten säädösten tulee määrätä, että ammattitaupeista ja työpaturmista on ilmoitettava määräajassa asianomaiselle viranomaiselle.

Yleissopimuksen IV jakso koskee sopimusmääräysten täytäntöönpanoa. Jäsenvaltion on ryhdyttävä tarpeellisiin toimiin mm. rangais-

dossa varmistaakseen määräysten tehokkaan täytäntöönpanon. Lisäksi jäsenvaltion tulee huolehtia tarkastustoimintojen järjestämisestä määräysten noudattamisen valvomiseksi (artikla 35).

Yleissopimuksen loppumääräyksiä koskeviin artikloihin (artiklat 36—44) sisältyy tavanomaiset määräykset sen voimaantulosta ja irtisanomisesta sekä mahdollisen myöhemmän uudistamisen vaikutuksista.

Yleissopimusta täydentävä suositus sisältää tarkempia ohjeita yleissopimuksen soveltamisalaan liittyvissä kysymyksissä.

1.2. Yleissopimuksen ja suosituksen suhde Suomen lainsäädäntöön ja käytäntöön

Suomen työturvallisuuslaki koskee lähtökohdaisesti työnantajan velvoitteita ja suojaa pääasiassa työ- ja virkasuhteessa olevia työntekijöitä. Lain soveltamisalan laajennuksista ja rajoituksista on säädetty lain 2—6 §:ssä.

Yleissopimuksen 1 artikla koskee sopimuksen soveltamista itsenäisesti työtä tekevään henkilöön. Tällä tarkoitetaan Suomen järjestelmässä henkilöä, joka olematta työ- tai virkasuhteessa ja käyttämättä omia työntekijöitä suorittaa omaan lukuunsa alaurakointi tai muita tehtäviä rakennustyömaalla. Yleissopimuksen 7 ja 8 artikla asettavat tällaiselle henkilölle sekä työsuojelun toteuttamiseksi yhteistoimintavelvoitteita.

Itsenäisessä asemassa olevia työntekijöitä koskee työturvallisuuslaissa vain 4 §. Sen mukaan sovelletaan kahteen tai useampaan yhteisessä yrityksessä työskentelevään henkilöön, jotka eivät ole työsuhteessa toisiinsa, mitä työnantajasta on säädetty. Työsuojelun yhteistoimintaa koskevat työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa annetun lain säännökset eivät ulotu itsenäisesti työtä tekevään henkilöön.

Yleissopimuksen mukaan itsenäisten työntekijöiden velvoitteista voidaan määrätä kansallisella lainsäädännöllä. Tästä syystä yleissopimuksen itsenäisesti työtä tekevää henkilöä koskevat säännökset eivät sinänsä ole ratifioinnin esteenä, vaikka onkin ilmeistä, että Suomen lainsäädäntö ei tältä osin vastaa yleissopimuksessa asetettuja tavoitteita.

Yleissopimuksen 8 artikla koskee pää- ja muiden urakoitsijoiden velvoitteita. Sopimuksen mukaan urakoitsijalle kuuluu turvallisuus-

ja terveystoimenpiteiden yhteensovittamisvastuuta ja toimenpiteiden toteuttamisvastuuta siten kuin siitä määrätään kansallisessa lainsäädännössä.

Rakennustöiden järjestysohjeiden mukaan pääurakoitsijalle kuuluu yhteistoiminnan käynnistämismenvelvoite. Lisäksi työturvallisuuslain 9 a § ja rakennustyön järjestysohjeet velvoittavat samalla työpaikalla toimivat eri työnantajat yhteistoimintaan keskenään. Yleissopimus asettaa kuitenkin pää- tai muulle vastaavassa asemassa olevalle urakoitsijalle edellä mainittuja säännöksiä laajemmin koordinoituvastuun, sillä rakennustyön järjestysohjeet edellyttävät vain yhteistoiminnan käynnistämistä. Yleissopimus edellyttää laajempaa vastuuta turvallisuustoimien yhteensovittamisesta. Yleissopimus asettaa lisäksi näille tahoille toimenpiteiden toteuttamisvastuuta, mutta tältä osin yleissopimus sallii kansallisen lainsäädännön mukaisen toisenlaisen järjestelyn.

Suomen työturvallisuuslaki perustuu siihen, että työnantaja vastaa omien työntekijöidensä turvallisuudesta ja terveydestä. Sopimus edellyttää pääurakoitsijalta tai muulta vastaavassa asemassa olevalta myös muihin kuin sen omiin työntekijöihin kohdistuvia velvoitteita, jollaisia Suomen lainsäädäntöön ei sisälly. Näin ollen sopimuksen 8 artiklan määräysten edellyttämien järjestelyjen toteuttaminen Suomessa edellyttää lainsäädäntötoimia, koska kyseisiä velvoitteita ei voida asettaa muutoin kuin lain tasolla.

Yleissopimuksen 11 artikla d kohta edellyttää, että työntekijän on ilmoitettava havaitsemistaan vaaratekijöistä lähimmälle työnjohtajalle ja työsuojeluvaltuutetulle. Suomessa ei ole velvollisuutta ilmoittaa työsuojeluvaltuutetulle. Lainsäädännön saattaminen tältä osin vastamaan sopimusta edellyttäisi säännösten muutosta.

Lisäksi yleissopimus sisältää lukuisia eri työvaihteita ja -menetelmiä koskevia vaatimuksia, joista Suomen rakennustyötä koskevat määräykset eivät kaikilta osin täytä. Näistä voidaan mainita esimerkiksi henkilönostojen koskevat periaatteet (15 artikla), ja eräiden työkohteiden käyttäjien pätevyys (16 artikla). Myöskään ensiapua (31 artikla) koskevat velvoitteet eivät ole niin laajoja kuin sopimuksessa edellytetään.

Yleissopimuksen voimaan saattaminen edellyttää sanotuista syistä muutoksia sekä lainsäädännössä että rakennustyön järjestysohjeissa.

Yleissopimuksen voimaan saattaminen Suomessa ei siten tässä vaiheessa ole mahdollista. Työministeriö on 16.8.1989 asettanut kolmikanlaisen toimikunnan, jonka tehtävänä on valmistella sopimuksen kannalta tarpeelliset säädösmuutokset.

2. Yleissopimus (nro 168), joka koskee työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa sekä samaa asiaa koskeva suositus (nro 176)

2.1. Yleissopimuksen ja suosituksen sisältö

Yleissopimuksen II jakso sisältää yleismääräykset ja eräitä määritelmiä. Yleissopimuksen 2 artikla edellyttää, että työttömyysturvajärjestelmä ja työttömyysetuuksien myöntämistavat edistävät osaltaan täystyöllisyyttä ja tuottavaa työtä eivätkä estä työnantajia tarjoamasta ja työntekijöitä hakeutumasta tuottavaan työhön.

Yleissopimuksen määräykset tulee panna täytäntöön yhteistyössä työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa (artikla 3). Yleissopimuksen 4 ja 5 artikla sisältävät määräykset siitä, missä kohdin ja millä edellytyksin jäsenvaltiolla on oikeus sulkea osa velvoitteista hyväksymisensä ulkopuolelle ja tehdä väliaikaisia poikkeuksia sopimusmääräysten soveltamisesta.

Artikla 6 edellyttää, että kunkin jäsenvaltio tulee varmistaa kaikille työttömyysturvan piiriin kuuluville henkilöille yhdenvertainen kohtelu syrjimättä ketään hänen rotunsa, ihonväriänsä, sukupuolensa, uskontonsa, poliittisen mielipiteensä, kansallisen alkuperänsä, kansallisuutensa, etnisen tai yhteiskunnallisen lähtökohtansa, vammaisuuden tai iän perusteella.

Tämä ei kuitenkaan estä ryhtymästä toimenpiteisiin, jotka tähtäävät sellaisten henkilöryhmien palvelemiseen, joilla on erityisongelmia työmarkkinoilla eikä tekemästä vastavuoroisuuden pohjalta työttömyysetuuksia koskevia valtioiden välisiä sopimuksia.

Yleissopimuksen II jakso koskee tuottavan työn edistämistä. Artiklan 7 mukaan jäsenvaltion tulee edistää täystyöllisyyttä ja tuottavaa sekä yksilön vapaaseen valintaan perustuvaa työtä kaikin tarkoituksenmukaisin keinoin, joita ovat mm. työnvälityspalvelut, ammatillinen koulutus ja ammatinvalinnanohjaus.

Artiklan 8 mukaan kunkin jäsenvaltion tulee lisäksi laatia erityisiä ohjelmia, joilla edistetään työnsaantimahdollisuuksia ja työllistymistä sekä sellaisten henkilöryhmien mahdollisuuksia saada vapaaseen valintaan perustuvaa ja tuottavaa työtä, joilla on vaikeuksia pysyvän työpaikan löytämisessä. Tällaisina ryhminä on yleissopimuksessa mainittu mm. naiset, nuoret työntekijät, vajaakuntoiset henkilöt, vanhemmat työntekijät, pitkäaikaistyöttömät, maassa laillisesti asuvat siirtotyöläiset sekä rakenneuudoksen kohteiksi joutuneet työntekijät.

Kunkin jäsenvaltion tulee eritellä Kansainväliselle työtoimistolle toimitettavissa yleissopimuksen soveltamista koskeissa raporteissa ne henkilöryhmät, joita silmällä pitäen se sitoutuu edistämään työllisyysohjelmia.

Yleissopimuksen III jakso käsittelee työttömyysturvan piiriin kuuluvia tilanteita. Artiklan 10 mukaan työttömyysturvan piiriin kuuluvat tilanteet, jolloin henkilö on kokonaan työtön, työkykyinen, työmarkkinoiden käytettävissä ja todella hakee työtä. Lisäksi jäsenvaltion tulee pyrkiä ulottamaan työttömyysturva koskemaan määrittelemillään ehdoilla osittaista työttömyyttä ja ansiotulojen lakkaamista tai pieneenmistä seurauksena tilapäisestä työn loppumisesta. Lisäksi tulee pyrkiä järjestämään etuuskien maksaminen niille osa-aikatyöntekijöille, jotka itse asiassa hakevat kokoaikatyötä.

Yleissopimuksen IV jaksossa määritellään työttömyysturvan piiriin kuuluvat henkilöt. Työttömyysturvan piiriin kuuluviin henkilöihin tulee kuulua erikseen määrätty työntekijäryhmät, jotka muodostavat vähintään 85 % kaikista työntekijöistä, mukaan lukien julkisen sektorin työntekijät ja oppisopimussuhteiset työntekijät (artikla 11).

Yleissopimuksen V jakso koskee työttömyysturvan järjestämistapoja. Artiklan 12 mukaan jäsenvaltio voi panna yleissopimuksen määräykset täytäntöön joko maksuihin perustuvaa tai perustumatonta järjestelmää käyttäen taikka näiden tapojen yhdistelmällä. Jos jäsenvaltion lainsäädäntö takaa työttömyysturvan kaikille niille asukkaille, joiden tulot eivät työttömyyden aikana ylitä määrättyä rajaa, työttömyysturvaa voidaan rajoittaa 16 artiklan määräysten mukaisesti huomioon ottaen edunsaajan tai hänen perheensä tulot.

Yleissopimuksen VI jakso sisältää myönnettäviä etuuksia koskevat määräykset. Silloin kun henkilö on täysin työtön, etuudet tulee suorittaa määräajoin toistuvien maksujen

muodossa. Nämä lasketaan siten, että edunsaajalle maksetaan summa, joka korvaa hänen palkkansa osittain ja väliaikaisesti siten, että vältetään luomasta esteitä työllistymiselle tai työtilaisuuksien luomiselle.

Artikla 15 edellyttää, että tilanteessa, jolloin henkilö on kokonaan työtön ja hänen ansiotulonsa ovat väliaikaisesta työn loppumisesta johtuen keskeytyneet ilman että työsuhte on katkennut, etuudet tulee suorittaa määräajoin toistuvina maksuina. Nämä lasketaan seuraavasti:

Silloin kun nämä etuudet perustuvat työttömyysturvan piiriin kuuluvan henkilön suorittamiin maksuihin tai hänen puolestaan suoritettuihin maksuihin tai aikaisempiin ansiotuloihin, niiden tulee olla vähintään 50 prosenttia aikaisemmista ansiotuloista. Tällöin on mahdollista määritellä etuuden tai huomioon otettavien ansiotulojen määrälle enimmäismäärä, joka voidaan suhteuttaa esim. ammattitaitoisien ruumiillista työtä tekevän työntekijän palkkaan tai kyseisen alueen työntekijöiden keskimääräiseen palkkaan.

Silloin kun etuudet eivät perustu maksuihin tai aikaisempiin ansiotuloihin, niiden tulee olla vähintään 50 prosenttia lakisääteisestä vähimmäispalkasta tai tavallisen työntekijän palkasta tai niiden tulee turvata peruselinkustannusten kattamiseen tarvittava vähimmäismäärä, sen mukaan mikä näistä on korkein. Näihin prosenttimääriin voidaan päätyä vertaamalla määräajoin suoritettavia nettokorvauksia nettoansioihin.

Huolimatta 15 artiklan määräyksistä se etuus, joka maksetaan 19 artiklan 2 a) kohdassa määritellyn perusmaksukauden ylittävältä ajalta, kuten myös 12 artiklan 2 kohdan mukaiset etuudet, voidaan määritellä ottaen ensin huomioon muut edunsaajalle ja hänen perheelleen tarjolla olevat määrätyn rajan ylittävät tulot erikseen määriteltävän asteikon mukaisesti. Joka tapauksessa näiden etuuksien tulee yhdessä muiden etuuksien kanssa turvata kansallisten normien mukaiset terveelliset ja kohtuulliset elinolosuhteet (16 artikla).

Artikla 17 edellyttää, että jos oikeus työttömyysetuuksiin on säädetty riippuvaiseksi etuuteen oikeuttavan kauden täyttämisestä, tämä aika ei saa olla pitempi kuin se, mikä katsotaan tarpeelliseksi väärinkäytön estämiseksi. Etuuteen oikeuttava kausi tulee sopeuttaa kausityöntekijöiden ammatillisten olosuhteiden mukaan.

Artiklan 18 mukaan omavastuu aika ei, silloin kun on kyse kokonaan työttömästä henkilöstä, saa olla pitempi kuin seitsemän päivää. Kausityöntekijöiden kohdalla omavastuu aika tulee sovittaa heidän ammatillisten olosuhteidensa mukaan.

Artikla 19 koskee työttömyyskorvauksen maksamisen kestoajaa. Sen mukaan tulee tapauksissa, jolloin henkilö on kokonaan työtön ja hänen ansiotulonsa ovat väliaikaisesta työn loppumisesta johtuen keskeytyneet ilman että työsuhte on katkennut, etuudet maksaa koko työttömyyden tai väliaikaisen työttömyyden kestoajan.

Kuitenkin silloin kun on kyse kokonaan työttömästä henkilöstä 15 artiklassa määrätyn perusmaksukauden pituus voidaan rajoittaa 26 viikkoon kunakin työttömyysjaksona tai 39 viikkoon kunkin 24 kuukauden jakson aikana. Lisäksi voidaan etuuden maksukauden pituus rajoittaa määrätyksi ajanjaksoksi silloin kun työttömyys jatkuu yli perusmaksukauden, ottaen huomioon etuudensaajan ja hänen perheensä tulot 16 artiklan määräysten mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa tulee pyrkiä myöntämään asianomaisille henkilöille tarvittavaa lisäavustusta.

Artikla 20 koskee etuuden eväämistä tai keskeyttämistä. Sen mukaan etuus, johon työttömyysturvan piirissä oleva henkilö olisi oikeutettu, voidaan evätä, peruuttaa, keskeyttää tai sitä voidaan pienentää määrätystä määrin yleissopimuksessa luetelluissa tilanteissa. Tällaisia tilanteita ovat poissaolo valtion alueelta, itse aiheutettu työttömyys tai irtisanominen, etuuden yrittäminen vilpillisesti, työhön sijoittumisen tai koulutuksen laiminlyönti ja toimeentulotuen saaminen lukuunottamatta perhe-etuuksia sekä työriidoista johtuvat töiden keskeytykset. Työriita vaikuttaa etuuteen, jos henkilö on lopettanut työskentelynsä ottaakseen osaa työriitaan tai kun hän on estynyt työskentelemästä välittömänä seurauksena selaisesta työnseisauksesta, joka johtuu työriidasta.

Etuus, johon henkilö olisi oikeutettu, voidaan evätä, peruuttaa tai sitä voidaan pienentää silloin, kun asianomainen henkilö kieltäytyy ottamasta vastaan sopivaa työtä.

Määriteltäessä työn sopivuutta tulee erityisesti ottaa huomioon työttömän ikä, hänen palveluksensa kesto aikaisemmassa ammatissa, hänen työkokemuksensa, työttömyyden kesto, työmarkkinatilanne, kyseisen työn vaikutus hä-

nen henkilökohtaiseen ja hänen perhetilanteeseen ja se, onko työpaikka avoimena välittömänä seurauksena työnseisauksesta, joka johtuu meneillään olevasta työriidasta (21 artikla).

Artikla 22 koskee erorahan vaikutusta työttömyyskorvauksen saamiseen. Artiklan 23 mukaan tulee pyrkiä terveydenhuollon järjestämiseen työttömyysetuutta saavalle ja hänen perheelleen. Artikla 24 edellyttää, että silloin kun työkyvyttömyys-, vanhuus- ja perhe-eläkeetuuden sekä terveydenhuolto, sairaus-, äitiys- ja perhe-etuudet on säädetty epäsuorasti tai suoraan riipuviksi ammatista toimimisesta, sanottu etuudet pyritään myöntämään työttömyysetuutta saaville siltä ajanjaksolta, jolta etuus on myönnetty.

Artiklan 25 mukaan tulee varmistaa, että ammatissa toimimiseen perustuvat sosiaaliturvajärjestelmät sovelletaan osa-aikaisten työntekijöiden ammatillisten olosuhteiden mukaan, paitsi milloin heidän työaikansa tai ansionsa voidaan katsoa, erikseen määrätyin ehdoin, vähäisiksi.

Yleissopimuksen VII jakso sisältää uusia työnhakijoita koskevat erityismääräykset. Artiklan 26 mukaan tulee ottaa huomioon, että on olemassa työnhakijaryhmiä, joita ei pidetä työttöminä tai jotka eivät kuulu työttömyysturvajärjestelmien piiriin. Artiklassa luetaan kymmenen työnhakijaryhmää, joista ainakin kolmen tulee saada sosiaalietuuksia määrättyjen ehtojen mukaisesti. Tällaisia ovat koulutuksen tai varusmiespalvelun päättäneet nuoret, kotona lapsia tai sairasta vanhusta hoitamassa olleet henkilöt, vapautetut vangit, aikuiset, myös vajaakuntoiset henkilöt, joiden koulutusjakso on päättynyt ja siirtotyöläiset, jotka palaavat kotimaahansa sekä henkilöt, jotka ovat olleet aiemmin itsenäisiä ammatinharjoittajia.

Yleissopimuksen VIII jakso koskee hallinnollisia ja taloudellisia vaikutuksia, kuten valitusmenettelyä riippumattomalle elimelle ja työttömyysturvan piiriin kuuluvien henkilöiden ja työnantajien edustusta työttömyysturvajärjestelmiä hoitavien elinten hallinnossa. Lisäksi tulee varmistaa, että työllisyyden turvaamiseksi myönnettävä rahallinen tuki käytetään vain tähän tarkoitukseen ja että sen väärinkäytökset estetään (artiklat 27—30).

Yleissopimusta täydentävä suositus sisältää tarkempia ohjeita yleissopimuksen soveltamisalaan liittyvissä kysymyksissä.

2.2. Yleissopimuksen ja suosituksen suhde Suomen lainsäädäntöön ja käytäntöön

Suomessa työttömyysturvajärjestelmä perustuu työttömyysturvalakiin ja työttömyyskassalakiin (603/84) ja näistä annettuihin asetuksiin. Yleissopimuksen yleismääräyksiin liittyvät myös työllisyyslaki ja -asetus sekä työnvälityslaki ja -asetus sekä työllisyyskoulutuslaki (31/76) ja asetus (206/76).

Yleissopimuksen ja suosituksen yleisenä tavoitteena on työttömyysturvan järjestämisen ja työvoimapolitiikan yhteensovittaminen siten, että ensisijaisesti edistetään täystyöllisyyttä ja tuottavan työn tarjontaa ja tekemistä sekä oikeutta työpaikan vapaaseen valintaan. Työttömyysetuuksien myöntämistavat eivät saa estää työpaikkojen tarjontaa ja työhön hakeutumista. Tämä periaate ja tavoite on lähtökohtana Suomen työllisyysturva- ja työvoimapolitiikassa ja niitä koskevassa lainsäädännössä.

Työttömyysturvalain 1 ja 2 §:n mukaan jokaisella Suomessa asuvalla 17—64 vuotiaalla työttömällä työnhakijalla on oikeus työttömyysturvaan siten kuin työttömyysturvalaissa tarkemmin säädetään. Työttömän työnhakijan toimeentulon turvaamiseksi ja taloudellisten menetysten korvaamiseksi tai lieventämiseksi maksetaan työttömyyspäivärahaa. Se maksetaan joko peruspäivärahana (perusturva) tai ansioon suhteutettuna päivärahana (ansioturva). Turvan järjestämisen ja maksutavat vastaavat yleissopimuksen 12, 13 ja 14 artikloita. Myös yleissopimuksen 6 artiklassa edellytetty yhdenvertaisuuden periaate on lainsäädännössä toteutettu.

Yleissopimuksen 10 artiklan mukaan työttömyysturvan piiriin tulee kuulua tilanne, jossa henkilö on kokonaan työttömä, työkykyinen, työmarkkinoiden käytettävissä ja todella hakee työtä. Lisäksi tulee pyrkiä työttömyysturvan järjestämiseen osittaisen työttömyyden johdosta ja osa-aikatyössä.

Oikeus työttömyysturvaan on määritelty työttömyysturvalain 2 luvussa. Lain 4 §:ssä on määritelty oikeus työttömyyspäivärahaan yleissopimusta vastaavalla tavalla. Lain 5 §:ssä on lueteltu turvan saamisen rajoitukset. Lain 5 luvussa säädetään lyhennetyn työajan ja osa-aikatyön vaikutukset työttömyysturvaan siten, että ensin mainituilla on oikeus saada työajan lyhennyistä vastaavaa työttömyyskorvausta ja viimeksi mainitulla soviteltua päivärahaa.

Yleissopimuksen 15 ja 16 artikloissa määritellään työttömyysetuuksien suuruus. Sopimuksen mukaan maksuihin perustuvan tai ansiosidonnaisen turvan tulisi olla vähintään 50 prosenttia henkilön aikaisemmista ansioista. Työttömyysturvalain 23 §:n mukaan ansioon suhteutettu päiväraha lasketaan siten, että peruspäivärahaan lisätään 45 prosenttia päivärahan ja päiväansion välisestä erotuksesta kuitenkin niin, että tietyn rajan ylittävissä tuloissa ansio-osan suuruus on 20 prosenttia mainitusta erotuksesta.

Silloin kun etuudet eivät perustu maksuihin tai aikaisempiin ansioihin, etuuden suuruuden tulee määräytyä 15 artiklassa mainituista vaihtoehtoista edullisimman mukaan. Nämä vaihtoehdot ovat 50 prosenttia lakisääteisestä vähimmäispalkasta tai tavallisen työläisen palkasta tai peruselinkustannusten kattamiseen tarvittava vähimmäismäärä.

Koska Suomessa ei ole lakisääteistä vähimmäispalkkajärjestelmää, tämä vaihtoehto sulkeutuu pois jo tällä perusteella.

Jossain määrin tulkinnanvaraista on, mitä yleissopimuksen 15 artiklassa tarkoitetaan peruselinkustannusten kattamiseen tarvittavalla vähimmäismäärällä. Lähtökohtana on Suomessa perusteltua pitää toimeentulotuen tasoa, joka 1.1.1989 I kalleusryhmässä oli yksinäisen henkilön osalta 1 655 markkaa kuukaudessa ja II kalleusryhmässä 1 584 markkaa kuukaudessa.

Sopimuksessa ei myöskään ole tarkemmin määriteltä, mitä tavallisen työläisen palkalla tarkoitetaan. Vertailulukuina voidaan käyttää työehtosopimusten mukaisia alimpia taulukkopalkkoja taikka käytännössä maksettavia alimpia palkkoja. Tilastotietojen mukaan alimmat taulukkopalkat sekä teollisuudessa että palvelualoilla olivat vuonna 1989 (II vuosineljännes) 3 800—3 900 markan luokkaa kuukaudessa. Kunnallinen alin palkka (II kalleusryhmä 1.3.1989) oli 3 843 markkaa ja valtion vastaava oli (II kalleusryhmä) 4 592 markkaa.

Edellä olevan vertailun perusteella voidaan todeta, että yleissopimuksen kolmesta vaihtoehdosta on Suomen osalta korkein tavallisen työläisen palkka, johon työttömyysturvan peruspäivärahan tasoa tulisi verrata. Suomen osalta kysymykseen tulevan työttömyysturvan tason tulisi siten olla vähintään 50 prosenttia tavallisen työläisen palkasta.

Peruspäivärahan suuruus on (1.7.1989) ilman lapsikorotusta 95 markkaa päivältä. Kor-

vausta maksetaan viideltä päivältä viikossa, joten kuukaudessa peruspäivärahan laskennallinen suuruus ($21,5 \times 95$ mk) on 2 042,50 markkaa. Lapsikorotusta maksetaan 1. lapsesta 20 mk päivältä, 2 lapsesta 30 markkaa päivältä ja 3 tai useammasta lapsesta 38 markkaa päivältä. Lisäksi vuoden 1990 budjettiesityksessä on ehdotettu perusturvaan ansiotason nousua vastaava arviolta 8 % tarkistus 1.7.1990, jonka jälkeen täysi peruspäiväraha olisi 103 markkaa.

Ottaen huomioon sopimuksen tavoitteet ja Suomen työttömyysturvajärjestelmän rakenne, on pidettävä riittävänä, että peruspäivärahan suuruus asettuu 50 prosentin tasolle verrattuna alimpiin ohjepalkkoihin. Tämä vaatimus täyttyy jo verrattaessa määrää bruttotasolla. Jos verrataan, sopimuksen mukaisesti, peruspäivärahasta verotuksen jälkeen jäljelle jäävää nettomäärää edellä tarkoitettujen ohjepalkkojen vastaavaan määrään, voidaan todeta, että 50 prosentin tasovaatimus toteutuu Suomessa tällä hetkellä. Perusturvan nykyinen taso ei siten aseta estettä yleissopimuksen hyväksymiselle. Lisäksi voidaan todeta, että hallitusohjelmaan sisältyy työttömyysturvan parantamista koskeva lausuma, jonka mukaan peruspäivärahaa ja lapsikorotuksia korotetaan.

Yleissopimuksen 17 artikla edellyttää, että etuuteen oikeuttava kausi, josta turvan myöntäminen on riippuvainen, ei saa olla pitempi kuin mikä katsotaan tarpeelliseksi väärinkäytön estämiseen. Perusturvan kohdalla ei tällaista edellytystä ole lainkaan. Ansioturvan osalta asiasta on säädetty työttömyysturvalain 16 §:ssä yleissopimuksen vaatimukset täyttävällä tavalla.

Yleissopimuksen 18 artiklassa on omavastuu aika rajoitettu enintään seitsemään päivään. Työttömyysturvalaissa tämä aika on viisi työpäivää, joten se vastaa sopimusta.

Yleissopimuksen 20 artiklassa on lueteltu tilanteet, joissa työttömyysturvan piirissä olevan henkilön oikeus voidaan evätä, peruuttaa tai keskeyttää. Tällaisia tilanteita ovat valtion alueelta poissaolo, omasyinen työttömyys, itse aiheutettu irtisanoutuminen, työriita, edun yrittäminen tai saaminen vilpillisesti ja aiheeton työstä tai koulutuksesta kieltäytyminen sekä eräät maksettavat tuet.

Artiklan 21 mukaan voidaan työttömyyskorvaus evätä, jos asianomainen henkilö kieltäytyy ottamaan vastaan sopivaa työtä. Artiklassa on myös lueteltu sopivan työn arvioimisessa

huomioon otettavia kriteereitä. Näitä ovat työttömän ikä, työkokemus, työttömyyden kesto, työmarkkinatilanne ja työn vaikutus hänen henkilökohtaiseen tai perhetilanteeseensa sekä työriidan vaikutus työpaikan avoinnallisuuteen. Ne tulisi ottaa sopimuksen sanamuodon mukaan huomioon määrätyn ehdoin ja sopivassa määrin.

Työttömyysturvan rajoituksista on säädetty työttömyysturvalain 2 luvussa. Lain 5 §:ssä on lueteltu henkilöt, joilla ei ole oikeutta työttömyyskorvaukseen. Säännöksissä mainitaan mm ikä, yrittäjäys, opiskelu sekä eläkkeet ja eräät tukimuodot.

Lain 6 käsittelee työtaistelun vaikutusta etuuden saamiseen. Sen mukaan työttömyyspäivärahaa ei saa suorittaa henkilölle, joka on joutunut työttömäksi välittömästi työlakon tai työsulun johdosta tai joka välillisesti sanotuista syistä on joutunut työttömäksi ja voidaan päätellä, että työriidan tarkoituksena on saada aikaan muutoksia myös hänen työ- ja palkkasuhteisiinsa.

Lain 7, 8 ja 9 koskevat velvollisuutta ottaa vastaan työtä, työstä kieltäytymisen vaikutuksia ja koulutukseen osallistumista. Säännösten mukaan tarjotusta työstä ilman pätevää syytä kieltäytyminen johtaa, kolmen kuukauden ammattisuojaajan jälkeen, työttömyyskorvauksen menettämiseen yleensä kuudeksi viikoksi. Tarjotun työn tulee olla lakon, työsulun tai saaron piiriin kuulumatonta ja henkilön työkyky huomioon ottaen hänelle sopivaa työtä, josta maksetaan työehtosopimuksen mukainen, tai jos sellaista ei ole, sellaisesta työstä käypä palkka.

Työn vastaanottamisesta kieltäytymiseen oikeuttavaa pätevää syytä on täsmennetty asetuksessa työttömyysturvan saamisen työvoimapolitiittisista edellytyksistä (862/84). Työn vastaanottamisesta voi sen mukaan kieltäytyä, jos palkka olisi eräiden kulujen vähentämisen jälkeen pienempi kuin työttömyyspäiväraha. Niin ikään iltapöytätyö voi kieltäytyä muusta kuin päivätyöstä. Lisäksi henkilöllä on oikeus kieltäytyä ottamasta vastaan työtä työssäkäyntialueensa ulkopuolelta, jos se on hänen kielitaitonsa huomioon ottaen kohtuutonta. Myös muu pätevyydeltään edellä mainittuihin verrattava syy voidaan harkinnanvaraisesti hyväksyä.

Työttömyysturvalaki vastaa lähtökohdiltaan sopimuksen 20 artiklan pääsääntöä, jonka mukaan sopivan työn vastaanottamisesta kieltäy-

tyminen johtaa työttömyysturvan keskeyttämiseen. Sopivan työn käsitteen määrittely poikkeaa kuitenkin jossain määrin toisistaan verrattaessa sopimuksen määräyksiä ja Suomen lainsäädäntöä. Työttömyysturvalaki on työttömän henkilön kannalta edullisempi siinä, että se tarjoaa kolmen kuukauden ammattisuojaajan. Tämän jälkeen henkilön on kuitenkin otettava vastaan omaa työkykyään vastaavaa ja edellä mainitut muut ehdot täyttävää työtä. Sopimuksen 21 artiklan 2 kappale on sanamuotonsa mukaisesti ymmärrettävä esimerkinomaisesti luetteloksi niistä seikoista, jotka tulee ottaa huomioon sopivaa työtä määriteltäessä. Suomen lainsäädäntö ja käytäntö vastaavat tasoltaan sopimusta, joten työttömyysturvalain pelkistetympi sanamuoto ei ole ratifioinnin esteenä.

Lain 11 käsittelee tilannetta, jossa työntekijä on itse aiheuttanut työsuhteen päättymisen. Tällöin henkilöllä on oikeus työttömyyskorvaukseen kuuden viikon työttömyyskauden jälkeen. Säännökset ovat yleissopimuksen 20 artiklan edellyttämällä tasolla.

Artikkelissa 22 käsitellään erorahan vaikutusta työttömyysturvaan. Suomessa eroraha ei vaikuta työttömyysturvaan.

Työttömyysetuutta saavien ja heidän huollettavinaan olevien terveydenhoito vastaa Suomessa yleissopimuksen 23 artiklan vaatimuksia.

Artikla 24 edellyttää, että ajanjakso, jolta työttömyysetuutta maksetaan, pyritään ottamaan huomioon hankittaessa oikeutta työkyvyttömyys-, vanhuus- ja perhe-eläke-etuuksien sekä terveydenhuoltoon, sairaus-, äitiys- ja perhe-etuuksiin työttömyyden päätyttyä silloin kun tällaiset etuudet riippuvat ammatissa toimimisesta. Suomen osalta lainsäädäntö vastaa näitä vaatimuksia.

3. Yleissopimusten voimaantulo ja irtisanominen

Yleissopimus tulee kansainvälisesti voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä, kun kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit. Sen jälkeen yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä kun sen ratifiointi on rekisteröity. Yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmen vuoden kuluttua siitä päivästä, jolloin

sopimus ensiksi tuli voimaan. Muussa tapauksessa jäsenvaltio on sidottu yleissopimukseen uudeksi kymmenvuotiskaudeksi. Irtisanominen tulee voimaan vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

4. Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymien asiakirjojen eduskuntakäsittely

Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 19 artiklan mukaan kunkin jäsenvaltion tulee vuoden kuluessa, erityisistä syistä 18 kuukauden kuluessa, yleiskokouksen istunnon päättymisestä saattaa yleiskokouksessa hyväksytyt yleissopimukset ja suositukset toimivaltaisen valtioelimen käsiteltäväksi lainsäädäntö- ja muita toimenpiteitä varten. Suomessa asiakirjat on tästä syystä saatettava eduskunnan käsiteltäviksi.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta ei tässä vaiheessa hyväksyisi Genevessä pidetyssä Kansainvälisessä työkonferenssissa 20 päivänä kesäkuuta 1988 hyväksyttyä Kansainvä-

lisen työjärjestön yleissopimusta (nro 167), joka koskee turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa,

että Eduskunta hyväksyisi Genevessä pidetyssä Kansainvälisessä työkonferenssissa 21 päivänä kesäkuuta 1988 hyväksytyn Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen (nro 168), joka koskee työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa, ja

että Genevessä pidetyssä Kansainvälisessä työkonferenssissa 20 päivänä kesäkuuta 1988 hyväksytty Kansainvälisen työjärjestön suositus (nro 175), joka koskee turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa, otetaan huomioon tulevassa lainsäädäntötyössä sikäli kuin se on tarkoituksenmukaista ja mahdollista, ja

että Genevessä pidetyssä Kansainvälisessä työkonferenssissa 21 päivänä kesäkuuta 1988 hyväksytty Kansainvälisen työjärjestön suositus (nro 176), joka koskee työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa, otetaan huomioon tulevassa lainsäädäntötyössä sikäli kuin se on tarkoituksenmukaista ja mahdollista.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1989

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Työministeri **Matti Puhakka**

YLEISSOPIMUS

(n:o 167),
joka koskee turvallisuutta ja
terveyttä rakentamisessa

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsumana Genevessä 1 päivänä kesäkuuta 1988 75. istuntokautensa

ja kiinnittäen huomiota asiaa koskeviin kansainvälisiin yleissopimuksiin ja suosituksiin, joista mainittakoon ennen kaikkea yleissopimus ja suositus, jotka koskevat turvallisuusmääräyksiä rakennusteollisuudessa, 1937, suositus, joka koskee yhteistoimintaa tapaturmien ehkäisemiseksi rakennusteollisuudessa, 1937, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työntekijän suojaamista ionisoivalta säteilyltä, 1960, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat koneiden varustamista suojalaitteilla, 1963, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työntekijän kannettavaksi tarkoitettun taakan enimmäispainoa, 1967, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työnteon yhteydessä syöpää synnyttävistä aineista ja tekijöistä aiheutuvien vaarojen torjuntaa ja valvontaa, 1974, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työntekijöiden suojaamista työympäristössä esiintyvien ilman epäpuhtauksien, melun ja värinän aiheuttamilta vaaroilta, 1977, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työturvallisuutta, terveyttä ja työympäristöä, 1981, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työterveyshuoltoa, 1985, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat turvallisuutta asbestin käytössä, 1986, sekä vuonna 1980 tarkistettu ammattitautien luettelo, joka on liitteenä yleissopimuksessa, joka koskee työvammatapauksissa myönnettäviä etuja, 1964,

ja päätettyään hyväksyä eräitä ehdotuksia, jotka koskevat turvallisuutta ja terveyttä rakentamisteollisuudessa, mikä asia on neljäntenä kohtana istuntokauden työjärjestyksessä

ja päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon täten muuttaen yleissopimusta, joka koskee turvallisuusmääräyksiä rakennusteollisuudessa, 1937,

CONVENTION

(No. 167)
Concerning safety and Health in
construction

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-fifth Session on 1 June 1988, and

Noting the relevant international labour Conventions and Recommendations and, in particular, the Safety Provisions (Building) Convention and Recommendation, 1937, the Co-operation in Accident Prevention (Building) Recommendation, 1937, the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960, the Guarding of Machinery Convention and Recommendation, 1963, the Maximum Weight Convention and Recommendation, 1967, the Occupational Cancer Convention and Recommendation, 1974, the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention and Recommendation, 1977, the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981, the Occupational Health Services Convention and Recommendation, 1985, the Asbestos Convention and Recommendation, 1986, and the list of occupational diseases as revised in 1980 appended to the Employment Injury Benefits Convention, 1964, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in construction, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention revising the Safety Provisions (Building) Convention, 1937,

hyväksyy tänä 20 päivänä kesäkuuta 1988 seuraavan yleissopimuksen, jonka nimenä on turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa koskeva yleissopimus, 1988:

I Soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

1. Tämä yleissopimus koskee kaikkea rakennustoimintaa, nimittäin talonrakentamista, maa- ja vesirakentamista sekä pystytys- ja purkamistyötä, mukaan lukien kaikki rakennustyömaalla tapahtuvat prosessit, toiminnat tai kuljetukset työmaan valmisteluista hankkeen loppuun saattamiseen asti.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioiva jäsenvaltio voi neuvoteltuaan asiasta edustavimpien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa, missä sellaisia on olemassa, jättää yleissopimuksen tai joidenkin sen määräysten soveltamisalan ulkopuolelle talouselämän erikoisaloja tai erityisiä yrityksiä, joihin soveltaminen aiheuttaisi erityisongelmia ehdolla, että turvallisen ja terveellisen työympäristö säilytetään.

3. Tätä yleissopimusta sovelletaan myös sellaisiin itsenäisiin työnsuorittajiin, jotka kansallisissa laeissa tai säädöksissä ehkä määritellään.

2 artikla

Tässä yleissopimuksessa:

a) käsite ”rakentaminen” kattaa:

i) talonrakentamisen, mukaan lukien kaiken tyyppisten rakennusten tai rakennelmien perustusten kaivaminen ja rakentaminen, rakenteellinen muuttaminen, uudistaminen, korjaaminen, kunnossapito (mukaan lukien siivous ja maalaus) sekä purkaminen;

ii) maa- ja vesirakentamisen, mukaan lukien esimerkiksi lentokenttien, telakoiden, satamien, sisävesi-väylien, patojen, jokea, lumivyöryä ja merta vastaan tehtyjen suojarakenteiden, teiden ja maanteiden, rautateiden, siltojen, tunneleiden, maasiltojen sekä yhteiskunnallisten palvelujen, kuten tietoliikenne, ojitus, viemäröinti, vesi- ja energiahuolto, tuottamiseen liittyvät kaivuutyöt ja rakentaminen, rakenteellinen muuttaminen, korjaaminen, kunnossapito sekä purkaminen;

iii) tehdasvalmisteisten rakennusten ja rakennelmien pystyttämisen ja purkamisen kuin

adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-eight the following Convention, which may be cited as the Safety and Health in Construction Convention, 1988:

I. Scope and definitions

Article 1

1. This Convention applies to all construction activities, namely building, civil engineering, and erection and dismantling work, including any process, operation or transport on a construction site, from the preparation of the site to the completion of the project.

2. A Member ratifying this Convention may, after consultation with the most representative organisations of employers and workers concerned, where they exist, exclude from the application of the Convention, or certain provisions thereof, particular branches of economic activity or particular undertakings in respect of which special problems of a substantial nature arise, on condition that a safe and healthy working environment is maintained.

3. This Convention also applies to such self-employed persons as may be specified by national laws or regulations.

Article 2

For the purpose of this Convention:

(a) The term ”construction” covers:

(i) building, including excavation and the construction, structural alteration, renovation, repair, maintenance (including cleaning and painting) and demolition of all types of buildings or structures;

(ii) civil engineering, including excavation and the construction, structural alteration, repair, maintenance and demolition of, for example, airports, docks, harbours, inland waterways, dams, river and avalanche and sea defence works, roads and highways, railways, bridges, tunnels, viaducts and works related to the provision of services such as communications, drainage, sewerage, water and energy supplies;

(iii) the erection and dismantling of prefabricated buildings and structures, as well as the

myös esivalmisteisten rakenneosien valmistuksen rakennustyömaalla;

b) käsite ”rakennustyömaa” tarkoittaa kaikkia sellaisia paikkoja, joissa mitä tahansa edellä alakohdassa (a) kuvattuja prosesseja tai toimintoja harjoitetaan;

c) käsite ”työpaikka” tarkoittaa kaikkia paikkoja, joissa työntekijöiden on oltava tai joihin heidän on mentävä työnsä vuoksi ja jotka ovat jäljempänä alakohdassa (e) määritellyn työnantajan valvonnan alaisina;

d) käsite ”työntekijä” tarkoittaa jokaista henkilöä, joka on rakentamisen palveluksessa;

e) käsite ”työnantaja” tarkoittaa:

i) jokaista luonnollista tai oikeushenkilöä, jolla on yksi tai useampi työntekijä rakennustyömaalla; ja

ii) asiayhteydestä riippuen pääurakoitsijaa, sivu- tai alaurakoitsijaa;

f) käsite ”pätevä henkilö” tarkoittaa henkilöä, jolla on riittävät valmiudet, kuten sopiva koulutus ja riittävät tiedot, kokemus ja taito määrätyn työn turvallista suorittamista varten. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää sopivat kriteerit tällaisten henkilöiden nimittämistä varten ja määrätä heidän velvollisuutensa;

g) käsite ”teline” tarkoittaa kaikkia väliaikaisia, kiinteitä, riippuvia tai liikkuvia rakennelmia ja niihin kuuluvia osia, joita käytetään kannattamaan työntekijöitä ja raaka-aineita tai pääsytienä jokaiseen sellaiseen rakennelmaan ja joka ei ole jäljempänä alakohdassa (h) määritelty ”nostolaite”;

h) käsite ”nostolaite” tarkoittaa kaikkia kiinteitä tai liikkuvia laitteita, joita käytetään henkilöiden tai kuormien nostamiseen tai laskeamiseen;

i) käsite ”nostoapuväline” tarkoittaa jokaista laitetta tai välinettä, jolla kuorma voidaan kiinnittää nostolaitteeseen, mutta joka ei muodosta laitteen tai kuorman olennaista osaa.

manufacturing of prefabricated elements on the construction site;

(b) the term ”construction site” means any site at which any of the processes or operations described in subparagraph (a) above are carried on;

(c) the term ”workplace” means all places where workers need to be or to go by reason of their work and which are under the control of an employer as defined in subparagraph (e) below;

(d) the term ”worker” means any person engaged in construction;

(e) the term ”employer” means:

(i) any physical or legal person who employs one or more workers on a, construction site; and

(ii) as the context requires, the principal contractor, the contractor or the subcontractor;

(f) the term ”competent person” means a person possessing adequate qualifications, such as suitable training and sufficient knowledge, experience and skill for the safe performance of the specific work. The competent authorities may define appropriate criteria for the designation of such persons and may determine the duties to be assigned to them;

(g) the term ”scaffold” means any temporary structure, fixed, suspended or mobile, and its supporting components which is used for supporting workers and materials or to gain access to any such structure, and which is not a ”lifting appliance” as defined in subparagraph (h) below;

(h) the term ”lifting appliance” means any stationary or mobile appliance used for raising or lowering persons or loads;

(i) the term ”lifting gear” means any gear or tackle by means of which a load can be attached to a lifting appliance but which does not form an integral part of the appliance or load.

II Yleiset määräykset

3 artikla

Edustavimpia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä on kuultava tämän yleissopimuksen määräysten toteuttamiseen tähtäävistä toimenpiteistä.

II. General provisions

Article 3

The most representative organisations of employers and workers concerned shall be consulted on the measures to be taken to give effect to the provisions of this Convention.

4 artikla

Jokainen jäsenvaltio, joka ratifioi tämän yleissopimuksen, sitoutuu asiaan liittyvien turvallisuus- ja terveysriskien arvioinnin perusteella hyväksymään ja pitämään voimassa ne lait tai säädökset, jotka varmistavat yleissopimuksen määräysten soveltamisen.

5 artikla

1. Edellä 4 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen lakien ja säädösten käytäntöön soveltaminen voidaan varmistaa teknisten standardien tai käytännöksi hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti tai muiden soveliaiden, kansallisia olosuhteita ja käytäntöä vastaavien menetelmien avulla.

2. Toteuttaessaan 4 artiklaa ja tämän artiklan 1 kappaletta jokaisen jäsenvaltion on otettava huomioon standardisoinnin alalla tunnusistetun kansainvälisen järjestön hyväksymät asiaan kuuluvat standardit.

6 artikla

On ryhdyttävä toimenpiteisiin, jotta varmistettaisiin, että työnantajat ja työntekijät toimivat yhteistyössä kansallisten lakien tai säädösten määrittämällä tavalla turvallisuuden ja terveyden edistämiseksi rakennustyömailla.

7 artikla

Kansallisten lakien tai säädösten tulee edellyttää, että työnantajilla ja itsenäisillä työnsuorittajilla on velvollisuus noudattaa määrättyjä turvallisuus- ja terveystoimenpiteitä työpaikalla.

8 artikla

1. Jos kaksi tai useampi työnantaja toimii samanaikaisesti samalla rakennustyömaalla —

a) pääurakoitsijan tai muun henkilön tai elimen, joka varsinaisesti valvoo tai on ensisijaisesti vastuussa rakennustyömaan kokonaistoiminnoista, tulee vastata määrättyjen turvallisuus- ja terveystoimenpiteiden yhteensovittamisesta ja, mikäli kansalliset lait ja säädökset sen sallivat, tällaisten toimenpiteiden toteuttamisesta;

b) mikäli kansalliset lait ja säädökset sen sallivat, silloin kun pääurakoitsija tai muu henkilö tai elin, joka varsinaisesti valvoo tai on

Article 4

Each Member which ratifies this Convention undertakes that it will, on the basis of an assessment of the safety and health hazards involved, adopt and maintain in force laws or regulations which ensure the application of the provisions of the Convention.

Article 5

1. The laws and regulations adopted in pursuance of Article 4 above may provide for their practical application through technical standards or codes of practice, or by other appropriate methods consistent with national conditions and practice.

2. In giving effect to Article 4 above and to paragraph 1 of this Article, each Member shall have due regard to the relevant standards adopted by recognised international organisations in the field of standardisation.

Article 6

Measures shall be taken to ensure that there is co-operation between employers and workers, in accordance with arrangements to be defined by national laws or regulations, in order to promote safety and health at construction sites.

Article 7

National laws or regulations shall require that employers and self-employed persons have a duty to comply with the prescribed safety and health measures at the workplace.

Article 8

1. Whenever two or more employers undertake activities simultaneously at one construction site

(a) the principal contractor, or other person or body with actual control over or primary responsibility for overall construction site activities, shall be responsible for co-ordinating the prescribed safety and health measures and, in so far as is compatible with national laws and regulations, for ensuring compliance with such measures;

(b) in so far as is compatible with national laws and regulations, where the principal contractor, or other person or body with actual

ensisijaisesti vastuussa rakennustyömaan kokonaistoiminnoista, ei ole läsnä työmaalla, tämän tulee nimetä pätevä henkilö tai elin työmaalta, jolla on tarvittavat valtuudet ja keinot varmistaa hänen puolesta, että yhteensovittaminen ja toimenpiteiden noudattaminen toteutetaan kuten edellä alakohdassa (a) edellytetään;

c) kunkin työnantajan on vastattava määrättyjen toimenpiteiden soveltamisesta alaisuudessaan oleviin työntekijöihin.

2. Silloin kun työnantajat tai itsenäiset työnsuorittajat toimivat samanaikaisesti samalla rakennustyömaalla, he ovat velvollisia toimimaan yhteistyössä määrättyjen turvallisuus- ja terveystoimenpiteiden soveltamisessa, kuten kansallisissa laeissa tai säädöksissä ehkä määritellään.

9 artikla

Rakennushanketta suunnittelevien henkilöiden tulee ottaa huomioon rakennustyöntekijöiden turvallisuus ja terveys kansallisten lakien, säädösten ja käytännön mukaisesti.

10 artikla

Kansallisten lakien tai säädösten tulee edellyttää, että työntekijöillä on oikeus ja velvollisuus kaikilla työpaikoilla osallistua turvallisten työolosuhteiden varmistamiseen siinä määrin kuin työvälineet ja -menetelmät ovat heidän valvonnassaan ja ilmaista mielipiteensä omaksumista työskentelytavoista turvallisuuden ja terveyden kannalta.

11 artikla

Kansallisten lakien tai säädösten tulee edellyttää, että työntekijöillä on velvollisuus —

a) toimia mahdollisimman kiinteässä yhteistyössä työnantajansa kanssa määrättyjen turvallisuus- ja terveystoimenpiteiden soveltamisessa;

b) pitää kohtuullista huolta omasta turvallisuudestaan ja terveydestään sekä niiden muiden henkilöiden turvallisuudesta ja terveydestä, joihin heidän tekonsa tai laiminlyöntinsä työssä voivat vaikuttaa;

c) käyttää heidän itsensä ja muiden suojelemiseksi käytettävissä olevia välineitä ja välttää niiden väärinkäyttöä;

d) ilmoittaa viivytyksettä lähimmälle esimiehelleen ja työsuojeluvaltuutetulle, mikäli sellai-

control over or primary responsibility for overall construction site activities, is not present at the site, he shall nominate a competent person or body at the site with the authority and means necessary to ensure on his behalf co-ordination and compliance with the measures, as foreseen in subparagraph (a) above;

(c) each employer shall remain responsible for the application of the prescribed measures in respect of the workers placed under his authority.

2. Whenever employers or self-employed persons undertake activities simultaneously at one construction site they shall have the duty to co-operate in the application of the prescribed safety and health measures, as may be specified by national laws or regulations.

Article 9

Those concerned with the design and planning of a construction project shall take into account the safety and health of the construction workers in accordance with national laws, regulations and practice.

Article 10

National laws or regulations shall provide that workers shall have the right and the duty at any workplace to participate in ensuring safe working conditions to the extent of their control over the equipment and methods of work and to express views on the working procedures adopted as they may affect safety and health.

Article 11

National laws or regulations shall provide that workers shall have the duty to—

(a) co-operate as closely as possible with their employer in the application of the prescribed safety and health measures;

(b) take reasonable care for their own safety and health and that of other persons who may be affected by their acts or omissions at work;

(c) use facilities placed at their disposal and not misuse anything provided for their own protection or the protection of others;

(d) report forthwith to their immediate supervisor, and to the workers' safety representa-

nen on olemassa, kaikista tilanteista, joihin heidän mielestään liittyy riskitekijä ja joita he eivät itse pysty kunnolla hoitamaan;

e) noudattaa määrättyjä turvallisuus- ja terveystoimenpiteitä.

12 artikla

1. Kansallisten lakien tai säädösten tulee edellyttää, että työntekijällä on oikeus poistua vaaratilanteesta kun hänellä on hyvä syy uskoa, että hänen turvallisuuttaan tai terveyttään uhkaa välitön ja vakava vaara, ja velvollisuus ilmoittaa asiasta välittömästi esimiehelleen.

2. Silloin kun välitön vaara uhkaa työntekijöiden turvallisuutta, työnantajan on ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin toiminnan keskeyttämiseksi ja evakuoitava työntekijät sopivalla tavalla.

III Varo- ja suoja-toimenpiteet

13 artikla

Työpaikkojen turvallisuus

1. Kaikkiin asianmukaisiin varotoimenpiteisiin on ryhdyttävä, jotta varmistettaisiin, että kaikki työpaikat ovat turvallisia eivätkä aiheuta vaaraa työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle.

2. Kaikilta työpaikoilta ja kaikille työpaikoille on järjestettävä ja ylläpidettävä sekä tarvittaessa merkittävät turvalliset pääsy- ja poistumistiet.

3. Kaikkiin asianmukaisiin varotoimenpiteisiin on ryhdyttävä rakennustyömaalla tai sen läheisyydessä olevien henkilöiden suojelemiseksi kaikilta tällaisen työmaan mahdollisesti aiheuttamilta vaaroilta.

14 artikla

Telineet ja tikkaat

1. Missä työtä ei voida tehdä turvallisesti maan pinnalla tai sieltä käsin tai rakennuksen tai muun pysyvän rakennelman osasta, tulee järjestää ja ylläpitää turvallisia ja sopivia telineitä tai huolehtia asiasta muulla yhtä turvallisuudella ja sopivalla tavalla.

2. Ellei ole vaihtoehtoja turvallisista keinoista päästä korkealla sijaitseville työpaikoille, on järjestettävä sopivat ja lujarakenteiset tikkaat. Ne on kunnollisesti varmistettava tahattoman liikkumisen varalta.

tive where one exists, any situation which they believe could present a risk, and which they cannot properly deal with themselves;

(e) comply with the prescribed safety and health measures.

Article 12

1. National laws or regulations shall provide that a worker shall have the right to remove himself from danger when he has good reason to believe that there is an imminent and serious danger to his safety or health, and the duty so to inform his supervisor immediately.

2. Where there is an imminent danger to the safety of workers the employer shall take immediate steps to stop the operation and evacuate workers as appropriate.

III. Preventie en protectieve maatregelen

Article 13

Safety of workplaces

1. All appropriate precautions shall be taken to ensure that all workplaces are safe and without risk of injury to the safety and health of workers.

2. Safe means of access to and egress from all workplaces shall be provided and maintained, and indicated where appropriate.

3. All appropriate precautions shall be taken to protect persons present at or in the vicinity of a construction site from all risks which may arise from such site.

Article 14

Scaffolds and ladders

1. Where work cannot safely be done on or from the ground or from part of a building or other permanent structure, a safe and suitable scaffold shall be provided and maintained, or other equally safe and suitable provision shall be made.

2. In the absence of alternative safe means of access to elevated working places, suitable and sound ladders shall be provided. They shall be properly secured against inadvertent movement.

3. Kaikki telineet ja tikkaat on pystytettävä ja niitä on käytettävä kansallisten lakien ja säädösten mukaisesti.

4. Pätevän henkilön on tarkastettava telineet kansallisten lakien tai säädösten määräämissä tapauksissa ja niiden määrääminä ajankohtina.

15 artikla

Nostolaitteet ja nostoapuvälineet

1. Jokaisen nostolaitteen ja yksittäisen nostoapuvälineen niihin kuuluvine osineen, kiinnityslaitteineen, kiinnityspisteineen ja tukineen tulee —

a) olla hyvin suunniteltu ja konstruoitu, luotettavasta raaka-aineesta valmistettu ja riittävän lujatekoinen siihen tarkoitukseen, johon sitä käytetään;

b) olla oikein asennettu ja käytetty;

c) olla pidetty hyvässä käyttökunnossa;

d) olla pätevän henkilön tarkastama ja testaama sellaisina ajankohtina ja sellaisissa tapauksissa kuin kansallisissa laeissa tai säädöksissä määrätään; näiden tarkastusten ja testien tulokset on kirjattava;

e) olla sellaisten työntekijöiden käyttämiä, jotka ovat saaneet sopivan koulutuksen kansallisten lakien ja säädösten mukaisesti.

2. Ketään henkilöä ei saa nostaa, laskea eikä kuljettaa nostolaitteella, ellei sitä ole konstruoitu, asennettu ja käytetty tähän tarkoitukseen kansallisten lakien ja säädösten mukaisesti, paitsi hätätilanteessa, johon saattaa liittyä vakavan henkilövahingon tai hengenmenetyksen vaara ja johon nostolaitetta voidaan turvallisesti käyttää.

16 artikla

Kuljetus-, maansiirto- ja materiaalin-käsittelylaitteet

1. Kaikkien kulkuneuvojen ja maansiirto- tai materiaalinkäsittelylaitteiden tulee —

a) olla hyvin suunniteltuja ja konstruoituja ottaen mahdollisimman pitkälle huomioon ergonomiset periaatteet;

b) olla pidetty hyvässä käyttökunnossa;

c) olla oikein käytettyjä;

d) olla kansallisten lakien ja säädösten mukaisesti sopivan koulutuksen saaneiden työntekijöiden käyttämiä;

3. All scaffolds and ladders shall be constructed and used in accordance with national laws and regulations.

4. Scaffolds shall be inspected by a competent person in such cases and at such times as shall be prescribed by national laws or regulations.

Article 15

Lifting appliances and gear

1. Every lifting appliance and item of lifting gear, including their constituent elements, attachments, anchorages and supports, shall:

(a) be of good design and construction, sound material and adequate strength for the purpose for which they are used;

(b) be properly installed and used;

(c) be maintained in good working order;

(d) be examined and tested by a competent person at such times and in such cases as shall be prescribed by national laws or regulations; the results of these examinations and tests shall be recorded;

(e) be operated by workers who have received appropriate training in accordance with national laws and regulations.

2. No person shall be raised, lowered or carried by a lifting appliance unless it is constructed, installed and used for that purpose in accordance with national laws and regulations, except in an emergency situation in which serious personal injury or fatality may occur, and for which the lifting appliance can be safely used.

Article 16

Transport earth-moving and materials-handling equipment

1. All vehicles and earth-moving or materials-handling equipment shall:

(a) be of good design and construction taking into account as far as possible ergonomic principles;

(b) be maintained in good working order;

(c) be properly used;

(d) be operated by workers who have received appropriate training in accordance with national laws and regulations.

2. Kaikilla rakennustyömailla, joilla käytetään kulkuneuvoja, maansiirto- tai materiaalinkäsittelylaitteita —

a) niille on varattava turvalliset ja sopivat pääsytietyt; ja

b) liikenne on siten järjestettävä ja valvottava, että niiden turvallinen toiminta varmistetaan.

17 artikla

Tuotantolaitokset, koneet, välineet ja käsityökalut

1. Tuotantolaitosten, koneiden ja välineiden käsi- ja moottorikäyttöiset käsityökalut mukaan lukien tulee —

a) olla hyvin suunniteltuja ja konstruoituja ottaen mahdollisimman pitkälle huomioon ergonomiset periaatteet;

b) olla pidetty hyvässä käyttökunnossa;

c) olla käytössä vain sellaiseen työhön, johon ne on suunniteltu, ellei pätevä henkilö ole päättänyt siihen, että alkuperäisen käyttötarkoituksen ulkopuolista käyttöä voidaan pitää turvallisena;

d) olla sopivan koulutuksen saaneiden työntekijöiden käyttämiä.

2. Valmistajan tai työnantajan on tarvittaessa annettava riittävät turvallista käyttöä koskevat ohjeet käyttäjille ymmärrettävässä muodossa.

3. Pätevän henkilön on tarkastettava ja testattava paineenalaiset laitteistot ja välineet kansallisten lakien tai säädösten määräämissä tapauksissa ja niiden määrääminä ajankohtina.

18 artikla

Korkeilla paikoilla tehtävät työt kattotyöt mukaan lukien

1. Silloin kun on tarpeen varoa vaaraa tai kun rakennelman korkeus tai sen kaltevuus ylittää kansallisissa laeissa tai säädöksissä määrätyt arvot, on ryhdyttävä varotoimenpiteisiin työntekijöiden ja työvälineiden tai muiden esineiden tai raaka-aineiden putoamista vastaan.

2. Silloin kun työntekijät joutuvat työskentelemään kattojen tai muiden helposti särkyvällä aineella peitettyjen paikkojen, joiden läpi he saattavat pudota, päällä tai läheisyydessä, on ryhdyttävä varotoimenpiteisiin epähuomiossa tapahtuvaa liikehtimistä tai helposti särkyvän aineen läpi putoamista vastaan.

2. On all construction sites on which vehicles, earth-moving or materials-handling equipment are used:

(a) safe and suitable access ways shall be provided for them; and

(b) traffic shall be so organised and controlled as to secure their safe operation.

Article 17

Plant, machinery, equipment and hand tools

1. Plant, machinery and equipment, including hand tools, both manual and power driven, shall:

(a) be of good design and construction, taking into account as far as possible ergonomic principles;

(b) be maintained in good working order;

(c) be used only for work which they have been designed unless a use outside the initial design purposes has been assessed by a competent person who has concluded that such use is safe;

(d) be operated by workers who have received appropriate training.

2. Adequate instructions for safe use shall be provided where appropriate by the manufacturer or the employer, in a form understood by the users.

3. Pressure plant and equipment shall be examined and tested by a competent person in cases and at times prescribed by national laws or regulations.

Article 18

Work at heights including roofwork

1. Where necessary to guard against danger, or where the height of a structure or its slope exceeds that prescribed by national laws or regulations, preventive measures shall be taken against the fall of workers and tools or other objects or materials.

2. Where workers are required to work on or near roofs or other places covered with fragile material, through which they are liable to fall, preventive measures shall be taken against their inadvertently stepping on or falling through the fragile material.

19 artikla

Kaivannot, kuilut, maarakennustyöt, maanalaiset työt ja tunnelit

Tarkoitustaan vastaaviin varotoimenpiteisiin on ryhdyttävä kaikissa kaivannoissa, kuiluissa, maarakennustöissä, maanalaisissa töissä tai tunneleissa —

a) jotta sopivalla tuennalla tai muulla tavoin suojeltaisiin työntekijöitä maan, kallion tai muun aineen putoamisen tai siirtymän aiheuttamilta vaaroilta;

b) jotta varauduttaisiin vaaroihin, jotka aiheutuvat ihmisten, aineiden tai esineiden putoamisesta tai veden syöksymisestä kaivantoon, kuiluun, maarakennuspaikkaan, maanlaiseen työpaikkaan tai tunneliin;

c) jotta varmistettaisiin riittävä ilmanvaihto kaikilla työpaikoilla niin, että ilma voidaan pitää hengityskelpoisena sekä rajoittaa kaikenlaiset savut, kaasut, höyryt, pöly tai muut epäpuhtaudet tasoille, jotka eivät ole vaarallisia tai vahingollisia terveydelle ja jotka ovat kansallisten lakien tai säädösten asettamissa rajoissa;

d) jotta työntekijöille tulisi mahdolliseksi päästä turvaan tulipalon sattuessa tai veden tai muun aineen syöksyessä sisään;

e) jotta työntekijät välttyisivät riskiltä, joka aiheutuu mahdollisista maanalaisista vaaroista, kuten nesteiden virtauksista tai kaasutaskuista, on suoritettava tarkoituksenmukaisia tutkimuksia niiden paikallistamiseksi.

20 artikla

Arkkupadot ja uppoarkut

1. Jokaisen arkkupadon ja uppoarkun tulee olla —

a) hyvin konstruoitu sekä sopivasta ja luotettavasta raaka-aineesta valmistettu ja riittävän luja tekoinen;

b) varustettu tarkoitustaan vastaavilla välineillä, jotta työntekijät pääsevät turvaan veden tai muun aineen syöksyessä sisään;

2. Arkkupadon tai uppoarkun rakentamisen, paikalleen sijoittamisen, muuntelemisen tai purkamisen on tapahduttava pätevän henkilön välittömässä valvonnassa.

3. Pätevän henkilön on tarkastettava jokainen arkkupato ja uppoarkku määrätyin väliajoin.

Article 19

Excavations, shafts, earthworks, underground works and tunnels

Adequate precautions shall be taken in any excavation, shaft, earthworks, underground works or tunnel—

(a) by suitable shoring or otherwise to guard against danger to workers from a fall or dislodgement of earth, rock or other material;

(b) to guard against dangers arising from the fall of persons, materials or objects or the inrush of water into the excavation, shaft, earthworks, underground works or tunnel;

(c) to secure adequate ventilation at every workplace so as to maintain an atmosphere fit for respiration and to limit any fumes, gases, vapours, dust or other impurities to levels which are not dangerous or injurious to health and are within limits laid down by national laws or regulations;

(d) to enable the workers to reach safety in the event of fire, or an inrush of water or material;

(e) to avoid risk to workers arising from possible underground dangers such as the circulation of fluids or the presence of pockets of gas, by undertaking appropriate investigations to locate them.

Article 20

Cofferdams and caissons

1. Every cofferdam and caisson shall be:

(a) of good construction and suitable and sound material and of adequate strength;

(b) provided with adequate means for workers to reach safety in the event of an inrush of water or material.

2. The construction, positioning, modification or dismantling of a cofferdam or caisson shall take place only under the immediate supervision of a competent person.

3. Every cofferdam and caisson shall be inspected by a competent person at prescribed intervals.

21 artikla

Työ paineilmassa

1. Työtä paineilmassa saadaan tehdä vain kansallisten lakien tai säädösten määräämien toimenpiteiden mukaisesti.

2. Työtä paineilmassa saavat tehdä vain työntekijät, joiden fyysinen soveltuvuus tällaiseen työhön on todettu lääkärintarkastuksessa ja kun pätevä henkilö on paikalla valvomassa toiminnan johtamista.

22 artikla

Runkorakenteet ja muotit

1. Runkorakenteiden ja rakenneosien, muotin, tukitelineen ja tuennan pystyttäminen saadaan tehdä vain pätevän henkilön valvonnassa.

2. Tarkoitustaan vastaaviin varotoimiin on ryhdyttävä työntekijöiden suojelemiseksi vaaralta, joka aiheutuu jonkin rakenteen tilapäisestä heikkoudesta tai epävakaisuudesta.

3. Muotti, tukiteline ja tuenta tulee olla siten suunniteltu, konstruoitu ja ylläpidetty, että se kannattaa turvallisesti kaikki sille tulevat kuormat.

23 artikla

Työ veden yläpuolella

Työskenneltäessä veden yläpuolella tai sen välittömässä läheisyydessä tulee huolehtia riittävästi —

a) työntekijöiden suojelemisesta veteen putoamiselta;

b) hukkumisvaarassa olevien työntekijöiden pelastamisesta;

c) turvallisesta ja tarkoitustaan vastaavasta kuljetuksesta.

24 artikla

Purkaminen

Kun on mahdollista, että rakennuksen tai rakennelman purkaminen saattaa aiheuttaa vaaraa työntekijöille tai yleisölle —

a) tulee ottaa käyttöön sopivat varotoimenpiteet, työmenetelmät ja menettelytavat, jätteiden tai jäännösten hävittämiseen liittyvät mukaan lukien, kansallisten lakien tai säädösten mukaisesti;

Article 21

Work in compressed air

1. Work in compressed air shall be carried out only in accordance with measures prescribed by national laws or regulations.

2. Work in compressed air shall be carried out only by workers whose physical aptitude for such work has been established by a medical examination and when a competent person is present to supervise the conduct of the operations.

Article 22

Structural frames and formwork

1. The erection of structural frames and components, formwork, falsework and shoring shall be carried out only under the supervision of a competent person.

2. Adequate precautions shall be taken to guard against danger to workers arising from any temporary state of weakness or instability of a structure.

3. Formwork, falsework and shoring shall be so designed, constructed and maintained that it will safely support all loads that may be imposed on it.

Article 23

Work over water

Where work is done over or in close proximity to water there shall be adequate provision for

(a) preventing workers from falling into water;

(b) the rescue of workers in danger of drowning;

(c) safe and sufficient transport.

Article 24

Demolition

When the demolition of any building or structure might present danger to workers or to the public

(a) appropriate precautions, methods and procedures shall be adopted, including those for the disposal of waste or residues, in accordance with national laws or regulations;

b) työ on suunniteltava ja toteutettava vain pätevän henkilön valvonnassa.

(b) the work shall be planned and undertaken only under the supervision of a competent person.

25 artikla

Valaistus

Tarkoitustaan vastaava ja sopiva valaistus, mukaan lukien kannettava valaistus olosuhteiden sitä edellyttäessä, on järjestettävä kaikille työpaikoille ja jokaiseen muuhunkin paikkaan rakennustyömaalla, missä työntekijä saattaa joutua kulkemaan.

Adequate and suitable lighting, including portable lighting where appropriate, shall be provided at every workplace and any other place on the construction site where a worker may have to pass.

Article 25

Lighting

26 artikla

Sähkö

1. Pätevän henkilön on konstruoitava, asennettava ja huollettava kaikki sähkölaitteet ja -asennukset, ja niitä on käytettävä vaaroilta suojautuen.

2. Ennenkuin rakentaminen aloitetaan ja sen kuluessa on ryhdyttävä tarkoitustaan vastaaviin toimenpiteisiin jokaisen työmaan alapuolella, yläpuolella tai päällä sijaitsevan jännitteisen sähköjohdon tai -laitteen paikalla olon varmistamiseksi ja työntekijöiden suojelemiseksi sen aiheuttamalta vaaralta.

3. Rakennustyömailla sähköjohtojen ja -laitteiden asentamisen ja huollon on perustuttava kansallisella tasolla sovellettaviin teknisiin sääntöihin ja standardeihin.

1. All electrical equipment and installations shall be constructed, installed and maintained by a competent person, and so used as to guard against danger.

2. Before construction is commenced and during the progress thereof adequate steps shall be taken to ascertain the presence of and to guard against danger to workers from any live electrical cable or apparatus which is under, over or on the site.

3. The laying and maintenance of electrical cables and apparatus on construction sites shall be governed by the technical rules and standards applied at the national level.

Article 26

Electricity

27 artikla

Räjähdysaineet

Räjähdysaineita ei saa varastoida, kuljettaa, käsitellä tai käyttää muutoin kuin —

a) kansallisten lakien tai säädösten edellyttämässä olosuhteissa; ja

b) pätevän henkilön toimesta, jonka tulee ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin varmistaakseen, etteivät työntekijät tai muut henkilöt joudu loukkaantumisriskille alttiiksi.

Article 27

Explosives

Explosives shall not be stored, transported, handled or used except:

(a) under conditions prescribed by national laws or regulations; and

(b) by a competent person, who shall take such steps as are necessary to ensure that workers and other persons are not exposed to risk of injury.

28 artikla

Terveysriskit

1. Silloin kun työntekijä voi altistua jollekin kemialliselle, fysikaaliselle tai biologiselle vaaralle siinä määrin, että se voi olla vaaraksi hänen terveydelleen, ennaltaehkäiseviin suoja-toimenpiteisiin on ryhdyttävä tällaisen altistumisen varalta.

1. Where a worker is liable to be exposed to any chemical, physical or biological hazard to such an extent as is liable to be dangerous to health, appropriate preventive measures shall be taken against such exposure.

Article 28

Health hazards

2. 1 kappaleessa mainittuihin suojatoimenpiteisiin kuuluu —

a) vaarallisten aineiden korvaaminen vaaratomilla tai vähemmän vaarallisilla aineilla silloin kun se suinkin on mahdollista; tai

b) tuotantolaitokseen, koneistoon, välineistöön tai prosessiin sovellettavia teknisiä toimenpiteitä; tai

c) silloin, kun ei ole mahdollista noudattaa edellä olevia alakohtia a) tai b), muita tehokkaita toimenpiteitä mukaan lukien henkilökohtaisten suojainten ja suojavaatetuksen käyttö.

3. Silloin, kun työntekijöitä vaaditaan menemään alueelle, missä voi olla myrkyllistä tai vahingollista ainetta, tai missä voi esiintyä hapen puutetta tai ilma on helposti syttyvää, on ryhdyttävä riittäviin toimenpiteisiin tällaisten vaarojen varalta.

4. Jätteitä ei saa tuhota eikä muuten poistaa rakennustyömaalla tavalla, josta voi aiheutua terveydellisiä haittoja.

29 artikla

Palontorjunta

1. Työnantajan on ryhdyttävä kaikkiin taroituksenmukaisiin toimenpiteisiin —

a) välttääkseen palon vaaran;

b) taistellakseen nopeasti ja tehokkaasti jo kaista irtipäässyttä paloa vastaan;

c) saadakseen aikaan henkilöiden nopean ja turvallisen evakuoinnin.

2. Palaville nesteille, kiinteille aineille ja kaasuille on järjestettävä riittävä ja sopiva varastointitila.

30 artikla

Henkilökohtaiset suojaimet ja suojavaatetus

1. Silloin kun riittävää suojaa tapaturman tai terveyden vaurioitumisen riskiä, altistuminen haitallisille olosuhteille mukaan lukien, vastaan ei voida varmistaa muilla keinoilla, sopivat henkilökohtaiset suojaimet ja suojavaatetus, ottaen huomioon työn ja riskien laatu, on työnantajan toimesta järjestettävä ja ylläpidettävä työntekijöille kustannuksia aiheuttamatta siten, kuin kansallisissa laeissa tai säädöksissä ehkä määrätään.

2. Työnantajan tulee sopivilla keinoilla huolehtia siitä, että työntekijät voivat käyttää yksilöllisiä suojaimia, ja varmistaa niiden oikea käyttö.

2. The preventive measures referred to in paragraph 1 above shall comprise:

(a) the replacement of hazardous substances by harmless or less hazardous substances wherever possible; or

(b) technical measures applied to the plant, machinery, equipment or process; or

(c) where it is not possible to comply with subparagraphs (a) or (b) above, other effective measures, including the use of personal protective equipment and protective clothing.

3. Where workers are required to enter any area in which a toxic or harmful substance may be present, or in which there may be an oxygen deficiency, or a flammable atmosphere, adequate measures shall be taken to guard against danger.

4. Waste shall not be destroyed or otherwise disposed of on a construction site in a manner which is liable to be injurious to health.

Article 29

Fire precautions

1. The employer shall take all appropriate measures to:

(a) avoid the risk of fire;

(b) combat quickly and efficiently any outbreak of fire;

(c) bring about a quick and safe evacuation of persons.

2. Sufficient and suitable storage shall be provided for flammable liquids, solids and gases.

Article 30

Personal protective equipment and protective clothing

1. Where adequate protection against risk of accident or injury to health, including exposure to adverse conditions, cannot be ensured by other means, suitable personal protective equipment and protective clothing, having regard to the type of work and risks, shall be provided and maintained by the employer, without cost to the workers, as may be prescribed by national laws or regulations.

2. The employer shall provide the workers with the appropriate means to enable them to use the individual protective equipment, and shall ensure its proper use.

3. Suojainten ja suojavaatetuksen tulee noudattaa toimivaltaisen viranomaisen asettamia standardeja ottaen mahdollisimman pitkälle huomioon ergonomiset periaatteet.

4. Työntekijät on velvoitettava käyttämään henkilökohtaisia suojaimia ja suojavaatetusta oikein ja pitämään niistä hyvää huolta.

3. Protective equipment and protective clothing shall comply with standards set by the competent authority taking into account as far as possible ergonomic principles.

4. Workers shall be required to make proper use of and to take good care of the personal protective equipment and protective clothing provided for their use.

31 artikla

Ensiapu

Työnantajan tulee vastata siitä, että ensi-apua ja siihen koulutettua henkilökuntaa on saatavilla kaikkina aikoina. On ryhdyttävä järjestelyihin, jotta varmistettaisiin mahdollisuudet siirtää tapaturman uhreiksi joutuneet tai äkillisesti sairastuneet työntekijät lääkärinhoitoon.

Article 31

First aid

The employer shall be responsible for ensuring that first aid, including trained personnel, is available at all times. Arrangements shall be made for ensuring the removal for medical attention of workers who have suffered an accident or sudden illness.

32 artikla

Huolto

1. Jokaiselle rakennustyömaalle tai kohtuulliselle etäisyydelle siitä tulee järjestää riittävä määrä raikasta juomavettä.

2. Jokaiselle rakennustyömaalle tai kohtuulliselle etäisyydelle siitä tulee järjestää ja ylläpitää seuraavat työntekijöiden lukumäärästä ja työn kestoajasta riippuvat palvelut —

- a) käymälät ja peseytymistilat;
- b) tilat vaatteiden vaihtamista, säilyttämistä ja kuivaamista varten;
- c) ruokailutilat ja tilat, joihin voi suojaautua työn keskeydyttyä epäsuotuisien sääolosuhteiden vuoksi.

3. Mies- ja naispuolisille työntekijöille tulisi järjestää erilliset käymälät ja peseytymistilat.

Article 32

Welfare

1. At or within reasonable access of every construction site an adequate supply of wholesome drinking water shall be provided.

2. At or within reasonable access of every construction site, the following facilities shall, depending on the number of workers and the duration of the work, be provided and maintained:

- (a) sanitary and washing facilities;
- (b) facilities for changing and for the storage and drying of clothing;
- (c) accommodation for taking meals and for taking shelter during interruption of work due to adverse weather conditions.

3. Men and women workers should be provided with separate sanitary and washing facilities.

33 artikla

Tiedottaminen ja koulutus

Työntekijöitä on riittävästi ja sopivalla tavalla —

a) informoitava mahdollisista turvallisuus- ja terveysriskeistä, joille he voivat altistua työpäikallaan;

b) opastettava ja koulutettava käytettävissä olevin keinoin näiden riskien ehkäisyyn ja valvontaan sekä niiltä suojautumiseen.

Article 33

Information and training

Workers shall be adequately and suitably:

(a) informed of potential safety and health hazards to which they may be exposed at their workplace;

(b) instructed and trained in the measures available for the prevention and control of, and protection against, those hazards.

34 artikla

Tapaturmista ja sairauksista ilmoittaminen

Kansallisten lakien tai säädösten tulee edellyttää määrätyn ajan kuluessa työtapaturmista ja ammattitaudeista ilmoittamista toimivaltaiselle viranomaiselle.

Article 34

Reporting of accidents and diseases

National laws or regulations shall provide for the reporting to the competent authority within a prescribed time of occupational accidents and diseases.

IV Täytäntöönpano

35 artikla

Jokaisen jäsenvaltion tulee —

a) ryhtyä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin mukaan lukien sopivista rangaistuksista ja kurinpidollisista toimista huolehtiminen, jotta varmistetaan yleissopimuksen määräysten tehokas voimaansaattaminen;

b) järjestää tarkoituksenmukaisia tarkastuspalveluja yleissopimuksen mukaisten toimenpiteiden soveltamisen valvomiseksi ja järjestää näille palveluille tarpeelliset voimavarat niiden loppuun suorittamista varten, tai vakuuttua siitä, että tarkoituksenmukainen tarkastus toteutetaan.

IV. Implementation

Article 35

Each Member shall:

(a) take all necessary measures, including the provision of appropriate penalties and corrective measures, to ensure the effective enforcement of the provisions of the Convention;

(b) provide appropriate inspection services to supervise the application of the measures to be taken in pursuance of the Convention and provide these services with the resources necessary for the accomplishment of their task, or satisfy itself that appropriate inspection is carried out.

V Loppumääräykset

36 artikla

Tämä yleissopimus muuttaa yleissopimuksen, joka koskee turvallisuusmääräyksiä rakennusteollisuudessa, 1937.

V. Final provisions

Article 36

This Convention revises the Safety Provisions (Building) Convention, 1937.

37 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

Article 37

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

38 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

Article 38

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

39 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tuli ensiksi voimaan, sanoa sen irti kirjelmällä, joka lähetetään Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäväksi. Irtisanominen ei tule voimaan ennen kuin vasta vuoden kuluttua siitä päivästä, jona se on rekisteröity.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kappaleessa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tässä artiklassa määrättyä irtisanomisoikeutta, on sidottu sopimukseen uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti sopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrättyin ehdoin.

40 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröimisestä pääjohtajan tulee kiinnittää järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivään.

41 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

42 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, esiteltävä yleiselle konferenssille selostus tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko aihetta ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys sopimuksen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

Article 39

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 40

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 41

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 42

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

43 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain muuttaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus määrää toisin, niin

a) kun jäsenvaltio ratifioi uuden muutetun yleissopimuksen, aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanominen 39 artiklan määräyksistä riippumatta uuden muutetun yleissopimuksen tullessa voimaan;

b) uuden muutetun yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat sen ratifioineet mutta eivät ole ratifioineet muutettua yleissopimusta.

44 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat kumpikin yhtä todistusvoimaiset.

Article 43

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 39 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 44

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

SUOSITUS

**(n:o 175),
joka koskee turvallisuutta ja
terveyttä rakentamisessa**

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsumana Genevessä 1 päivänä kesäkuuta 1988 75. istuntokautensa

ja kiinnittäen huomiota asiaa koskeviin kansainvälisiin yleissopimuksiin ja suosituksiin, joista mainittakoon ennen kaikkea yleissopimus ja suositus, jotka koskevat turvallisuusmääräyksiä rakennusteollisuudessa, 1937, suositus, joka koskee yhteistoimintaa tapaturmien ehkäisemiseksi rakennusteollisuudessa, 1937, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työntekijän suojaamista ionisoivalta säteilyltä, 1960, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat koneiden varustamista suojalaitteilla, 1963, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työntekijän kannettavaksi tarkoitettun taakan enimmäispainoa, 1967, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työnteon yhteydessä syöpää synnyttävistä aineista ja tekijöistä aiheutuvien vaarojen torjuntaa ja valvontaa, 1974, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työntekijöiden suojaamista työympäristössä esiintyvien ilman epäpuhtauksien, melun ja tärinän aiheuttamilta vaaroilta, 1977, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työturvallisuutta, terveyttä ja työympäristöä, 1981, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat työterveyshuoltoa, 1985, yleissopimus ja suositus, jotka koskevat turvallisuutta asbestin käytössä, 1986, sekä vuonna 1980 tarkistettu ammattitautien luettelo, joka on liitteenä yleissopimuksessa, joka koskee työvammatapauksissa myönnettäviä etuja, 1964,

ja päätettyään hyväksyä eräitä ehdotuksia, jotka koskevat turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa, mikä asia on neljäntenä kohtana istuntokauden työjärjestyksessä,

RECOMMENDATION

**(No. 175)
Concerning safety and health in construction**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-fifth Session on 1 June 1988, and

Noting the relevant international labour Conventions and Recommendations and, in particular, the Safety Provisions (Building) Convention and Recommendation, 1937, the Co-operation in Accident Prevention (Building) Recommendation, 1937, the Radiation Protection Convention and Recommendation, 1960, the Guarding of Machinery Convention and Recommendation, 1963, the Maximum Weight Convention and Recommendation, 1967, the Occupational Cancer Convention and Recommendation, 1974, the Working Environment (Air Pollution, Noise and Vibration) Convention and Recommendation, 1977, the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1985, the Asbestos Convention and Recommendation, 1986, and the list of occupational diseases as revised in 1980 appended to the Employment Injuries Benefits Convention, 1964, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in construction, which is the fourth item on the agenda of the session, and

ja päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen suosituksen muotoon täydentämään turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa koskevaa yleissopimusta,

hyväksyy tänä 20 päivänä kesäkuuta 1988 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa koskeva suositus, 1988:

I Soveltamisala ja määritelmät

1. Turvallisuutta ja terveyttä rakentamisessa koskevan yleissopimuksen (tästä lähtien ”yleissopimus”) ja tämän suosituksen määräysten tulisi etenkin koskea:

a) talonrakentamista, maa- ja vesirakentamista sekä tehdasvalmistettujen rakennusten ja rakennelmien pystyttämistä ja purkamista, kuten yleissopimuksen 2 artiklan alakohdassa a) on määritelty;

b) öljynporauslaittojen sekä avomerellä käytettävien asennusten valmistusta ja pystyttämistä silloin, kun rakentaminen tapahtuu maissa.

2. Tässä suosituksessa

a) käsite ”rakentamisen” kattaa

i) talonrakentamisen, mukaan lukien kaiken tyyppisten rakennuksien tai rakennelmien perustusten kaivaminen ja rakentaminen, rakenteelliset muutokset, uudistukset, korjaukset, kunnossapito, mukaan lukien puhdistus ja maalaus) sekä purkaminen;

ii) maa- ja vesirakennustoimisen, mukaan lukien esimerkiksi lentokenttien, telakoiden, satamien, sisävesiväylien, patojen, jokia, lumivyöryä ja merta vastaan tehtyjen suojarakenteiden, teiden ja maanteiden, rautateiden, siltojen, tunneleiden, maasiltojen sekä yhteiskunnallisten palvelujen, kuten tietoliikenne, ojitus, viemärointi, vesi- ja energiahuolto, tuottamiseen liittyvät kaivutyöt ja rakentaminen, rakenteellinen muuttaminen, korjaaminen, kunnossapito sekä purkaminen;

iii) tehdasvalmisteisten rakennusten ja rakennelmien pystyttämistä ja purkamista sekä myös esivalmisteisten rakenneosien valmistusta rakennustyömaalla;

b) käsite ”rakennustyömaa” kaikkia sellaisia paikkoja, joissa mitä tahansa edellä alakohdassa a) mainittuja prosesseja tai toimintoja harjoitetaan;

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Safety and Health in Construction Convention,

adopts this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-eight the following Recommendation, which may be cited as the Safety and Health in Construction Recommendation, 1988:

I. Scope and definitions

1. The provisions of the Safety and Health in Construction Convention, 1988 (hereinafter referred to as ”the Convention”) and of this Recommendation should be applied in particular to:

(a) building, civil engineering and the erection and dismantling of prefabricated buildings and structures, as defined in Article 2(a) of the Convention;

(b) the fabrication and erection of oil rigs, and of offshore installations while under construction on shore.

2. For the purposes of this Recommendation:

(a) the term ”construction” covers:

(i) building, including excavation and the construction, structural alteration, renovation, repair, maintenance (including cleaning and painting) and demolition of all types of buildings or structures;

(ii) civil engineering, including excavation and the construction, structural alteration, repair, maintenance and demolition of, for example, airports, docks, harbours, inland waterways, dams, river and avalanche and sea defence works, roads and highways, railways, bridges, tunnels, viaducts and works related to the provision of services such as communications, drainage, sewerage, water and energy supplies;

(iii) the erection and dismantling of prefabricated buildings and structures, as well as the manufacturing of prefabricated elements on the construction site;

(b) the term ”construction site” means any site at which any of the processes or operations described in clause (a) above are carried on;

c) käsite "työpaikka" kaikkia paikkoja, joissa työntekijöiden on oltava tai joihin heidän on mentävä työnsä vuoksi ja jotka ovat jäljempänä alakohdassa f) määritellyn työnantajan valvonnan alaisina;

d) käsite "työntekijä" tarkoittaa jokaista henkilöä, joka on rakentamisen palveluksessa;

e) käsite "työntekijöiden edustajat" tarkoittaa henkilöitä, jotka kansallisen lainsäädännön tai käytännön perusteella tunnustetaan sellaisiksi;

f) käsite "työnantaja" tarkoittaa:

i) jokaista luonnollista tai oikeushenkilöä, jolla on yksi tai useampia työntekijöitä rakennustyömaalla; ja

ii) asiayhteydestä riippuen pääurakoitsijaa, sivu- tai aliurakoitsijaa;

g) käsite "pätevä henkilö" tarkoittaa henkilöä, jolla on riittävät valmiudet, kuten sopiva koulutus ja riittävät tiedot, kokemus ja taito määrätyn työn turvallista suorittamista varten. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää soveliaat kriteerit tällaisten henkilöiden nimitämistä varten ja määrätä heidän velvollisuutensa;

h) käsite "teline" tarkoittaa kaikkia väliaikaisia, kiinteitä, riippuvia tai liikkuvia rakennelmia ja niihin kuuluvia osia, joita käytetään kannattamaan työntekijöitä ja raaka-aineita tai pääsytienä jokaiseen sellaiseen rakennelmaan ja joka ei ole jäljempänä alakohdassa i) määritelty "nostolaitteita";

i) käsite "nostolaite" tarkoittaa kaikkia kiinteitä tai liikkuvia laitteita, joita käytetään henkilöiden tai kuormien nostamiseen tai laskeamiseen;

j) käsite "nostoapuväline" tarkoittaa jokaisesta laitetta tai välinettä, jolla kuorma voidaan kiinnittää nostolaitteeseen, mutta joka ei muodosta laitteen tai kuorman olennaista osaa.

3. Tämän suosituksen määräysten tulisi koskea myös sellaisia itsenäisiä työnsuorittajia, jotka kansallisissa laeissa tai säädöksissä ehkä määritellään.

II Yleiset määräykset

4. Kansallisten lakien tai säädösten tulisi edellyttää, että työnantajilla ja itsenäisillä työnsuorittajilla, on yleinen velvollisuus tarjota turvallinen ja terveellinen työpaikka sekä noudattaa määrättyjä turvallisuus- ja terveystoimenpiteitä.

(c) the term "workplace" means all places where workers need to be or to go by reason of their work and which are under the control of an employer as defined in clause (f) below;

(d) the term "worker" means any person engaged in construction;

(e) the term "workers' representatives" means persons who are recognised as such under national law or practice;

(f) the term "employer" means:

(i) any physical or legal person who employs one or more workers on a construction site; and

(ii) as the context requires, the principal contractor, the contractor or the subcontractor;

(g) the term "competent person" means a person possessing adequate qualifications, such as suitable training and sufficient knowledge, experience and skill for the safe performance of the specific work. The competent authorities may define appropriate criteria for the designation of such persons and may determine the duties to be assigned to them;

(h) the term "scaffold" means any temporary structure, fixed, suspended or mobile, and its supporting components which is used for supporting workers and materials or to gain access to any such structure, and which is not a "lifting appliance" as defined in clause (i) below;

(i) the term "lifting appliance" means any stationary or mobile appliance used for raising or lowering persons or loads;

(j) the term "lifting gear" means any gear or tackle by means of which a load can be attached to a lifting appliance but which does not form an integral part of the appliance or load.

3. The provisions of this Recommendation should also apply to such selfemployed persons as may be specified by national laws or regulations.

II. General provisions

4. National laws or regulations should require that employers and self-employed persons have a general duty to provide a safe and healthy workplace and to comply with the prescribed safety and health measures.

5. 1) Jos kaksi tai useampi työnantaja toimii samanaikaisesti samalla rakennustyömaalla, heillä tulisi olla velvollisuus toimia yhteistyössä toistensa kanssa samoin kuin muiden henkilöiden kanssa, jotka osallistuvat kyseiseen rakennustyöhön, kuten rakennuttajan tai hänen edustajansa kanssa, jotta säädettyjä turvallisuus- ja terveystoimenpiteitä noudatettaisiin.

2) Turvallisuus- ja terveystoimenpiteiden koordinoinnista rakennustyömaalla tulisi viime kädessä vastata pääurakoitsija tai muu henkilö, joka on ensisijaisesti vastuussa työn suorittamisesta.

6. Toimenpiteistä, joihin on ryhdyttävä työnantajien ja työntekijöiden välisen organisoitun yhteistyön turvaamiseksi turvallisuuden ja terveyden edistämiseksi rakennustyömailla, olisi säädettävä kansallisilla laeilla tai säädöksillä tai toimivaltaisen viranomaisen toimesta. Tällaisiin toimenpiteisiin tulisi kuulua —

a) työnantajia ja työntekijöitä edustavien työsuojelutoimikuntien perustaminen sellaisiin valtuuksiin ja velvollisuuksiin kuin ehkä määrätään;

b) työntekijöiden työsuojeluvaltuutettujen valitseminen tai nimeäminen sellaisiin valtuuksiin ja velvollisuuksiin kuin ehkä määrätään;

c) riittävän pätevien ja kokeneiden henkilöiden nimeäminen työnantajan taholta turvallisuuden ja terveyden edistämiseksi;

d) työsuojeluvaltuutettujen ja työsuojelutoimikuntien jäsenten kouluttaminen.

7. Rakennushankkeen suunnitteluun osallistuvien henkilöiden tulisi ottaa huomioon rakennustyöntekijöiden turvallisuus ja terveys kansallisten lakien, säädösten ja käytännön mukaisesti.

8. Rakennustyössä käytettävien välineiden, työkalujen, suojainten ja muiden vastaavien laitteiden suunnittelussa olisi otettava huomioon ergonomiset periaatteet.

III Varo- ja suoja-toimenpiteet

9. Rakennustyö olisi suunniteltava, valmistettava ja suoritettava siten, että —

a) työpaikalla mahdollisesti syntyvät vaaratilanteet ehkäistään niin pian kuin mahdollista;

b) ylenmäärin tai tarpeettoman rasittavia työskentelyasentoja ja -liikkeitä vältetään;

c) työn organisoinnissa otetaan huomioon työntekijöiden turvallisuus ja terveys;

5. (1) Whenever two or more employers undertake activities at one construction site, they should have the duty to co-operate with one another as well as with any other persons participating in the construction work being undertaken, including the owner or his representative, in order to comply with the prescribed safety and health measures.

(2) Ultimate responsibility for the co-ordination of safety and health measures on the construction site should rest with the principal contractor or such other person as is primarily responsible for the execution of the work.

6. The measures to be taken to ensure that there is organised co-operation between employers and workers to promote safety and health at construction sites should be prescribed by national laws or regulations or by the competent authority. Such measures should include:

(a) the establishment of safety and health committees representative of employers and workers with such powers and duties as may be prescribed;

(b) the election or appointment of workers' safety delegates with such powers and duties as may be prescribed;

(c) the appointment by the employer of suitably qualified and experienced persons to promote safety and health;

(d) the training of safety delegates and safety committee members.

7. Those concerned with the design and planning of a construction project should take into account the safety and health of the construction workers in accordance with national laws, regulations and practice.

8. The design of construction equipment, tools, protective equipment and other similar equipment should take account of ergonomic principles.

III. Preventive and protective measures

9. Construction work should be planned, prepared and undertaken in such a way that:

(a) risks liable to arise at the workplace are prevented as soon as possible;

(b) excessively or unnecessarily strenuous work positions and movements are avoided;

(c) organisation of work takes into account the safety and health of workers;

d) käytetään turvallisuuden ja terveyden kannalta soveliaita raaka-aineita ja tuotteita;

e) käytetään sellaisia työmenetelmiä, jotka suojaa työntekijöitä kemiallisten, fysikaalisten ja biologisten aineiden haitallisilta vaikutuksilta.

10. Kansallisten lakien tai säädösten tulisi turvata, että toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan määrätyn kokoisista, kestoista tai luonteisista rakennustyömaista.

11. Työntekijöillä tulisi kaikilla työpaikoilla olla oikeus ja velvollisuus osallistua turvallisten työolosuhteiden varmistamiseen siinä määrin kuin työvälineet ja -menetelmät ovat heidän valvonnassaan sekä ilmaista mielipiteensä omaksuttujen työmenetelmien vaikutuksista turvallisuuteen ja terveyteen.

Työpaikkojen turvallisuus

12. Rakennustyömaille olisi laadittava ja toteutettava järjestyksenpito-ohjelmia, joihin tulisi sisältyä varautuminen —

a) raaka-aineiden ja välineistön asianmukaiseen varastointiin;

b) jätteiden ja romun poistamiseen sopivin väliajoin.

13. Silloin kun työntekijöitä ei voida muulla tavoin suojata korkeilta paikoilta putoamiselta

a) olisi pystytettävä ja kunnossapidettävä sopivia suojaverkkoja tai -purjeita; tai

b) olisi hankittava ja käytettävä tarkoitustaan vastaavia turvalvajaita.

14. Työnantajan tulisi taata työntekijöille soveliaat keinot, jotta he voivat käyttää yksilöllisiä suojaimia ja varmistaa näiden oikea käyttö. Suojainten ja suojavaatetuksen tulisi olla toimivaltaisen viranomaisen asettamien normien mukaisia, ottaen mahdollisimman pitkälle huomioon ergonomiset periaatteet.

15. 1) Pätevän henkilön tulisi tarkastaa ja testata rakennustyössä käytettävän koneiston ja välineistön turvallisuustyyppi- tai yksilökohteisesti, kuten kulloinkin on tarkoituksenmukaista.

2) Kansallisissa laeissa ja säädöksissä tulisi kiinnittää huomiota siihen tosiasiaan, että ammattitaudit voivat aiheutua koneistoista, laitteistoista ja järjestelmistä, joiden suunnittelu- ja ei ole otettu huomioon ergonomisia periaatteita.

(d) materials and products are used which are suitable from a safety and health point of view;

(e) working methods are employed which protect workers against the harmful effects of chemical, physical and biological agents.

10. National laws or regulations should provide for the notification to the competent authority of construction sites of such size, duration or characteristics as may be prescribed.

11. Workers should have the right and the duty at any workplace to participate in ensuring safe working conditions to the extent of their control over the equipment and methods of work and to express views on the working procedures adopted as they may affect safety and health.

Safety of workplaces

12. Housekeeping programmes should be established and implemented on construction sites which should include provision for:

(a) the proper storage of materials and equipment;

(b) the removal of waste and debris at appropriate intervals.

13. Where workers cannot be protected against falls from heights by any other means:

(a) adequate safety nets or safety sheets should be erected and maintained; or

(b) adequate safety harnesses should be provided and used.

14. The employer should provide the workers with the appropriate means to enable them to use individual protective equipment and should ensure its proper use. Protective equipment and protective clothing should comply with standards set by the competent authority, taking into account as far as possible ergonomic principles.

15. (1) The safety of construction machinery and equipment should be examined and tested by type or individually, as appropriate, by a competent person.

(2) National laws and regulations should take into consideration the fact that occupational diseases may be caused by machinery, apparatus and systems which do not take account of ergonomic principles in their design.

Telineet

16. Jokaisen telineen ja sen osan tulisi olla valmistettu sopivasta ja luotettavasta materiaalista, ja telineen tulisi olla lujuudeltaan ja mitoiltaan käyttötarkoitustaan vastaava ja pidetty asianmukaisessa kunnossa.

17. Jokaisen telineen tulisi olla asianmukaisella tavalla suunniteltu, pystytetty ja kunnossapidetty, jotta ehkäistäisiin sortuminen tai satunnainen siirtyminen silloin kun sitä käytetään oikealla tavalla.

18. Telineiden työtasojen, kulkusiltojen ja portaiden tulisi olla siten mitoitettuja sekä siten konstruoituja ja suojattuja, että suojataan henkilöt putoamiselta tai putoavien esineiden aiheuttamalta vaaralta.

19. Telineitä ei saisi ylikuormittaa eikä muulla tavoin väärinkäyttää.

20. Telineitä ei saisi pystyttää, muuttaa olenaisella tavalla tai purkaa muutoin kuin pätevän henkilön toimesta tai hänen valvonnassaan.

21. Kansallisissa laeissa tai säädöksissä määritellyt telineet tulisi tarkastaa ja tulokset kirjata pätevän henkilön toimesta —

- a) ennen niiden käyttöön ottoa;
- b) määräajoin sen jälkeen;
- c) jokaisen muutoksen, käytön keskeytyksen, sää- tai seismisille olosuhteille tai jollekin muulle tapahtumalle altistumisen jälkeen, jonka voidaan arvella vaikuttaneen sen lujuuteen tai vakavuuteen.

Nostolaitteet ja nostoapuvälineet

22. Kansallisten lakien tai säädösten tulisi määrätä niistä nostolaitteista ja yksittäisistä nostoapuvälineistä, jotka pätevän henkilön olisi tarkastettava ja testattava —

- a) ennenkuin ne otetaan ensimmäistä kertaa käyttöön;
- b) sen jälkeen kun ne on pystytetty työmaalle;
- c) sen jälkeen kansallisten lakien tai säädösten määräämin väliajoin;
- d) jokaisen huomattavan muutoksen tai korjauksen jälkeen.

23. Edeltävän kappaleen 22 mukaisten nostolaitteiden ja yksittäisten nostoapuvälineiden tarkastusten ja testaamisten tulokset olisi kirjattava ja vaadittaessa asetettava toimivaltaisen viranomaisen sekä työnantajien ja työntekijöiden tai heidän edustajiensa saataville.

Scaffolds

16. Every scaffold and part thereof should be of suitable and sound material and of adequate size and strength for the purpose for which it is used and be maintained in a proper condition.

17. Every scaffold should be properly designed, erected and maintained so as to prevent collapse or accidental displacement when properly used.

18. The working platforms, gangways and stairways of scaffolds should be of such dimensions and so constructed and guarded as to protect persons against falling or being endangered by falling objects.

19. No scaffold should be overloaded or otherwise misused.

20. A scaffold should not be erected, substantially altered or dismantled except by or under the supervision of a competent person.

21. Scaffolds as prescribed by national laws or regulations should be inspected, and the results recorded, by a competent person:

- (a) before being taken into use;
- (b) at periodic intervals thereafter;
- (c) after any alteration, interruption in use, exposure to weather or seismic conditions or any other occurrence likely to have affected their strength or stability.

Lifting appliances and lifting gear

22. National laws or regulations should prescribe the lifting appliances and items of lifting gear which should be examined and tested by a competent person:

- (a) before being taken into use for the first time;
- (b) after erection on a site;
- (c) subsequently at intervals prescribed by such national laws or regulations;
- (d) after any substantial alteration or repair.

23. The results of the examinations and tests of lifting appliances and items of lifting gear carried out in pursuance of Paragraph 22 above should be recorded and, as required, made available to the competent authority and to employers and workers or their representatives,

24. Jokaiseen nostolaitteeseen, jolla on yksikäsitteinen suurin sallittu kuormitus ja jokaiseen yksittäiseen nostoapuvälineeseen tulisi selvästi merkitä sen suurin sallittu kuormitus.

25. Jokainen nostolaitte, jolla on muuttuva suurin sallittu kuormitus, olisi varustettava tehokkailla välineillä, jotka selvästi ilmaisevat kuljettajalle kunkin suurimman sallitun kuormituksen sekä olosuhteet, joissa sitä sopii käyttää.

26. Nostolaitetta tai yksittäistä nostoapuvälinettä ei tulisi ylikuormittaa paitsi testaustarkoituksessa pätevän henkilön määrittämällä tavalla ja hänen johdolla.

27. Jokaisen nostolaitteen ja yksittäisen nostoapuvälineen olisi oltava asianmukaisesti asennettu, jotta muun muassa taattaisiin liikuvien osien ja kiinteiden esineiden välinen turvallinen liikkumisvara ja varmistettaisiin laitteen vakavuus.

28. Siellä, missä se vaaran välttämiseksi on tarpeen, ei nostolaitetta tulisi käyttää, ellei sopivia hälytyslaitteita tai -välineitä ole käytettävissä.

29. Kansallisten lakien tai säädösten määrittämien nostolaitteiden kuljettajien ja käyttäjien tulisi olla —

- a) määrätyn vähimmäisiän saavuttaneita;
- b) asianmukaisesti koulutettuja ja päteviä.

Kuljetus-, maansiirto- ja materiaalin-käsittelylaitteet

30. Ajoneuvojen sekä maansiirto- tai materiaalinkäsittelylaitteiden kuljettajien ja käyttäjien tulisi olla kansallisten lakien tai säädösten edellyttämällä tavalla koulutettuja ja testattuja.

31. Tarkoitustaan vastaavia hälytys- tai muita valvontalaitteita olisi oltava käytettävissä ajoneuvojen ja maansiirto- tai materiaalinkäsittelylaitteiden liikkumisen aiheuttaman vaaran varalta. Erityisiin turvatoimiin tulisi ryhtyä ajoneuvoja ja laitteita taaksepäin liikuteltaessa.

32. Varotoimenpiteisiin olisi ryhdyttävä, jotta välttyttäisiin ajoneuvojen sekä maansiirto- ja materiaalinkäsittelylaitteiden putoamiselta kaivantoihin tai veteen.

33. Tarpeen vaatiessa maansiirto- ja materiaalinkäsittelylaitteet olisi varustettava rakenteilla, jotka on suunniteltu suojaamaan käyttäjää murskaantumiselta koneen kaatuessa ja putoavan aineen vuoksi.

24. Every lifting appliance having a single safe working load and every item of lifting gear should be clearly marked with its maximum safe working load.

25. Every lifting appliance having a variable safe working load should be fitted with effective means to indicate clearly to the driver each maximum safe working load and the conditions under which it is applicable.

26. A lifting appliance or item of lifting gear should not be loaded beyond its safe working load or loads, except for testing purposes as specified by and under the direction of a competent person.

27. Every lifting appliance and every item of lifting gear should be properly installed so as, inter alia, to provide safe clearance between any moving part and fixed objects, and to ensure the stability of the appliance.

28. Where necessary to guard against danger, no lifting appliance should be used without the provision of suitable signalling arrangements or devices.

29. The drivers and operators of such lifting appliances as are prescribed by national laws or regulations should be:

- (a) of a prescribed minimum age;
- (b) properly trained and qualified.

Transport, earth-moving and materials-handling equipment

30. The drivers and operators of vehicles and of earth-moving or materials-handling equipment should be persons trained and tested as required by national laws or regulations.

31. Adequate signalling or other control arrangements or devices should be provided to guard against danger from the movement of vehicles and earth-moving or materials-handling equipment. Special safety precautions should be taken for vehicles and equipment when manoeuvring backwards.

32. Preventive measures should be taken to avoid the fall of vehicles and earth-moving and materials-handling equipment into excavations or into water.

33. Where appropriate, earth-moving and materials-handling equipment should be fitted with structures designed to protect the operator from being crushed should the machine overturn, and from falling material.

Kaivannot, kuilut, maarakennustyöt, maanalaiset työt ja tunnelit

34. Tuentaa tai muuta lujitustoimenpidettä kaivannon, kuilun, maarakennustyön, maanalaisen työn tai tunnelin jonkin osan vahvistamiseksi ei saisi pystyttää, muuttaa tai purkaa muulloin kuin pätevän henkilön valvonnassa.

35. 1) Pätevän henkilön olisi tarkastettava jokainen kaivannon, kuilun, maarakennustyön, maanalaisen työn ja tunnelin osa, missä henkilöitä on työssä, kansallisten lakien tai säädösten määrääminä ajankohtina ja niiden määräämissä tapauksissa, ja tarkastuksen tulokset olisi kirjattava.

2) Työt saisi näissä aloittaa vasta tällaisen tarkastuksen jälkeen.

Työ paineilmassa

36. Yleissopimuksen 21 artiklan mukaisesti paineilmassa tapahtuvaa työskentelyä koskeviin toimenpiteisiin tulisi sisällyttää määräyksiä olosuhteista, joissa työtä tehdään, laitteistoista ja välineistä, joita käytetään, työntekijöiden terveydenhuollosta ja valvonnasta sekä paineilmassa tapahtuvan työskentelyn kestosta.

37. Uppoarkussa olisi sallittua työskennellä vain, jos pätevä henkilö on tarkastanut sen kansallisten lakien tai säädösten määräämän ajanjakson kuluessa; tarkastuksen tulokset olisi kirjattava.

Paalutus

38. Kaikkien paalutuslaitteiden tulisi olla hyvin suunniteltuja ja konstruoituja, ottaen mahdollisimman pitkälle huomioon ergonomiset periaatteet, ja asianmukaisesti kunnossapidettyjä.

39. Paalutusta saisi suorittaa vain pätevän henkilön valvonnassa.

Työ veden yläpuolella

40. Yleissopimuksen 23 artiklan mukaisesti veden yläpuolella suoritettavaa työtä koskeviin määräyksiin tulisi tarvittaessa sisällyttää määräykset sopivien ja tarkoitustaan vastaavien —

Excavations, shafts, earthworks, underground works and tunnels

34. Shoring or other support for any part of an excavation, shaft, earthworks, underground works or tunnel should not be erected, altered or dismantled except under the supervision of a competent person.

35. (1) Every part of an excavation, shaft, earthworks, underground works and tunnel where persons are employed should be inspected by a competent person at the times and in the cases prescribed by national laws or regulations, and the results recorded.

(2) Work should not be commenced therein until after such an inspection.

Work in compressed air

36. The measures regarding work in compressed air prescribed pursuant to Article 21 of the Convention should include provisions regulating the conditions in which the work is to be carried out, the plant and equipment to be used, the medical supervision and control of workers and the duration of work in compressed air.

37. A person should only be allowed to work in a caisson if it has been inspected by a competent person within such preceding period as is prescribed by national laws or regulations; the results of the inspection should be recorded.

Pile driving

38. All pile-driving equipment should be of good design and construction taking into account as far as possible ergonomic principles, and properly maintained.

39. Pile driving should be carried out only under the supervision of a competent person.

Work over water

40. The provisions regarding work over water prescribed in pursuance of Article 23 of the Convention should include, where appropriate, the provision and use of suitable and adequate:

a) aitauksien, suojaverkkojen ja turvavaljaiden;

b) pelastusliivien, pelastuslaitteiden, miehistöllä varustettujen veneiden (tarvittaessa mootorikäyttöisten) sekä pelastusrenkaiden;

c) matelijoiden ja muiden eläinten aiheuttamalta vaaroilta suojautumiseen tarvittavien välineiden käytöstä ja käyttöolosuhteista.

(a) fencing, safety nets and safety harnesses;

(b) life vests, life preservers, manned boats (motor driven if necessary) and lifebuoys;

(c) protection against such hazards as reptiles and other animals.

Terveysriskit

41. 1) Toimivaltaisen viranomaisen olisi laadittava tiedotusjärjestelmä hyödyntäen kansainvälisen tieteellisen tutkimuksen tuloksia tarjotakseen informaatiota arkkitehdeille, urakoitsijoille, työnantajille ja työntekijöiden edustajille koskien rakennusteollisuudessa käytettäviin vaarallisiin aineisiin liittyviä terveysriskejä.

2) Valmistajien ja rakennusteollisuudessa käytettävien tuotteiden myyjien olisi tuotteiden mukana tarjottava tietoja näihin mahdollisesti liittyvistä terveysriskeistä sekä tarpeellisista varotoimenpiteistä.

3) Vaarallisia aineita sisältävien aineiden käytössä sekä jätteiden poistamisen ja hävittämisen yhteydessä olisi turvattava työntekijöiden ja yleisön terveys sekä ympäristön suojele kansallisten lakien ja säädösten mukaisesti.

4) Vaaralliset aineet on merkittävä selkeästi ja varustettava nimilapuilla, joista ilmenee niiden olennaiset ominaisuudet sekä käyttöohjeet. Niitä olisi käsiteltävä kansallisten lakien ja säädösten tai toimivaltaisen viranomaisen määräysten mukaisissa olosuhteissa.

5) Toimivaltaisen viranomaisen olisi päätettävä, minkä vaarallisen aineen käyttö rakennusteollisuudessa tulisi kieltää.

42. Toimivaltaisen viranomaisen olisi kirjattava työympäristön valvontaa ja työntekijöiden terveyden arviointia koskevat tiedot kansallisten lakien ja säädösten määrittämän ajanjakson kuluessa.

43. Käsien suoritettavaa kohtuuttomien painojen nostamista, joka aiheuttaa työntekijöille turvallisuus- ja terveysriskin, olisi vältettävä vähentämällä painoa käyttäen mekaanisia välineitä tai muita keinoja.

44. Aina kun otetaan käyttöön uusia tuotteita, laitteita ja työmenetelmiä, olisi kiinnitettävä

Health hazards

41. (1) An information system should be set up by the competent authority, using the results of international scientific research, to provide information for architects, contractors, employers and workers' representatives on the health risks associated with hazardous substances used in the construction industry.

(2) Manufacturers and dealers in products used in the construction industry should provide with the products information on any health risks associated with them and on the precautions to be taken.

(3) In the use of materials that contain hazardous substances and in the removal and disposal of waste, the health of workers and of the public and the preservation of the environment should be safeguarded as prescribed by national laws and regulations.

(4) Dangerous substances should be clearly marked and provided with a label giving their relevant characteristics and instructions on their use. They should be handled under conditions prescribed by national laws and regulations or by the competent authority.

(5) The competent authority should determine which hazardous substances should be prohibited from use in the construction industry.

42. The competent authority should keep records of monitoring of the working environment and assessment of workers' health for a period prescribed by national laws and regulations.

43. The manual lifting of excessive weights which presents a safety and health risk to workers should be avoided by reducing the weight, by the use of mechanical devices or by other means.

44. Whenever new products, equipment and working methods are introduced, special atten-

vä erityistä huomiota työntekijöitä informoitaessa ja koulutettaessa niiden seuraamuksiin turvallisuuden ja terveyden osalta.

Vaarallinen ilma

45. Vaarallista ilmaa koskeviin toimenpiteisiin, joista on määrätty yleissopimuksen 28 artiklan, 3 kappaleen mukaisesti, tulisi kuulua pätevän henkilön ennalta laatima kirjallinen toimintaohje tai lupa tai jokin muu järjestelmä, jota noudattamalla pääsy alueelle, jossa vaarallista ilmaa voi esiintyä, voidaan toteuttaa van yksilöityjen toimenpiteiden täytettyä.

Palontorjunta

46. Silloin kun on tarpeen suojautua vaaralta, työntekijöitä olisi koulutettava sopivalla tavalla toimimaan tulipalon sattuessa, mukaan lukien myös pelastautumisvälineiden käyttö.

47. Missä se on tarkoituksenmukaista, olisi asetettava sopivia opasteita osoittamaan selkeästi postumissuunnat tulipalon sattuessa.

Säteilyriskit

48. Toimivaltaisen viranomaisen olisi laadittava ja saatettava voimaan tiukat turvallisuusmääräykset, jotka koskevat kaikkien sellaisten rakennusten kunnossapidon, korjauksen, purkamisen tai hajottamisen parissa työskenteleviä rakennustyöntekijöitä, joiden työn yhteydessä esiintyy vaara altistua ionisoivalle säteilylle, etenkin ydinvoimateollisuuden alalla.

Ensiapu

49. Kansallisissa laeissa tai säädöksissä olisi määrättävä, millä tavoin ensiapuvälineitä ja -henkilökuntaa on järjestettävä yleissopimuksen 31 artiklan mukaisesti, ja nämä lait ja säädökset olisi vahvistettava sen jälkeen kun on kuultu toimivaltaista terveydenhuoltoviranomaista sekä asianomaisia edustavimpia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä.

50. Silloin kun työhön liittyy hukkumis-, tukehtumis- tai sähköiskun vaara, ensiapukilpaston olisi hallittava elvytys- ja muu hengenpelastustekniikka sekä pelastusmenetelmät.

tion should be paid to informing and training workers with respect to their implications for safety and health.

Dangerous atmospheres

45. The measures regarding dangerous atmospheres prescribed pursuant to Article 28, paragraph 3, of the Convention should include prior written authorisation or permission from a competent person, or any other system by which entry into any area in which a dangerous atmosphere may be present can be effected only after completing specified procedures.

Fire precautions

46. Where necessary to guard against danger, workers should be suitably trained in the action to be taken in the event of fire, including the use of means of escape.

47. Where appropriate suitable visual signs should be provided to indicate clearly the directions of escape in case of fire.

Radiation hazards

48. Stringent safety regulations should be drawn up and enforced by the competent authority with respect to construction workers engaged in the maintenance, renovation, demolition or dismantling of any buildings in which there is a risk of exposure to ionising radiations, in particular in the nuclear power industry.

First aid

49. The manner in which first-aid facilities and personnel are to be provided in pursuance of Article 31 of the Convention should be prescribed by national laws or regulations drawn up after consulting the competent health authority and the most representative organisations of employers and workers concerned.

50. Where the work involves risk of drowning, asphyxiation or electric shock, first-aid personnel should be proficient in the use of resuscitation and other lifesaving techniques and in rescue procedures.

Huolto

51. Tarvittaessa, riippuen työntekijöiden lukumäärästä, työn kestosta ja sen sijaintipaikasta, olisi rakennustyömaalle tai sen läheisyyteen järjestettävä riittävät mahdollisuudet hankkia tai valmistaa ruokaa ja juomaa, ellei niitä ole muuten käytettävissä.

52. Työntekijöille, joiden työmaat sijaitsevat kaukana heidän kodeistaan ja joilla ei ole käytettävissä tarkoitustaan vastaavaa kuljetusta työmaan ja heidän kotinsa tai muun sopivan majoitusmahdollisuuden välillä, olisi järjestettävä sopivat majoitusmahdollisuudet työmaalta. Mies- ja naispuolisille työntekijöille olisi järjestettävä erilliset käymälä-, peseytymis- ja yöpymistilat.

IV Vaikutus aikaisempiin suosituksiin

53. Tämä suositus korvaa suosituksen, joka koskee turvallisuusmääräyksiä rakennusteollisuudessa, 1937, ja suosituksen, joka koskee yhteistoimintaa tapaturmien ehkäisemiseksi rakennusteollisuudessa, 1937.

Welfare

51. In appropriate cases, depending on the number of workers, the duration of the work and its location, adequate facilities for obtaining or preparing food and drink at or near a construction site should be provided, if they are not otherwise available.

52. Suitable living accommodation should be made available for the workers at construction sites which are remote from their homes, where adequate transportation between the site and their homes or other suitable living accommodation is not available. Men and women workers should be provided with separate sanitary, washing and sleeping facilities.

IV. Effect on earlier Recommendations

53. This Recommendation supersedes the Safety Provisions (Building) Recommendation, 1937, and the Co-operation in Accident Prevention (Building) Recommendation, 1937.

YLEISSOPIMUS

(n:o 168),

joka koskee työllisyyden edistämistä
ja työttömyysturvaa, 1988

Kansainvälisen työjärjestön yleiskokous, joka on aloittanut Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston koollekutsumana Genevessä 1 kesäkuuta 1988 75. istuntokautensa, ja

joka korostaen työnteon ja tuottavan työn tärkeyttä jokaisessa yhteiskunnassa, ei ainoastaan niiden yhteisölle antamien voimavarojen vuoksi vaan myös niiden työntekijöille antaman toimeentulon ja yhteiskunnallisen roolin sekä työntekijöiden niistä saaman omanarvontunnon vuoksi,

palauttaa mieliin työtä ja työttömyysturvaa koskevat kansainväliset normit (vuoden 1934 työttömyysetuuksia koskeva sopimus ja suositus, vuoden 1935 nuorisotyöttömyyttä koskeva suositus, vuoden 1944 taloudellista turvallisuutta koskeva suositus, vuoden 1952 sosiaaliturvan vähimmäisvaatimuksia koskeva yleissopimus, vuoden 1964 työllisyyspolitiikkaa koskeva yleissopimus ja suositus, vuoden 1975 inhimillisiä voimavaroja koskeva yleissopimus ja suositus, vuoden 1978 työasiainhallintoa koskeva yleissopimus ja suositus ja vuoden 1984 työllisyyspolitiikkaa koskeva suositus (täydentäviä määräyksiä), ja

ottaa huomioon laajalle levinneen työttömyyden ja vajaatyöllisyyden, joka koskettaa useita kaikilla eri kehitystasolla olevia maita kaikkialla maailmassa, ja erityisesti ongelmat, jotka koskettavat nuoria, joista monet hakevat ensimmäistä työpaikkaansa, ja

ottaa huomioon, että yllä mainittujen työttömyysturvaa koskevien kansainvälisten asiakirjojen hyväksymisen jälkeen useiden jäsenvaltioiden lainsäädännössä ja käytännössä on tapahtunut merkittävää uutta kehitystä, jonka vuoksi on välttämätöntä tarkistaa nykyiset

CONVENTION

(No. 168)

concerning employment promotion and protection against unemployment

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-fifth Session on 1 June 1988, and

Emphasising the importance of work and productive employment in any society not only because of the resources which they create for the community, but also because of the income which they bring to workers, the social role which they confer and the feeling of self-esteem which workers derive from them, and

Recalling the existing international standards in the field of employment and unemployment protection (the Unemployment Provision Convention and Recommendation, 1934, the Unemployment (Young Persons) Recommendation, 1935, the Income Security Recommendation, 1944, the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964, the Human Resources Development Convention and Recommendation, 1975, the Labour Administration Convention and Recommendation, 1978, and the Employment Policy (Supplementary Provisions) Recommendation, 1984), and

Considering the widespread unemployment and underemployment affecting various countries throughout the world at all stages of development and in particular the problems of young people, many of whom are seeking their first employment, and

Considering that, since the adoption of the international instruments concerning protection against unemployment referred to above, there have been important new developments in the law and practice of many Members necessitating the revision of existing standards,

normit, erityisesti vuoden 1934 työttömyys-etuksia koskeva sopimus, sekä hyväksyä uusia kansainvälisiä normeja, jotka koskevat täy-työllisyyden sekä tuottavan ja yksilön vapaa-seen valintaan perustuvan työn edistämistä kai-killä tarkoituksenmukaisilla tavoilla, sosiaali-turva mukaan lukien, ja

panee merkille, että vuoden 1952 sosiaalitur- van vähimmäisvaatimuksia koskevan sopimuk- sen työttömyysetuutta koskevat määräykset määrittelevät sellaisen työttömyysturvan tason, joka nyt on ylitetty useimmissa nykyisissä kor- vausjärjestelmissä teollistuneissa maissa, eikä niitä päinvastoin kuin muita etuuksia koskevia normeja ei ole korvattu korkeammilla normeil- la, vaan että kyseiset normit voivat vieläkin muodostaa tavoitteen kehitykselle, jotka ovat tilanteessa, jossa ne voivat perustaa työttö- myyskorvausjärjestelmän, ja

tunnustaa, että sellainen toimintalinja, joka johtaa vakaaseen, jatkuvaan, ei-inflatoriseen taloudelliseen kasvuun ja siihen, että muutok- seen pysytytään vastaamaan joustavasti, sekä kaikenlaisen tuottavan ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvan työn edistämiseen — pienyritykset, tuotanto-osuuskunnat, yrittäjyys ja paikalliset työllisyysaloitteet mukaan lukien — myös jakamalla nykyisin puhtaasti avustuk- sellisen toiminnan rahoitukseen kohdistetut voimavarat uudelleen työllisyyttä, erityisesti ammatinvalintaa, koulutusta ja kuntoutusta edistävään toimintaan, tarjoaa parhaan suojan vastentahtoisien työttömyyden kielteisiä vaiku- tuksia vastaan, mutta että vastentahtoista työt- tömyyttä on kuitenkin olemassa ja että siksi on tärkeää varmistaa, että sosiaaliturvajärjestel- mät tarjoaisivat työllistämistukea ja taloude- lista tukea niille, jotka ovat työttöminä vasten omaa tahtoaan, ja

on päättänyt hyväksyä eräitä ehdotuksia koskien työllisyyden edistämistä ja sosiaalitur- vaa, joka on viidentenä kohtana istuntokauden esityslistalla, tarkoituksena erityisesti vuoden 1934 työttömyysetuuksia koskevan sopimuksen muuttaminen, ja

on päättänyt, että nämä ehdotukset laadi- taan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä kahdentenakymmenentenäen- simmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna tuhat- yhdeksänsataakahdeksankymmentäkahdeksan seuraavan yleissopimuksen, jonka nimenä on työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa koskeva yleissopimus vuodelta 1988.

in particular the Unemployment Provision Convention, 1934, and the adoption of new international standards concerning the promo- tion of full, productive and freely chosen employment by all appropriate means, includ- ing social security, and

Noting that the provisions concerning unemployment benefit in the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, lay down a level of protection that has now been surpassed by most of the existing compensa- tion schemes in the industrialised countries and, unlike standards concerning other ben- efits, have not been followed by higher stan- dards, but that the standards in question can still constitute a target for developing countries that are in a position to set up an unemploy- ment compensation scheme, and

Recognising that policies leading to stable, sustained, non-inflationary economic growth and a flexible response to change, as well as to creation and promotion of all forms of pro- ductive and freely chosen employment includ- ing small undertakings, co-operatives, self- employment and local initiatives for employ- ment, even through the re-distribution of re- sources currently devoted to the financing of purely assistance-oriented activities towards ac- tivities which promote employment especially vocational guidance, training and rehabilita- tion, offer the best protection against the adverse effects of involuntary unemployment, but that involuntary unemployment neverthe- less exists and that it is therefore important to ensure that social security systems should provide employment assistance and economic support to those who are involuntarily unemployed, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to employment promo- tion and social security which is the fifth item on the agenda of the session with a view, in particular, to revising the Unemployment Pro- vision Convention, 1934, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international

Convention,

adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and eighty- eight the following Convention, which may be cited as the Employment Promotion and Pro- tection against Unemployment Convention, 1988:

I. Yleismääräykset**1 artikla**

Tässä yleissopimuksessa

a) käsite ”lainsäädäntö” kattaa kaikki sosiaaliturvaa koskevat lait ja asetukset sekä muut säädökset;

b) käsitteellä ”määrätty” tarkoitetaan määritelly kansallisessa lainsäädännössä tai kansallisen lainsäädännön nojalla.

2 artikla

Kunkin jäsenvaltion tulee ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin työttömyysturvajärjestelmänsä ja työllisyyspolitiikkansa yhteensovittamiseksi. Tässä tarkoituksessa sen tulee pyrkiä varmistamaan, että sen työttömyysturvajärjestelmä ja erityisesti työttömyysetuuksien myöntämistavat myötävaikuttavat osaltaan täystyöllisyyden sekä tuottavan ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvan työn edistämiseen, eivätkä ole sellaisia, että ne ehkäisivät työnantajia tarjoamasta tuottavaa työtä ja työntekijöitä hakeutumasta tuottavaan työhön.

3 artikla

Tämän yleissopimuksen määräykset tulee panna täytäntöön neuvotellen ja yhteistyössä työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen kanssa kansallisen käytännön mukaisesti.

4 artikla

1. Kukin tämän yleissopimuksen ratifioiva jäsenvaltio voi liittää ratifiointiinsa ilmoituksen, jonka mukaan se sulkee pois VII osan määräykset ratifiointin yhteydessä hyväksymistään velvoitteista.

2. Kukin 1 kohdan mukaisen ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio voi peruuttaa sen milloin tahansa myöhemmänä ajankohtana tehtävällä ilmoituksella.

5 artikla

1. Kukin jäsenvaltio voi käyttää hyväkseen ratifiointiin liitettävällä ilmoituksella ne enintään kaksi väliaikaista poikkeusta, joihin annetaan mahdollisuus 10 artiklan 4 kohdassa, 11 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 18 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdassa ja 25 artiklan 2 kohdassa. Tällaisessa ilmoituksessa tulee esittää syyt, joihin nämä poikkeukset perustuvat.

I. General provisions**Article 1**

In this Convention:

(a) the term ”legislation” includes any social security rules as well as laws and regulations;

(b) the term ”prescribed” means determined by or in virtue of national legislation.

Article 2

Each Member shall take appropriate steps to co-ordinate its system of protection against unemployment and its employment policy. To this end, it shall seek to ensure that its system of protection against unemployment, and in particular the methods of providing unemployment benefit, contribute to the promotion of full, productive and freely chosen employment, and are not such as to discourage employers from offering and workers from seeking productive employment.

Article 3

The provisions of this Convention shall be implemented in consultation and co-operation with the organisations of employers and workers, in accordance with national practice.

Article 4

1. Each Member which ratifies this Convention may, by a declaration accompanying its ratification, exclude the provisions of Part VII from the obligations accepted by ratification.

2. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 above may withdraw it at any time by a subsequent declaration.

Article 5

1. Each Member may avail itself, by a declaration accompanying its ratification, of at most two of the temporary exceptions provided for in Article 10, paragraph 4, Article 11, paragraph 3, Article 15, paragraph 2, Article 18, paragraph 2, Article 19, paragraph 4, Article 23, paragraph 2, Article 24, paragraph 2, and Article 25, paragraph 2. Such a declaration shall state the reasons which justify these exceptions.

2. Huolimatta 1 kohtaan sisältyvistä määräyksistä jäsenvaltio voi, silloin kun se on maan sosiaaliturvajärjestelmän mukaisen työttömyysturvan kattavuuden huomioon ottaen perusteltua, käyttää hyväkseen ratifiointiin liitettävällä ilmoituksella ne väliaikaiset poikkeukset, joihin annetaan mahdollisuus 10 artiklan 4 kohdassa, 11 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 18 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdassa ja 25 artiklan 2 kohdassa. Tällaisessa ilmoituksessa tulee esittää syyt, joihin nämä poikkeukset perustuvat.

3. Kunkin 1 tai 2 kohdassa mainitun ilmoituksen tehneen jäsenvaltion tulee sisällyttää tämän yleissopimuksen soveltamista koskeviin Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan nojalla toimitettaviin raportteihinsa jokaisen tekemänsä poikkeuksen osalta selvitys

a) siitä, että sillä on olemassa syy tehdä näin; tai

b) siitä, että se luopuu oikeudestaan käyttää hyväkseen kyseistä poikkeusta mainitusta ajankohdasta lukien.

4. Kunkin 1 tai 2 kohdassa mainitun ilmoituksen tehneen jäsenvaltion tulee, sen mukaan kuin se ilmoituksen antamisen tarkoituksen ja olosuhteet huomioon ottaen on mahdollista,

a) ottaa huomioon tilanteet, jolloin henkilö on osittain työtön;

b) lisätä työttömyysturvan piiriin kuuluvien henkilöiden lukumäärää;

c) lisätä etuuksien määrää;

d) lyhentää omavastuu-aikaa;

e) pidentää etuuksien maksukautta;

f) sovittaa lakisääteiset sosiaaliturvajärjestelmät vastaamaan osa-aikatyöntekijöiden ammatillisia olosuhteita;

g) pyrkiä varmistamaan terveydenhuollon järjestäminen henkilöille, jotka saavat työttömyysetuuksia, sekä heidän huollettavilleen;

h) pyrkiä takaamaan, että ajanjaksot, joilta tällaista etuutta maksetaan, otetaan huomioon hankittaessa oikeutta sosiaaliturvaetuuksiin ja, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, laskettaessa työkyvyttömyys-, vanhuus- ja eloon jääneiden omaisten etuuksia.

6 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion tulee varmistaa kaikille työttömyysturvan piiriin kuuluville henki-

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 above, a Member, where it is justified by the extent of protection of its social security system, may avail itself, by a declaration accompanying its ratification, of the temporary exceptions provided for in Article 10, paragraph 4, Article 11, paragraph 3, Article 15, paragraph 2, Article 18, paragraph 2, Article 19, paragraph 4, Article 23, paragraph 2, Article 24, paragraph 2 and Article 25, paragraph 2. Such a declaration shall state the reasons which justify these exceptions.

3. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 or paragraph 2 shall include in its reports on the application of this Convention submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation a statement in respect of each exception of which it avails itself:

(a) that its reason for doing so subsists; or

(b) that it renounces its right to avail itself of the exception in question as from a stated date.

4. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 or paragraph 2 shall, as appropriate to the terms of such declaration and as circumstances permit:

(a) cover the contingency of partial unemployment;

(b) increase the number of persons protected;

(c) increase the amount of the benefits;

(d) reduce the length of the waiting period;

(e) extend the duration of payment of benefits;

(f) adapt statutory social security schemes to the occupational circumstances of part-time workers;

(g) endeavour to ensure the provision of medical care to persons in receipt of unemployment benefit and their dependants;

(h) endeavour to guarantee that the periods during which such benefit is paid will be taken into account for the acquisition of the right to social security benefits and, where appropriate, the calculation of disability, old-age and survivors' benefit.

Article 6

1. Each Member shall ensure equality of treatment for all persons protected, without

lölle yhdenvertainen kohtelu syrjimättä ketään hänen rotunsa, ihonvärinsä, sukupuolensa, uskontonsa, poliittisen mielipiteensä, kansallisen alkuperänsä, kansallisuutensa, etnisen tai yhteiskunnallisen lähtökohtansa, vammaisuuden tai iän perusteella.

2. 1 kohdan määräykset eivät saa estää ryhtymästä erityisiin toimenpiteisiin, jotka ovat perusteltuja 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin kuuluvien tiettyjen ryhmien olosuhteet huomioon ottaen, tai jotka on tarkoitettu palvelemaan sellaisten henkilöryhmien tarpeita, joilla on erityisongelmia työmarkkinoilla — erityisesti huonompiosaisia — tai solmimasta valtioiden välisiä työttömyys-etuuksia koskevia monen- tai kahdenkeskisiä sopimuksia vastavuoroisuuden pohjalta.

II. Tuottavan työn edistäminen

7 artikla

Kunkin jäsenvaltion tulee ottaa ensiarvoisen tärkeäksi tavoitteekseen sellainen toimintalinja, jonka tarkoituksena on edistää täystyöllisyyttä sekä tuottavaa ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvaa työtä kaikin tarkoituksenmukaisin keinoin, sosiaaliturva mukaan lukien. Tällaisiin keinoihin tulee kuulua mm. työvoimapalvelut, ammatillinen koulutus ja ammatinvalinnanohjaus.

8 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion tulee pyrkiä laatimaan kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti erityisiä ohjelmia, joilla edistetään työnsaantimahdollisuuksia ja tuetaan työllistymistä, sekä pyrkiä edistämään niiden heikompiosaisten henkilöryhmien mahdollisuuksia saada vapaaseen valintaan perustuvaa ja tuottavaa työtä, joilla on tai tulee todennäköisesti olemaan vaikeuksia pysyvän työpaikan löytämisessä; näitä ryhmiä ovat esim. naiset, nuoret työntekijät, vajaakuntoiset henkilöt, vanhemmat työntekijät, pitkäaikaistyöttömät, maassa laillisesti asuvat siirtotyöläiset sekä rakenne muutoksen kohteeksi joutuneet työntekijät.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee eritellä Kansainvälisen työtoimiston perussäännön 22 artiklan mukaisesti toimitettavissa raporteissaan ne henkilöryhmät, joita silmällä pitäen se sitoutuu edistämään työllisyysohjelmia.

discrimination on the basis of race, colour, sex, religion, political opinion, national extraction, nationality, ethnic or social origin, disability or age.

2. The provisions of paragraph 1 shall not prevent the adoption of special measures which are justified by the circumstances of identified groups under the schemes referred to in Article 12, paragraph 2, or are designed to meet the specific needs of categories of persons who have particular problems in the labour market, in particular disadvantaged groups, or the conclusion between States of bilateral or multilateral agreements relating to unemployment benefits on the basis of reciprocity.

II. Promotion of productive employment

Article 7

Each Member shall declare as a priority objective a policy designed to promote full, productive and freely chosen employment by all appropriate means, including social security. Such means should include, inter alia, employment services, vocational training and vocational guidance.

Article 8

1. Each Member shall endeavour to establish, subject to national law and practice, special programmes to promote additional job opportunities and employment assistance and to encourage freely chosen and productive employment for identified categories of disadvantaged persons having or liable to have difficulties in finding lasting employment such as women, young workers, disabled persons, older workers, the long-term unemployed, migrant workers lawfully resident in the country and workers affected by structural change.

2. Each Member shall specify, in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, the categories of persons for whom it undertakes to promote employment programmes.

3. Kunkin jäsenvaltion tulee pyrkiä vähitellen ulottamaan tuottavan työn edistäminen koskemaan yhä useampia ryhmiä.

3. Each Member shall endeavour to extend the promotion of productive employment progressively to a greater number of categories than the number initially covered.

9 artikla

Tässä osassa esiteltäisiin toimenpiteisiin tulee ryhtyä ottaen huomioon vuoden 1975 inhimillisiä voimavaroja koskeva yleissopimus ja suositus ja vuoden 1984 työllisyyspolitiikkaa koskeva suositus (täydentäviä määräyksiä).

Article 9

The measures envisaged in this Part shall be taken in the light of the Human Resources Development Convention and Recommendation, 1975, and the Employment Policy (Supplementary Provisions) Recommendation, 1984.

III. Työttömyysturvan piiriin kuuluvat tilanteet

III. Contingencies covered

10 artikla

1. Työttömyysturvan piiriin kuuluviin tilanteisiin tulee määrätyin ehdoin kuulua tilanne, jolloin henkilö on kokonaan työttömä, mikä määritellään ansionmenetykseksi, joka johtuu kyvyttömyydestä saada sopivaa työtä ottaen asianmukaisesti huomioon 21 artiklan 2 kohdan määräykset siinä tapauksessa, että henkilö on työkykyinen, työmarkkinoiden käytettävissä ja todella hakee työtä.

Article 10

1. The contingencies covered shall include, under prescribed conditions, full unemployment defined as the loss of earnings due to inability to obtain suitable employment with due regard to the provisions of Article 21, paragraph 2, in the case of a person capable of working, available for work and actually seeking work.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee lisäksi pyrkiä ulottamaan yleissopimuksessa määritelty työttömyysturva koskemaan määrätyin ehdoin seuraavia tilanteita:

2. Each Member shall endeavour to extend the Protection of the Convention, under prescribed conditions, to the following contingencies:

a) ansionmenetys, joka johtuu osittaisesta työttömyydestä, mikä määritellään normaalin tai lakisääteisen työajan väliaikaiseksi lyhentymiseksi; ja

(a) loss of earnings due to partial unemployment, defined as a temporary reduction in the normal or statutory hours of work; and

b) ansiotulojen loppuminen tai väheneminen työn väliaikaisesta loppumisesta johtuen, ilman että työsuhde katkeaa erityisesti syistä, jotka ovat luonteeltaan taloudellisia, teknologisia, rakenteellisia tai vastaavia.

(b) suspension or reduction of earnings due to a temporary suspension of work, without any break in the employment relationship for reasons of, in particular, an economic, technological, structural or similar nature.

3. Kunkin jäsenvaltion tulee lisäksi pyrkiä järjestämään etuuksien maksaminen niille osa-aikatyöntekijöille, jotka itse asiassa hakevat koko-aikatyötä. Heidän osa-aikatyöstä saamiensa etuuksien ja ansioiden kokonaissumma voi olla sellainen, että se pitää yllä motivaatioita pyrkiä koko-aikatyöhön.

3. Each Member shall in addition endeavour to provide the payment of benefits to part-time workers who are actually seeking full-time work. The total of benefits and earnings from their part-time work may be such as to maintain incentives to take up full-time work.

4. Silloin kun 5 artiklan nojalla tehty ilmoitus on voimassa, 2 ja 3 kohdan osalta täytäntöönpanoa voidaan siirtää.

4. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the implementation of paragraphs 2 and 3 above may be deferred.

IV. Työttömyysturvan piiriin kuuluvat henkilöt

11 artikla

1. Työttömyysturvan piiriin kuuluviin henkilöihin tulee lukeutua määrätyt työntekijäryhmät, jotka muodostavat vähintään 85 prosenttia kaikista työntekijöistä, julkisen sektorin työntekijät ja oppisopimussuhteiset työntekijät mukaan lukien.

2. 1 kohdan määräyksistä huolimatta ne julkisen sektorin työntekijät, joiden työ on turvattu normaaliin eläkeikään saakka kansallisilla laeilla tai säädöksillä, voidaan jättää pois työttömyysturvan piiristä.

3. Silloin kun 5 artiklan nojalla tehty ilmoitus on voimassa, työttömyysturvan piiriin kuuluviin henkilöihin tulee lukeutua

a) määrätyt työntekijäryhmät, jotka muodostavat vähintään 50 prosenttia kaikista työntekijöistä; tai

b) silloin kun se kehitystason huomioon ottaen on erityisen perusteltua, määrätyt työntekijäryhmät, jotka muodostavat vähintään 50 prosenttia kaikista työntekijöistä sellaisilla teollisilla työpaikoilla, jotka työllistävät 20 tai useampia henkilöitä.

V. Työttömyysturvan järjestämistavat

12 artikla

1. Mikäli tässä yleissopimuksessa ei toisin määrätä, kukin jäsenvaltio voi määritellä työttömyysturvan järjestämisen osalta tavan tai tavat, joilla se haluaa panna täytäntöön yleissopimuksen määräykset järjestelmällä, joka joko perustuu maksuihin tai on niihin perustumaton tai tällaisten järjestelmien yhdistelmällä.

2. Mikäli jäsenvaltion lainsäädäntö kuitenkin takaa työttömyysturvan kaikille niille asukkaalle, joiden varat eivät työttömyyden aikana ylitä määrättyä rajaa, myönnettävä työttömyysturva voidaan rajoittaa edunsaajan tai hänen perheensä varat huomioon ottaen 16 artiklan määräysten mukaisesti.

VI. Myönnettävät etuudet

13 artikla

Määräajoin toistuvien maksujen muodossa

IV. Persons protected

Article 11

1. The persons protected shall comprise prescribed classes of employees, constituting not less than 85 per cent of all employees, including public employees and apprentices.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 above, public employees whose employment up to normal retiring age is guaranteed by national laws or regulations may be excluded from protection.

3. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the persons protected shall comprise:

(a) prescribed classes of employees constituting not less than 50 per cent of all employees; or

(b) where specifically justified by the level of development, prescribed classes of employees constituting not less than 50 per cent of all employees in industrial workplaces employing 20 persons or more.

V. Methods of protection

Article 12

1. Unless it is otherwise provided in this Convention, each Member may determine the method or methods of protection by which it chooses to put into effect the provisions of the Convention, whether by a contributory or non-contributory system, or by a combination of such systems.

2. Nevertheless, if the legislation of a Member protects all residents whose resources, during the contingency, do not exceed prescribed limits, the protection afforded may be limited in the light of the resources of the beneficiary and his or her family, in accordance with the provisions of Article 16.

VI. Benefit to the provided

Article 13

Benefits provided in the form of periodical

työttömille suoritettavat etuudet voivat määräytyä työttömyysturvan järjestämistapojen mukaan.

14 artikla

Silloin kun henkilö on täysin työtön, etuudet tulee suorittaa määräajoin toistuvien maksujen muodossa, jotka lasketaan siten, että edunsaajalle maksetaan summa, joka korvaa hänen palkkansa osittain ja väliaikaisesti siten, että samalla vältetään luomasta esteitä joko työllistymiselle tai työtilaisuuksien luomiselle.

15 artikla

1. Tilanteessa, jolloin henkilö on kokonaan työtön ja hänen ansiotulonsa ovat väliaikaisesti työn loppumisesta johtuen keskeytyneet ilman, että työsuhde on katkennut, silloin kun tämä tilanne kuuluu työttömyysturvan piiriin, etuudet tulee suorittaa määräajoin toistuvien maksujen muodossa, jotka lasketaan seuraavasti:

a) silloin kun nämä etuudet perustuvat työttömyysturvan piiriin kuuluvan henkilön suoritamiin maksuihin tai hänen puolestaan suoritettuihin maksuihin tai aikaisempiin ansiotuloihin, ne tulee määritellä vähintään 50 prosentin tasolle aikaisemmista ansiotuloista; tällöin on mahdollista määritellä etuuden tai huomioon otettavien ansiotulojen määrälle enimmäismäärä, joka voidaan suhteuttaa esim. ammattitaitoisen ruumiillista työtä tekevän työntekijän palkkaan tai kyseisen alueen työntekijöiden keskimääräiseen palkkaan;

b) silloin kun tällaiset etuudet eivät perustu maksuihin tai aikaisempiin ansiotuloihin, ne tulee määritellä vähintään 50 prosentin tasolle lakisääteisestä vähimmäispalkasta tai tavallisen työläisen palkasta tai tasolle, joka turvaa peruselinkustannusten kattamiseen tarvittavan vähimmäismäärän, sen mukaan mikä näistä on korkein.

2. Silloin kun 5 artiklan nojalla tehty ilmoitus on voimassa, etuuksien määrän tulee vastata

a) vähintään 45 prosenttia aikaisemmista ansiotuloista; tai

b) vähintään 45 prosenttia lakisääteisestä vähimmäispalkasta tai tavallisen työläisen palkasta tai tasoa, joka tarjoaa peruselinkustannusten kattamiseen tarvittavan vähimmäismäärän.

payments to the unemployed may be related to the methods of protection.

Article 14

In cases of full unemployment, benefits shall be provided in the form of periodical payments calculated in such a way as to provide the beneficiary with partial and transitional wage replacement and, at the same time, to avoid creating disincentives either to work or to employment creation.

Article 15

1. In cases of full unemployment and suspension of earnings due to a temporary suspension of work without any break in the employment relationship, when this contingency is covered, benefits shall be provided in the form of periodical payments, calculated as follows:

(a) where these benefits are based on the contributions of or on behalf of the person protected or on previous earnings, they shall be fixed at not less than 50 per cent of previous earnings, it being permitted to fix a maximum for the amount of the benefit or for the earnings to be taken into account, which may be related, for example, to the wage of a skilled manual employee or to the average wage of workers in the region concerned;

(b) where such benefits are not based on contributions or previous earnings, they shall be fixed at not less than 50 per cent of the statutory minimum wage or of the wage of an ordinary labourer, or at a level which provides the minimum essential for basic living expenses, whichever is the highest;

2. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the amount of the benefits shall be equal:

(a) to not less than 45 per cent of the previous earnings; or

(b) to not less than 45 per cent of the statutory minimum wage or of the wage of an ordinary labourer but no less than a level which provides the minimum essential for basic living expenses.

3. Tarvittaessa 1 ja 2 kohdassa määriteltyihin prosenttimääriin voidaan päätyä vertaamalla määrääjain suoritettavia nettokorvauksia verojen ja maksujen vähentämisen jälkeen niihin nettoansioihin, jotka jäävät jäljelle verojen ja maksujen vähentämisen jälkeen.

16 artikla

Huolimatta 15 artiklan määräyksistä 19 artiklan 2 a) kohdassa määriteltyä perusmaksukautta pitempään maksettava etuus, kuten myös jäsenvaltion 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti maksamat etuudet, voidaan määritellä ottaen ensin huomioon muut edunsaajan ja hänen perheensä käytettävissä olevat tietyn rajan ylittävät varat määrätyn asteikon mukaan. Joka tapauksessa näiden etuuksien tulee yhdessä muiden sellaisten etuuksien kanssa, joihin he saattavat olla oikeutettuja, turvata heille kansallisten normien mukaiset terveelliset ja kohtuulliset elinolosuhteet.

17 artikla

1. Silloin kun jäsenvaltion lainsäädännössä oikeus työttömyysetuuksiin on säädetty riippuvaiseksi etuuteen oikeuttavan kauden täyttymisestä, tämä aika ei saa olla pitempi kuin se, mikä katsotaan tarpeelliseksi väärinkäytön estämiseksi.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee pyrkiä sovittamaan etuuteen oikeuttava kausi kausityöntekijöiden ammatillisten olosuhteiden mukaan.

18 artikla

1. Mikäli jonkun jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että silloin kun on kyse kokonaan työttömästä henkilöstä, etuuden maksaminen tulisi aloittaa vasta omavastuuajan kuluuttua umpeen, tällainen aika ei saa olla pitempi kuin seitsemän päivää.

2. Silloin kun 5 artiklan nojalla tehty ilmoitus on voimassa, omavastuuajan pituus ei saa ylittää kymmentä päivää.

3. Kausityöntekijöiden kohdalla 1 kohdassa määritelty omavastuuaika tulee sovittaa heidän ammatillisten olosuhteidensa mukaan.

19 artikla

1. Tapauksissa, jolloin henkilö on kokonaan työtön ja hänen ansiotulonsa ovat väliaikaisesti työn loppumisesta johtuen keskeytyneet il-

3. If appropriate, the percentages specified in paragraphs 1 and 2 may be reached by comparing net periodical payments after tax and contributions with net earnings after tax and contributions.

Article 16

Notwithstanding the provisions of Article 15, the benefit provided beyond the initial period specified in Article 19, paragraph 2(a), as well as benefits paid by a Member in accordance with Article 12, paragraph 2, may be fixed after taking account of other resources, beyond a prescribed limit, available to the beneficiary and his or her family, in accordance with a prescribed scale. In any case, these benefits, in combination with any other benefits to which they may be entitled, shall guarantee them healthy and reasonable living conditions in accordance with national standards.

Article 17

1. Where the legislation of a Member makes the right to unemployment benefit conditional upon the completion of a qualifying period, this period shall not exceed the length deemed necessary to prevent abuse.

2. Each Member shall endeavour to adapt the qualifying period to the occupational circumstances of seasonal workers.

Article 18

1. If the legislation of a Member provides that the payment of benefit in cases of full employment should begin only after the expiry of a waiting period, such period shall not exceed seven days.

2. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the length of the waiting period shall not exceed ten days.

3. In the case of seasonal workers the waiting period specified in paragraph 1 above may be adapted to their occupational circumstances.

Article 19

1. The benefits provided in cases of full unemployment and suspension of earnings due to a temporary suspension of work without

man että työsuhde on katkennut, etuudet tulee maksaa koko työttömyyden tai väliaikaisen työttömyyden kestoajan.

2. Kuitenkin silloin kun on kyse kokonaan työttömästä henkilöstä

a) 15 artiklassa määrätyn etuuden perusmaksukauden pituus voidaan rajoittaa 26 viikkoon kunakin työttömyysjaksona tai 39 viikkoon kunkin 24 kuukauden jakson aikana;

b) silloin kun työttömyys jatkuu yli tämän perusmaksukauden, etuuden, joka voidaan laskea ottaen huomioon etuudensaajan ja hänen perheensä varat 16 artiklan määräysten mukaisesti, maksukauden pituus voidaan rajoittaa määrätyksi ajanjaksoksi.

3. Mikäli jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että 15 artiklassa määrätyn perusmaksukauden pituuden tulee vaihdella etuuteen oikeuttavan kauden pituuden mukaan, etuuksien maksukauden keskimääräisen pituuden tulee olla vähintään 26 viikkoa.

4. Silloin kun 5 artiklan nojalla tehty ilmoitus on voimassa, etuuden maksukauden pituus voidaan rajoittaa 13 viikkoon kultakin 12 kuukauden ajanjaksolta tai keskimäärin 13 viikkoon, mikäli lainsäädännössä säädetään, että perusmaksukauden pituuden tulee vaihdella etuuteen oikeuttavan kauden pituuden mukaan.

5. Edellä 2 b) kohdassa esitetyissä tapauksissa kunkin jäsenvaltion tulee pyrkiä myöntämään asianomaisille henkilöille tarvittavaa lisäavustusta silmällä pitäen sitä, että heille annetaan mahdollisuus löytää tuottava työ, jonka he voivat itse vapaasti valita, erityisesti turvautuen II osassa eriteltyihin toimenpiteisiin.

6. Kausityöntekijöiden kohdalla etuuksien maksukauden pituus voidaan sovittaa heidän ammatillisten olosuhteidensa mukaan edellä 2 b) kohdassa esitettyjen määräysten sitä estämättä.

20 artikla

Etuus, johon työttömyysturvan piirissä oleva henkilö olisi oikeutettu ollessaan kokonaan tai osittain työtön tai kun hänen ansiotulonsa ovat keskeytneet työn väliaikaisen loppumisen vuoksi ilman, että työsuhde on katkennut, voidaan evätä, peruuttaa, keskeyttää tai sitä voidaan pienentää määrättyssä määrin

any break in the employment relationship shall be paid throughout these contingencies.

2. Nevertheless, in the case of full unemployment:

(a) the initial duration of payment of the benefit provided for in Article 15 may be limited to 26 weeks in each spell of unemployment, or to 39 weeks over any period of 24 months;

(b) in the event of unemployment continuing beyond this initial period of benefit, the duration of payment of benefit, which may be calculated in the light of the resources of the beneficiary and his or her family in accordance with the provisions of Article 16, may be limited to a prescribed period.

3. If the legislation of a Member provides that the initial duration of payment of the benefit provided for in Article 15 shall vary with the length of the qualifying period, the average duration fixed for the payment of benefits shall be at least 26 weeks.

4. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the duration of payment of benefit may be limited to 13 weeks over any periods of 12 months or to an average of 13 weeks if the legislation provides that the initial duration of payment shall vary with the length of the qualifying period.

5. In the cases envisaged in paragraph 2(b) above each Member shall endeavour to grant appropriate additional assistance to the persons concerned with a view to permitting them to find productive and freely chosen employment, having recourse in particular to the measures specified in Part II.

6. The duration of payment of benefit to seasonal workers may be adapted to their occupational circumstances, without prejudice to the provisions of paragraph 2(b) above.

Article 20

The benefit to which a protected person would have been entitled in the cases of full or partial unemployment or suspension of earnings due to a temporary suspension of work without any break in the employment relationship may be refused, withdrawn, suspended or reduced to the extent prescribed:

a) niin kauaksi aikaa, kun henkilö on poissa jäsenvaltion alueelta;

b) silloin kun asianomainen viranomainen on todennut, että kyseinen henkilö on itse myötävaikuttanut irtisanomiseensa;

c) silloin kun asianomainen viranomainen on todennut, että kyseinen henkilö on jättänyt työpaikkansa omasta tahdostaan ilman hyväksyttävää syytä;

d) työriidan aikana silloin, kun asianomainen henkilö on lopettanut työskentelynsä ottaakseen osaa työriitaan tai kun hän on estynyt työskentelemästä välittömänä seurauksena sellaisesta työnseisauksesta, joka johtuu työriidasta;

e) silloin kun asianomainen henkilö on yrittänyt saada tai saanut etuuden vilpillisin perustein;

f) silloin kun asianomainen henkilö on ilman aiheellista perustetta jättänyt käyttämästä hyväkseen tarjolla olevia mahdollisuuksia sopivaan työhön sijoittumista, ammatinvalinnanohjausta, koulutusta, uudelleen koulutusta tai uudelleen työllistämistä silmällä pitäen;

g) niin kauaksi aikaa kun asianomainen henkilö saa muuta kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä toimeentulotukea, lukuunottamatta perheenhuoltovelvollisuuden perusteella maksettavaa etuutta, sikäli kuin keskeytetty etuuden osa ei ylitä tämän toisen etuuden määrää.

(a) for as long as the person concerned is absent from the territory of the Member;

(b) when it has been determined by the competent authority that the person concerned had deliberately contributed to his or her own dismissal;

(c) when it has been determined by the competent authority that the person concerned has left employment voluntarily without just cause;

(d) during the period of a labour dispute, when the person concerned has stopped work to take part in a labour dispute or when he or she is prevented from working as a direct result of a stoppage of work due to this labour dispute;

(e) when the person concerned has attempted to obtain or has obtained benefits fraudulently;

(f) when the person concerned has failed without just cause to use the facilities available for placement, vocational guidance, training, retraining or redeployment in suitable work;

(g) as long as the person concerned is in receipt of another income maintenance benefit provided for in the legislation of the Member concerned, except a family benefit, provided that the part of the benefit which is suspended does not exceed that other benefit.

21 artikla

1. Etuus, johon työttömyysturvan piiriin kuuluva henkilö olisi oikeutettu ollessaan kokonaan työtön, voidaan evätä, peruuttaa, keskeyttää tai sitä voidaan pienentää määrätyssä määrin silloin, kun asianomainen henkilö kieltäytyy ottamasta vastaan sopivaa työtä.

2. Määriteltäessä työn sopivuutta tulee erityisesti ottaa huomioon, määrätyin ehdoin ja sopivassa määrin, työttömän ikä, hänen palveluksensa kesto aikaisemmassa ammatissa, hänen saavuttamansa työkokemus, työttömyyden kesto, työmarkkinatilanne, kyseisen työn vaikutus hänen henkilökohtaiseen ja hänen perhe-tilanteeseen ja se, onko työpaikka avoinna välittömänä seurauksena työnseisauksesta, joka johtuu meneillään olevasta työriidasta.

Article 21

1. The benefit to which a protected person would have been entitled in the case of full unemployment may be refused, withdrawn, suspended or reduced, to the extent prescribed, when the person concerned refuses to accept suitable employment.

2. In assessing the suitability of employment, account shall be taken, in particular, under prescribed conditions and to an appropriate extent, of the age of unemployed persons, their length of service in their former occupation, their acquired experience, the length of their period of unemployment, the labour market situation, the impact of the employment in question on their personal and family situation and whether the employment is vacant as a direct result of a stoppage of work due to an on-going labour dispute.

22 artikla

Silloin kun työttömyysturvan piiriin kuuluvat henkilöt ovat saaneet kansallisten lakien tai säännösten tai työehtosopimusten mukaisesti suoraan työnantajaltaan tai jostain muusta lähteestä erorahan, jonka pääasiallisena tarkoituksena on korvata heille ansionmenetys tilanteessa, jolloin he ovat kokonaan työttömiä,

a) työttömyysetuus, johon kyseiset henkilöt olisivat oikeutettuja, voidaan keskeyttää ajaksi, joka vastaa sitä aikaa, jolta eroraha korvaa henkilölle ansionmenetyksen; tai

b) erorahaa voidaan pienentää määrällä, joka vastaa arvoltaan niiden määrääjain suoritettavien maksujen kokonaissummaa, joihin kyseiset henkilöt ovat oikeutettuja ajanjaksolta, joka vastaa aikaa, jolta eroraha korvaa ansionmenetyksen, siten kuin kukin jäsenvaltio itse päättää.

23 artikla

1. Kunkin sellaisen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntö turvaa oikeuden terveydenhuoltoon ja säättää sen riippuvaksi suoraan tai epäsuorasti ammatissa toimimisesta, tulee pyrkiä varmistamaan määrätyin ehdoin terveydenhuollon järjestäminen henkilöille, jotka saavat työttömyysetuutta, sekä heidän huollettavilleen.

2. Silloin kun 5 artiklan nojalla tehty ilmoitus on voimassa, 1 kohdan täytäntöönpanoa voidaan siirtää.

24 artikla

1. Kunkin jäsenmaan tulee pyrkiä takamaan työttömyysetuutta saaville henkilöille määrätyin ehdoin, että ajanjakso, jolta etuudet maksetaan, otetaan huomioon

a) hankittaessa oikeutta työkyvyttömyys-, vanhuus- ja eloonjääneiden omaisten etuuksiin ja, mikäli tarkoituksenmukaista, näitä etuuksia laskettaessa;

b) hankittaessa oikeutta terveydenhuoltoon ja sairaus-, äitiys- ja perhe-etuuksiin työttömyyden päätyttyä,

silloin kun jäsenvaltion lainsäädännössä turvataan tällaiset etuudet ja säädetään ne suoraan tai epäsuorasti riippuviksi ammatissa toimimisesta.

Article 22

When protected persons have received directly from their employer or from any other source under national laws or regulations or collective agreements, severance pay, the principal purpose of which is to contribute towards compensating them for the loss of earnings suffered in the event of full unemployment:

(a) the unemployment benefit to which the persons concerned would be entitled may be suspended for a period corresponding to that during which the severance pay compensates for the loss of earnings suffered; or

(b) the severance pay may be reduced by an amount corresponding to the value converted into a lump sum of the unemployment benefit to which the persons concerned are entitled for a period corresponding to that during which the severance pay compensates for the loss of earnings suffered,

as each Member may decide.

Article 23

1. Each Member whose legislation provides for the right to medical care and makes it directly or indirectly conditional upon occupational activity shall endeavour to ensure, under prescribed conditions, the provision of medical care to persons in receipt of unemployment benefit and to their dependants.

2. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the implementation of paragraph 1 above may be deferred.

Article 24

1. Each Member shall endeavour to guarantee to persons in receipt of unemployment benefit, under prescribed conditions, that the periods during which benefits are paid will be taken into consideration:

(a) for acquisition of the right to and, where appropriate, calculation of disability, old-age and survivors' benefit, and

(b) for acquisition of the right to medical care and sickness, maternity and family benefit after the end of unemployment,

when the legislation of the Member concerned provides for such benefits and makes them directly or indirectly conditional upon occupational activity.

2. Silloin kun 5 artiklan nojalla tehty ilmoitus on voimassa, 1 kohdan täytäntöönpanoa voidaan siirtää.

25 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion tulee varmistaa, että sellaiset lakisääteiset sosiaaliturvajärjestelmät, jotka perustuvat ammatissa toimimiseen, on sovitettu osa-aikaisten työntekijöiden ammatillisten olosuhteiden mukaan, paitsi silloin kun heidän työaikansa tai ansionsa voidaan määrätä tyin ehdoin katsoa vähäisiksi.

2. Silloin kun 5 artiklan nojalla tehty ilmoitus on voimassa, 1 kohdan täytäntöönpanoa voidaan siirtää.

VII. Uusia työnhakijoita koskevat erityismääräykset

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden tulee ottaa huomioon se tosiasia, että on olemassa useita työnhakijaryhmiä, joita ei ole koskaan pidetty tai joita on lakattu pitämästä työttöminä, tai jotka eivät ole koskaan kuuluneet tai jotka ovat lakanneet kuulumasta työttömyysturvajärjestelmien piiriin. Vastaavasti ainakin kolmen seuraavasta kymmenestä työnhakijaryhmästä tulee saada sosiaalietuuksia määrättyjen ehtojen mukaisesti:

a) nuoret, jotka ovat päättäneet ammatillisen koulutuksensa;

b) nuoret, jotka ovat päättäneet opintonsa;

c) nuoret, jotka ovat suorittaneet pakollisen varusmiespalvelunsa;

d) henkilöt, jotka ovat olleet tietyn aikaa kotona kasvattamassa lapsia tai hoitamassa sairasta tai vajaakkyistä henkilöä tai vanhus-ta;

e) henkilöt, joiden puoliso on kuollut, silloin kun he eivät ole oikeutettuja lesken eläkkeen;

f) eronneet tai erossa asuvat henkilöt;

g) vapautetut vangit;

h) aikuiset, myös vajaakuntoiset henkilöt, joiden koulutusjakso on päättynyt;

i) siirtotyöläiset, jotka palaavat kotimaahansa, paitsi silloin kun he ovat saavuttaneet oikeuksia sen maan lainsäädännön mukaan, jossa he viimeksi työskentelivät;

j) henkilöt, jotka ovat olleet aiemmin itsenäisiä ammatinharjoittajia.

2. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the implementation of paragraph 1 above may be deferred.

Article 25

1. Each Member shall ensure that statutory social security schemes which are based on occupational activity are adjusted to the occupational circumstances of part-time workers, unless their hours of work or earnings can be considered, under prescribed conditions, as negligible.

2. Where a declaration made in virtue of Article 5 is in force, the implementation of paragraph 1 above may be deferred.

VII. Special provisions for new applicants for employment

Article 26

1. Members shall take account of the fact that there are many categories of persons seeking work who have never been, or have ceased to be, recognised as unemployed or have never been, or have ceased to be, covered by schemes for the protection of the unemployed. Consequently, at least three of the following ten categories of persons seeking work shall receive social benefits, in accordance with prescribed terms and conditions:

(a) young persons who have completed their vocational training;

(b) young persons who have completed their studies;

(c) young persons who have completed their compulsory military service;

(d) persons after a period devoted to bringing up a child or caring for someone who is sick, disabled or elderly;

(e) persons whose spouse had died, when they are not entitled to a survivor's benefit;

(f) divorced or separated persons;

(g) released prisoners;

(h) adults, including disabled persons, who have completed a period of training;

(i) migrant workers on return to their home country, except in so far as they have acquired rights under the legislation of the country where they last worked;

(j) previously self-employed persons.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee eritellä Kansainvälisen työjärjestön 22 artiklan nojalla toimitettavissa raporteissaan ne edellä 1 kohdassa luetellut henkilöryhmät, joille se sitoutuu järjestämään työttömyysturvan.

3. Kunkin jäsenvaltion tulee vähitellen laajentaa työttömyysturva koskemaan yhä useampia henkilöryhmiä.

2. Each Member shall specify, in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, the categories of persons listed in paragraph 1 above which it undertakes to protect.

3. Each Member shall endeavour to extend protection progressively to a greater number of categories than the number initially protected.

VIII. Lailliset, hallinnolliset ja taloudelliset vakuudet

27 artikla

1. Silloin kun etuus evätään, peruutetaan, keskeytetään tai sitä pienennetään tai silloin kun syntyy riitaa sen määrästä, etuutta hakeneilla tulee olla oikeus valittaa asiasta sille elimelle, joka huolehtii etuusjärjestelmästä, ja jättää asia sen jälkeen riippumattoman elimen ratkaistavaksi. Heille tulee tiedottaa kirjallisesti käytettävissä olevista menettelyistä, joiden tulee olla yksinkertaiset ja nopeat.

2. Valitusmenettelyssä etuutta hakeneelle tulee antaa kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti mahdollisuus siihen, että häntä edustaa tai avustaa hänen itsensä valitsema pätevä henkilö tai keskeisen työntekijäjärjestön valtuuttama henkilö tai työttömyysturvan piiriin kuuluvia henkilöitä edustavan järjestön valtuuttama henkilö.

28 artikla

Kunkin jäsenvaltion tulee ottaa yleinen vastuu niiden laitosten ja palvelujen luotettavasta hallinnosta, joiden tehtäväksi on annettu yleisopinmuksen soveltaminen.

29 artikla

1. Silloin kun hallinto on annettu suoraan parlamentille vastuussa olevan ministeriön hoitettavaksi, työttömyysturvan piiriin kuuluvien henkilöiden ja työnantajien edustajien tulee olla mukana hallinnossa neuvonantajina määrättyin ehdoin.

2. Silloin kun hallintoa ei ole uskottu parlamentille vastuussa olevalle ministeriölle,

a) työttömyysturvan piiriin kuuluvien henkilöiden edustajien tulee osallistua hallintoon tai olla mukana neuvonantajina määrättyin ehdoin;

VIII. Legal, administrative and financial guarantees

Article 27

1. In the event of refusal, withdrawal, suspension or reduction of benefit or dispute as to its amount, claimants shall have the right to present a complaint to the body administering the benefit scheme and to appeal thereafter to an independent body. They shall be informed in writing of the procedures available, which shall be simple and rapid.

2. The appeal procedure shall enable the claimant, in accordance with national law and practice, to be represented or assisted by a qualified person of the claimant's choice or by a delegate of a representative workers' organisation or by a delegate of an organisation representative of protected persons.

Article 28

Each Member shall assume general responsibility for the sound administration of the institutions and services entrusted with the application of the Convention.

Article 29

1. When the administration is directly entrusted to a government department responsible to Parliament, representatives of the protected persons and of the employers shall be associated in the administration in an advisory capacity, under prescribed conditions.

2. When the administration is not entrusted to a government department responsible to Parliament:

(a) representatives of the protected persons shall participate in the administration or be associated therewith in an advisory capacity under prescribed conditions;

b) kansallisissa laeissa tai säädöksissä voidaan myös määrätä työnantajien edustajien osallistumisesta;

c) laeissa tai säädöksissä voidaan edelleen määrätä julkisten viranomaisten edustajien osallistumisesta.

30 artikla

Silloin kun valtio tai sosiaaliturvajärjestelmä myöntää rahallista tukea työllisyyden turvaamiseksi, jäsenvaltioiden tulee ryhtyä tarvittaviin toimiin varmistaakseen, että maksut käytetään ainoastaan aiottuun tarkoitukseen ja estääkseen petokset ja väärinkäytökset tällaisten maksujen saajien taholta.

31 artikla

Tällä yleissopimuksella muutetaan vuoden 1934 työttömyysetuksia koskeva sopimus.

32 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

33 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

34 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus ensiksi tuli voimaan, sanoa sen irti ilmoituksella, joka lähetetään Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäväksi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan

(b) national laws or regulations may also provide for the participation of employers' representatives;

(c) the laws or regulations may further provide for the participation of representatives of the public authorities.

Article 30

In cases where subsidies are granted by the State or the social security system in order to safeguard employment, Members shall take the necessary steps to ensure that the payments are expended only for the intended purpose and to prevent fraud or abuse by those who receive such payments.

Article 31

This Convention revises the Unemployment Provision Convention, 1934.

Article 32

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 33

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 34

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of

päättymisestä käytä tässä artiklassa määrättyä irtisanomisoikeutta, on sidottu sopimukseen uudeksi kymmenenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti sopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrättyin ehdoin.

35 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröimisestä pääjohtajan tulee kiinnittää järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivään.

36 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

37 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, annettava yleiskokoukselle tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko aihetta ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys sopimuksen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

38 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, jolla kokonaan tai osittain muutetaan tämä yleissopimus, eikä uusi yleissopimus määrää toisin, niin

(a) kun jäsenvaltio ratifioi uuden muutetun yleissopimuksen, aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen raukeaminen 34 artiklan määräyksistä riippumatta uuden muutetun yleissopimuksen tullessa voimaan;

ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 35

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 36

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 37

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 38

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 34 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) uuden muutetun yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifoida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat sen ratifioineet mutta eivät ole ratifioineet muutettua yleissopimusta.

39 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat kumpikin yhtä todistusvoimaiset.

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 39

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

SUOSITUS

(n:o 176),

**joka koskee työllisyyden edistämistä
ja työttömyysturvaa, 1988**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskokous, joka on aloittanut Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston koollekutsumana Genevessä 1. päivänä kesäkuuta 1988 75. istuntokautensa, ja

on päättänyt hyväksyä eräitä ehdotuksia koskien työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa, joka on viidentenä kohtana istuntokauden esityslistalla, ja

on päättänyt, että nämä ehdotukset laaditaan vuoden 1988 työllisyyden edistämistä ja sosiaaliturvaa koskevaa sopimusta täydentävän suosituksen muotoon,

hyväksyy tänä kahdentenakymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataakahdeksankymmentäkahdeksan seuraavan suosituksen, jonka nimenä on työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa koskeva suositus vuodelta 1988.

I. Yleismääräykset

1. Tässä suosituksessa

a) käsite ”lainsäädäntö” kattaa kaikki sosiaaliturvaa koskevat lait ja asetukset sekä muut säädökset;

b) käsitteellä ”määrätty” tarkoitetaan määriteltä kansallisessa lainsäädännössä tai kansallisen lainsäädännön nojalla;

c) käsitteellä ”yleissopimus” tarkoitetaan vuoden 1988 työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa koskevaa yleissopimusta.

RECOMMENDATION

(No. 176)

**concerning employment promotion and
protection against unemployment**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-fifth Session on 1 June 1988, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to employment promotion and social security which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Employment Promotion and Protection against Unemployment Convention, 1988,

adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-eight the following Recommendation, which may be cited as the Employment Promotion and Protection against Unemployment Recommendation, 1988.

I. General provision

1. In this Recommendation:

(a) the term ”legislation” includes any social security rules as well as laws and regulations;

(b) the term ”prescribed” means determined by or in virtue of national legislation;

(c) the term ”the Convention” means the Employment Promotion and Protection against Unemployment Convention, 1988.

II. Tuottavan työn edistäminen

2. Täystyöllisyyden sekä tuottavan ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvan työn edistäminen kaikilla tarkoituksenmukaisilla tavoilla, sosiaaliturva mukaan lukien, tulisi olla ensiarvoisen tärkeä tavoite kansallisessa politiikassa. Tällaisiin keinoihin tulisi kuulua mm. työvoimapalvelut, ammatillinen koulutus ja ammatinvalinnanohjaus.

3. Taloudellisen kriisin aikoina sopeuttamispolitiikkaan tulisi määrätyin ehdoin sisällyttää toimenpiteitä sellaisten aloitteiden edistämiseksi, joiden avulla työvoiman käyttöaste saadaan mahdollisimman suureksi.

4. Jäsenvaltioiden tulisi pyrkiä myöntämään ammatillista liikkuvuutta edistävien tukimuotojen avulla, määrätyin edellytyksin ja tarkoituksenmukaisimmalla tavalla, erityisesti

a) avustuksia, joilla korvataan edellä 2 kohdassa määriteltyjen palvelujen käytössä tarvittavat matka- ja varustekustannukset;

b) avustuksia määrätyksi ammatilliseen koulutukseen tai uudelleen koulutukseen osallistumisen ajaksi yleissopimuksen 15 artiklan määräysten mukaisesti laskettavien määräajoin suoritettavien maksujen muodossa.

5. Jäsenvaltioiden tulisi lisäksi erityisesti harvinaisuuksia, voitaisiinko ammatillista tai maantieteellistä liikkuvuutta edistävien tukimuotojen avulla, määrätyin ehdoin ja tarkoituksenmukaisimmalla tavalla, myöntää

a) väliaikaisia porrastettuja avustuksia, joilla on tarkoitus tasoittaa tarpeen mukaan toiseen työpaikkaan siirtymisestä johtuva palkan väheneminen;

b) avustuksia matka- ja muuttokustannuksiin;

c) erorahaa;

d) avustuksia uuden kodin perustamiseen.

6. Jäsenvaltioiden tulisi varmistaa lakisääteisten eläkejärjestelmien yhteensovittaminen ja edistää yksityisten eläkejärjestelmien yhteensovittamista poistaakseen esteitä ammatillisen liikkuvuuden tieltä.

7. Jäsenvaltioiden tulisi tarjota työttömyys-turvan piiriin kuuluville henkilöille määrätyin ehdoin mahdollisuudet päästä väliaikaiseen ansiotyöhön ilman että muiden työntekijöiden työpaikka vaarantuu ja tarkoituksena parantaa heidän omia mahdollisuuksiaan saada tuottavaa ja vapaasti valittua työtä.

II. Promotion of productive employment

2. The promotion of full, productive and freely chosen employment by all appropriate means, including through social security, should be a priority objective of national policy. Such means should include, inter alia, employment services, vocational training and vocational guidance.

3. In periods of economic crisis, adjustment policies should include, under prescribed conditions, measures to encourage initiatives which involve the maximum use of labour on a large scale.

4. Members should endeavour to grant in particular, under prescribed conditions and in the most appropriate manner, by way of occupational mobility incentives:

(a) allowances towards the costs of travel and equipment necessary to take advantage of the services provided for in Paragraph 2 above;

(b) allowances in the form of periodical payments calculated in accordance with the provisions of Article 15 of the Convention for a prescribed period of vocational training or retraining.

5. Members should in addition consider granting in particular, under prescribed conditions and in the most appropriate manner, by way of occupational or geographical mobility incentives:

(a) temporary degressive allowances designed to offset, where appropriate, a reduction in pay as a result of redeployment;

(b) allowances towards travel and removal costs;

(c) separation allowances;

(d) resettlement grants.

6. Members should ensure co-ordination of statutory pension schemes and encourage co-ordination of private pension schemes in order to remove barriers to occupational mobility.

7. Members should offer to protected persons, under prescribed conditions, facilities to enable them to engage in remunerated temporary employment without endangering the employment of other workers and with the purpose of improving their own chances of obtaining productive and freely chosen employment.

8. Jäsenvaltioiden tulisi mahdollisuuksien mukaan tarjota niille työttömille henkilöille, jotka haluavat perustaa oman yrityksen tai aloittaa muun taloudellisen toiminnan, määrättyin ehdoin rahallista avustusta ja neuvontapalveluja.

9. Jäsenvaltioiden tulisi harkita sellaisten kahdenkeskisten ja monenkeskisten sopimusten tekemistä, joilla autetaan niiden lainsäädännön piiriin kuuluvia vierasmaalaisia työntekijöitä palaamaan halutessaan sen valtion alueelle, jonka kansalaisia he ovat ja jossa he aikaisemmin asuivat. Mikäli tällaisia sopimuksia ei ole, jäsenvaltioiden tulisi kansallisella lainsäädännöllä järjestää asianomaisille työntekijöille rahallista avustusta.

10. Jäsenvaltioiden tulisi, mikäli tarkoituksenmukaista, sijoittaa monenkeskisten sopimusten määräysten mukaisesti lakisääteisten eläkejärjestelmien ja turvarahastojen avulla kerätyt varat tavalla, jolla edistetään, eikä pyritä estämään työntekoa maan rajojen sisällä, sekä edistää tällaista sijoittamista yksityisistä lähteistä, yksityiset eläkejärjestelmät mukaan lukien, antaen samanaikaisesti tarpeelliset turvallisuuteen ja sijoitusten tuottoon liittyvät taakeet.

11. Sosiaaliturvamaksuin tai muista lähteistä rahoitettavien yhteiskuntapalvelujen, myös terveydenhuollon, vähittäisen käynnistämisen maaseutu- ja kaupunkialueilla tulisi johtaa työllisyyden lisääntymiseen ja henkilöstökoulutuksen järjestämiseen, samalla kun se käytännössä myötävaikuttaa työllisyyden edistämiseen tähtäävien kansallisten tavoitteiden saavuttamiseen.

III. Työttömyysturva

12. Tapauksessa, jolloin henkilö on osittain työtön, sekä yleissopimuksen 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa etuus tulisi määrättyin ehdoin suorittaa määräajoin toistuvien maksujen muodossa, joilla oikeudenmukaisesti korvataan työttömyydestä johtuva ansionmenetys. Nämä etuudet voitaisiin laskea ottaen huomioon työttömälle aiheutuva työajan lyhentyminen tai niin, että osa-aikatyöstä saatujen etuuksien ja ansioiden kokonaismäärä nousee summaan, joka on kokoaikatyöstä saatujen aikaisempien ansioiden ja täyden työttömyysetuuden välillä, jotta tällä tavoin suosit-

8. Members should, as far as possible, offer to unemployed persons who wish to set up their own business or take up another economic activity, financial assistance and advisory services under prescribed conditions.

9. Members should give consideration to the conclusion of bilateral and multilateral agreements which provide for assistance to foreign workers protected by their legislation who freely wish to return to the territory of the State of which they are nationals or in which they formerly resided. Where such agreements do not exist, Members should provide, through national legislation, financial assistance to the workers concerned.

10. Members should, in accordance, if appropriate, with provisions in multilateral agreements, invest any reserves accumulated by statutory pension schemes and provident funds in such a way as to promote and not to discourage employment within the country, and encourage such investment from private sources, including private pension schemes, while at the same time affording the necessary guarantees of security and yield of the investment.

11. The progressive introduction in rural and urban areas of community services, including health-care services, financed by social security contributions or by other sources, should lead to increased employment and the provision of training of personnel, while at the same time making a practical contribution to the achievement of national objectives regarding employment promotion.

III. Protection of unemployed persons

12. In case of partial unemployment and in the case referred to in Article 10, paragraph 3, of the Convention, benefit should be provided, under prescribed conditions, in the form of periodical payments fairly compensating for the loss of earnings due to unemployment. These benefits might be calculated in the light of the reduction of hours of work suffered by the unemployed persons or so that the total of the benefit and the earnings from the part-time work reaches a sum between the amount of the previous earnings from full-time work and the amount of the full unemployment benefit, so

taisiin osa-aikatyön tai väliaikaisen työn tekemistä silloin, kun tällaiset työmuodot saattavat auttaa henkilöä palaamaan koko-aikatyöhön.

13. (1) Yleissopimuksen 15 artiklassa määriteltäviin etuukseen laskemisprosentteihin tulisi päätyä edunsaajan bruttotulojen perusteella ennen verojen ja maksujen vähentämistä.

(2) Mikäli tarkoituksenmukaista, näihin prosenttimääriin voidaan päätyä vertaamalla määräisiin suoritettavia nettomaksuja verojen ja maksujen vähentämisen jälkeen niihin nettoansioihin, jotka jäävät jäljelle verojen ja maksujen vähentämisen jälkeen.

14. (1) Sopivan työn käsite ei saisi koskea, määrätyn ehdoin,

a) työtä, joka edellyttää sellaista ammatin vaihtamista, jossa ei oteta huomioon asianomaisen henkilön kykyä, pätevyyttä, taitoja, työkokemusta tai uudelleen koulutusmahdollisuuksia;

b) työtä, joka edellyttää asuinpaikan vaihdosta sellaiseen paikkaan, jossa ei ole saatavilla sopivaa asuntoa;

c) työtä, jossa työehdot ja palkkaus ovat tuntuvasti heikommalla kuin normaalisti kyseisenä ajankohtana siinä ammatissa ja sillä seudulla, josta työtä tarjotaan;

d) työpaikkaa, joka on avoin meneillään olevasta työttömyydestä aiheutuneen työttömyyden välittömänä seurauksena;

e) sellaista työpaikkaa, josta kieltäytyminen on ymmärrettävää jostakin muusta kuin a) — d) kohdissa tarkoitettua syystä ja ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki siihen liittyvät seikat, kuten asianomaisen perhevelvollisuudet.

(2) Arvioitaessa edellä a) — c) ja e) kohdissa määritellyjä kriteereitä tulisi yleensä ottaa huomioon työttömän henkilön ikä, hänen palvelusaikansa kesto edellisessä ammatissa, hänen saavuttamansa kokemus, työttömyyden kesto, työmarkkinatilanne ja työpaikan vaikutukset häneen henkilökohtaisesti ja hänen perhetilanteeseensa.

15. Mikäli työtön henkilö on suostunut ottamaan vastaan määrätyn enimmäisajaksi väliaikaisen työn, jota ei 14 kohdan mukaan voida pitää sopivana, tai osa-aikatyön yleissopimuksen 10 artiklan 3 kohdan tarkoittamissa olosuhteissa, työttömän tästä työstä saamat ansiot

as not to discourage part-time or temporary work, when these forms of work may assist in a return to full-time work.

13. (1) The percentages specified in Article 15 of the Convention for the calculation of benefits should be reached on the basis of the gross earnings of the beneficiary before tax and social security contributions.

(2) If appropriate, these percentages may be reached by comparing net periodical payments after tax and contributions with net earnings after tax and contributions.

14. (1) The concept of suitable employment should, under prescribed conditions, not apply to:

(a) employment involving a change of occupation which does not take account of the abilities, qualifications, skills, work experience or the retraining potential of the person concerned;

(b) employment involving a change of residence to a place in which suitable accommodation is not available;

(c) employment in which the conditions and remuneration are appreciably less favourable than those which are generally granted, at the relevant time, in the occupation and district in which the employment is offered;

(d) employment vacant as a direct result of a stoppage due to an ongoing labour dispute;

(e) employment such that, for a reason other than those covered in clause (a) to (d), and with due regard to all attendant circumstances, including the family responsibilities of the person concerned, the refusal of the employment is not unreasonable.

(2) In assessing the criteria specified in clauses (a) to (c) and (e) above, account should be taken in general of the age of the unemployed persons, of their length of service in their former occupation, of their acquired experience, of the duration of their unemployment, of the state of the labour market and of the repercussions of the employment on their personal and family situations.

15. If an unemployed person has agreed to accept, for a prescribed maximum period, temporary employment which cannot be regarded as suitable within the meaning of Paragraph 14 above, or part-time employment in the circumstances covered in Article 10, para-

eivät saisi vaikuttaa kielteisesti tällaisen työn loputtua maksettavan työttömyysetuuden tasoon ja keston.

16. Jäsenvaltioiden tulisi pyrkiä vähitellen laajentamaan työttömyysturvaetuksia koskevan lainsäädäntönsä soveltaminen koskemaan kaikkia työntekijöitä. Julkisen sektorin työntekijät, joiden työpaikka on turvattu normaaliin eläkeikään saakka kansallisilla laeilla tai sääöksillä, voidaan kuitenkin jättää pois työttömyysturvan piiristä.

17. Jäsenvaltioiden tulisi pyrkiä turvaamaan omavastuuajana vaikeuksiin joutuvien työntekijöiden asema.

18. Seuraavia määräyksiä tulisi soveltaa tarpeen mukaan yleissopimuksen 26 artiklan 1 kohdassa mainittuihin henkilöryhmiin

a) henkilön ollessa täysin työn etuus voidaan laskea yleissopimuksen 16 artiklan määräysten mukaan;

b) etuuteen oikeuttava kausi tulisi sovittaa tai siirtää määrätyin ehdoin koskemaan tiettyjä uusia työnhakijaryhmiä;

c) silloin kun etuus maksetaan ilman etuuteen oikeuttavan kauden täyttymistä,

i) omavastuuajaa voidaan pidentää määrättyyn pituuteen;

ii) etuuden maksukauden pituus voidaan määrättyin ehdoin rajoittaa yleissopimuksen 19 artiklan 1 kohdan määräyksestä huolimatta.

19. Silloin kun etuuden maksukauden pituus on rajoitettu kansallisella lainsäädännöllä, sitä tulisi määrättyin ehdoin pidentää niiden työttömien osalta, jotka ovat saavuttaneet määrätyn iän ennen eläkeikää, aina eläkeikään saakka.

20. Niiden jäsenvaltioiden, joiden lainsäädäntö tarjoaa oikeuden terveydenhuoltoon ja säättää sen joko suoraan tai epäsuorasti riippuvaksi ammatissa toimimisesta, tulisi määrättyin ehdoin pyrkiä varmistamaan terveydenhuollon järjestäminen työttömille, mahdollisuuksien mukaan myös niille, jotka eivät saa työttömyysetuutta, sekä heidän huollettavilleen.

21. Jäsenvaltioiden tulisi pyrkiä takaamaan työttömyysetuutta saaville henkilöille määrättyin ehdoin, että etuuksien maksukaudet otetaan huomioon

graph 3, of the Convention, the level and duration of unemployment benefit paid at the end of such employment should not be adversely affected by the earnings of the unemployed person from that employment.

16. Members should endeavour to extend progressively the application of their legislation concerning unemployment benefit to cover all employees. However, public employees whose employment up to normal retirement age is guaranteed by national laws or regulations may be excluded from protection.

17. Members should endeavour to protect workers who are experiencing hardship in a waiting period.

18. The following provisions should be applicable, as appropriate, to the categories of persons mentioned in Article 26, paragraph 1, of the Convention:

(a) in cases of full unemployment, the benefit may be calculated in accordance with the provisions of Article 16 of the Convention;

(b) the qualifying period should be adapted or waived, under prescribed conditions, for certain of the categories of persons newly seeking work;

(c) when benefit is provided without a qualifying period:

(i) the waiting period may be increased to a prescribed length;

(ii) the duration of payment of benefit may be limited under prescribed conditions notwithstanding the provision of Article 19, paragraph 1, of the Convention.

19. When the duration of payment of benefit is limited by national legislation, it should be extended, under prescribed conditions, until pensionable age for unemployed persons who have reached a prescribed age prior to the pensionable age.

20. Members whose legislation provides for the rights to medical care and makes it directly or indirectly conditional upon occupational activity should endeavour to ensure, under prescribed conditions, the provision of medical care to unemployed persons, including, if possible, those who are not in receipt of unemployment benefit, and to their dependants.

21. Members should endeavour to guarantee to persons in receipt of unemployment benefit, under prescribed conditions, that the periods during which benefits are paid will be taken into consideration:

a) hankittaessa oikeutta työkyvyttömyys-, vanhuus- ja jälkeen jääneiden etuuteen ja, mikäli tarkoituksenmukaista, näitä laskettaessa, ja

b) hankittaessa oikeutta terveydenhuoltoon ja sairaus-, äitiys- ja perhe-etuuteen työttömyyden päätyttyä,

silloin kun asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään tällaisista etuuksista ja tehdään ne riippuviksi ammatissa toimimisesta.

22. Jäsenvaltioiden tulisi pyrkiä tarkistamaan ne lakisääteiset sosiaaliturvajärjestelmät, jotka perustuvat ammatissa toimimiseen, osatyöntekijöiden ammatillisia olosuhteita vastaaviksi. Tällaisten tarkistusten, joista määrätään yleissopimuksen 25 artiklassa, tulisi määräytyä ehdoin koskea erityisesti

a) vähimmäistyöaikaa ja vähimmäisansioita, jotka ovat tarpeen, jotta henkilö olisi oikeutettu etuuksiin perus- ja täydentävien järjestelmien puitteissa;

b) enimmäisansioita maksujen laskemista silmällä pitäen;

c) aikaa, jonka täyttyminen oikeuttaa etuuteen;

d) menetelmiä, joilla lasketaan käteisetuudet, erityisesti eläkkeet, ansioiden ja maksukauden pituuden, vakuutuksen tai ammatissa toimimisen perusteella;

e) oikeuksia vähentämättömiin vähimmäisetuuksiin ja tasasuuruisiin etuuksiin, erityisesti perheavustuksiin.

23. Jäsenvaltioiden tulisi pyrkiä edistämään todellista ymmärtämystä työttömien henkilöiden, erityisesti pitkäaikaistyöttömien, vaikeuksia ja heidän riittävän toimeentulon tarvettaan kohtaan.

IV. Työttömyysturvajärjestelmien kehittäminen ja parantaminen

24. Koska toisten jäsenvaltioiden työttömyysturvajärjestelmät ovat vasta kehityksensä alkuvaiheessa ja toisten taas saattaa muuttuvien tarpeiden johdosta olla tarpeen harkita muutoksia nykyisiin järjestelmiinsä, voidaan työttömiä autettaessa perustellusti käyttää useita eri ratkaisutapoja. Jäsenmaiden tulisikin asettaa työttömien avustusohjelmia koskevan tiedon laaja-alainen ja suora välitys tärkeysjärjestyksessä etusijalle.

(a) for acquisition of the right to and, where appropriate, calculation of disability, old-age and survivors' benefit, and

(b) for acquisition of the right to medical care and sickness, maternity and family benefit after the end of unemployment,

when the legislation of the Member concerned provides for such benefits and makes them directly or indirectly conditional upon occupational activity.

22. Members should endeavour to make adjustments of statutory social security schemes which are based on occupational activity to the occupational circumstances of part-time workers. Such adjustments, provided for in Article 25 of the Convention, should relate in particular, under prescribed conditions to:

(a) the minimum hours of work and minimum earnings necessary for the entitlement to benefits under the basic and supplementary schemes;

(b) maximum earnings for the calculation of contributions;

(c) the qualifying period for entitlement to benefit;

(d) the methods of calculating cash benefits, in particular pensions, on the basis of earnings and of the length of the period of contribution, insurance or occupational activity;

(e) entitlement to non-reduced minimum benefits and flat-rate benefits, in particular family allowances.

23. Members should endeavour to promote a real understanding of the hardships of unemployed persons, particularly those who have been unemployed for a long period, and their need for sufficient income.

IV. Development and improvement of systems of protection

24. Since the systems of protection for the unemployed of some Members are in the early stages of development and others may have to consider changes to existing schemes in the light of changing needs, a variety of approaches may legitimately be taken in assisting the unemployed, and Members should give high priority to a full and frank exchange of information on programmes of assistance for the unemployed.

25. Niiden jäsenvaltioiden, jotka aikovat kehittää työttömyysturvajärjestelmäänsä, tulisi, tavoitteenaan ainakin vuoden 1952 sosiaaliturvan vähimmäisvaatimuksia koskevan sopimuksen IV osan (Työttömyysetus) mukaisen tason saavuttaminen, mahdollisuuksien ja tarpeen mukaan ottaa ohjenuorakseen seuraavat määräykset.

26. (1) Jäsenvaltioiden tulisi olla tietoisia työttömyysajan korvaamista koskevien sosiaaliturvajärjestelmien suunnitteluun ja käyttöön-ottoon liittyvistä teknisistä ja hallinnollisista vaikeuksista. Mikäli on tarkoitus ottaa käyttöön työttömyyskorvausmuotoja, joissa maksettavat etuudet eivät ole luonteeltaan harkinnanvaraisia, jäsenvaltioiden tulisi pyrkiä täyttämään mahdollisimman pian seuraavat ehdot:

a) sellaisten vapaiden julkisten työvoimapalvelujen käynnistäminen ja tyydyttävä toiminnassa pitäminen, jotka käsittävät työvoimatoimistojen verkoston ja ovat saavuttaneet riittävän hallinnollisen valmiuden koota ja analysoida työmarkkinatietoja, kirjata työpaikkatarjouksia ja työnhakijoita ja todistaa objektiivisesti, että henkilöt ovat työttömiä vastoin omaa tahtoaan;

b) kohtuullinen kattavuustaso ja laaja kokemus muiden sellaisten sosiaaliturva-alojen hallinnosta, jotka katsotaan ensiarvoisen tärkeäksi sosiaalisista ja taloudellisista syistä, kuten esimerkiksi perusterveydenhuolto ja työtapaturmien korvaaminen.

(2) Jäsenvaltioiden tulisi pyrkiä ensiarvoisen tärkeänä tavoitteenaan täyttämään alakohdassa (1) esitetyt ehdot edistämällä riittävän korkeaa vakaan työllisyyden tasoa tarjoamalla työntekijöille riittävä palkka ja tarkoituksenmukaiset työolosuhteet, erityisesti sellaisilla tarpeellisilla ja tarkoituksenmukaisilla toimenpiteillä kuten ammatinvalinnanohjaus ja ammatillinen koulutus, myötävaikuttaakseen siihen, että työmarkkinoilla tarjolla oleva ammattitaito ja avoinna olevat työpaikat saadaan vapaaehtoiselta pohjalta vastaamaan toisiaan.

(3) Kansainvälisen työtoimiston yhteistyötä ja teknistä neuvontaa tulisi jatkuvasti käyttää hyödyksi tuettaessa jäsenvaltioiden tässä suhteessa tekemiä aloitteita silloin, kun kansallinen kokemus näistä asioista on riittämätön.

(4) Silloin kun alakohdassa (1) määritellyt ehdot täytetään, jäsenmaiden tulisi niin pian kuin niiden voimavarat sen sallivat, ja tarvittaessa asteittain, käynnistää työttömyysturvaoh-

25. With a view to reaching at least the standards laid down in Part IV (Unemployment Benefit) of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, Members which intend to develop their system of protection against unemployment should be guided, in so far as is possible and appropriate, by the following provisions.

26. (1) Members should be aware of the technical and administrative difficulties involved in the planning and introduction of social security mechanisms for the compensation of unemployment. In order to introduce forms of unemployment compensation through the payment of benefits of a non-discretionary nature, they should seek to meet the following conditions as soon as possible:

(a) the introduction and satisfactory operation of a free public employment service containing a network of employment offices and having acquired sufficient administrative capacity to collect and analyse information on the employment market, to register job offers and jobseekers and to verify objectively that persons are involuntarily unemployed;

(b) a reasonable level of coverage by and extensive experience in the administration of other branches of social security deemed to have priority on social and economic grounds, such as primary health care and compensation for employment accidents.

(2) Members should, as a major priority, seek to meet the conditions set out in subparagraph (1) above by promoting a sufficiently high level of stable employment offering adequate wages and working conditions, in particular through necessary and appropriate measures, such as vocational guidance and training, to facilitate voluntary matching of skills on the labour market to available job vacancies,

(3) The co-operation and technical advice of the International Labour Office should continue to be put to good advantage in supporting any initiative taken by Members in this respect in cases where there is insufficient national expertise.

(4) When the conditions specified in subparagraph (1) above are met, Members should, as rapidly as their resources permit, and if necessary in stages, introduce programmes for the

jelmia, joihin sisältyvät työttömyysajan korvaamista koskevat sosiaaliturvajärjestelmät.

27. Silloin kun 26 (1) kohdassa mainittuja ehtoja ei täytetä, jäsenvaltioiden tulisi asettaa etusijalle erityiset avustustoimenpiteet kaikkein heikoimmassa asemassa oleville työttömille, siinä määrin kuin käytettävissä olevat voimavarat sen sallivat sekä kansalliset olosuhteet huomioon ottaen.

28. Ne jäsenvaltiot, jotka ovat perustaneet kansallisen turvarahaston, voisivat tarkastella mahdollisuutta valtuuttaa ajoittain toistuvien käteisetuoksien maksaminen niiden tilien omistajille, joiden ansiot katkaisee pitkäaikaistyöttömyys ja joiden perhetilanne on heikko, jotta heidän välttämättömät tarpeensa voitaisiin tyydyttää. Tämän etuuden taso ja ajanjakso, jolta se maksetaan, voitaisiin rajoittaa eri asianhaarojen, erityisesti tilille hyvitetyn summan mukaan.

29. Jäsenvaltiot voisivat myös rohkaista työnantajien ja työntekijöiden järjestöjä perustamaan yritystason ja yritysten välisiä avustusrahoja. Näitä olisi hyödyllistä perustaa niihin yrityksiin ja niille toiminta-aloille, joilla on riittävät taloudelliset voimavarat.

30. Niiden jäsenvaltioiden, joiden lait tai säädökset vaativat työnantajia maksamaan työpaikkansa menettäneille työntekijöille erorahaa, tulisi kiinnittää huomiota siihen, kuinka työnantajia voitaisiin yhdessä auttaa tämän velvollisuuden täyttämisessä luomalla työnantajien maksuilla rahoitettavia rahastoja sen varmistamiseksi, että kyseiset työntekijät saavat nämä maksut.

protection of the unemployed, including social security mechanisms for the compensation of unemployment.

27. In cases where the conditions referred to in Paragraph 26(1) are not met, Members should give priority to special assistance measures for the most needy unemployed persons, to the extent permitted by the available resources and in the context of national conditions.

28. Members which have set up a national provident fund might examine the possibility of authorising the payment of periodical cash benefits to the holders of accounts whose earnings are interrupted by long-term unemployment and whose family situation is precarious in order to provide for their essential needs. The level of this benefit and the period during which it is payable might be limited according to the circumstances, in particular the amount credited to the account.

29. Members might also encourage employers' and workers' organisations to set up assistance funds at the enterprise or inter-enterprise level. These could advantageously be introduced in the enterprises and sectors of activity which have sufficient economic capacity.

30. Members whose laws or regulations require employers to make severance payments to workers who have lost their jobs should envisage making provision for the employers to bear this responsibility in common through the creation of funds financed by employers' contributions, so as to ensure the receipt of these payments by the workers concerned.